

VSK

årbog 2008

VALLENSBÆK SEJLKLUB

DEN AKTIVE KLUB

VALLENSBÆK SEJLKLUB 1958 - 2008

50 fantastiske år

Afdragsfrihed

– større økonomisk frihed.

Planlægning af en aktiv 3. alder kan ikke starte tidligt nok. Du får brug for friværdis, så du fx kan købe en ny bil, tage på den helt store rejse eller vil hjælpe dine børn eller børnebørn på vej. Det er altid rart at have ekstra på kistebunden.

Med de nye afdragsfrie lån og den rigtige rådgivning kan du give dig selv økonomisk frihed. Kontakt os og aftal et møde, hvor vi sammen ser på dine muligheder – og mulighederne er mange. Læs mere på vores hjemmeside.

Gør det muligt

Til lykke med de 50 år - og fortsat god vind!

Jeg ønsker Vallensbæk Sejlklub hjertelig til lykke med de første 50 år. Jeg husker stadig jeres 40 års fødselsdag, som blev fejret på festlig vis. På en ponton i inderhavnen skulle jeg som borgmester holde fødselsdagstalen. Regnen væltede ned, men heldigvis var pontonen forsynet med et telt, som gav ly. De mange tilhørere måtte søge indenfor i klublokalet på 1. sal og kunne ikke høre talen, så den måtte jeg gentage lidt senere i klublokalet. Og om aftenen blev der festet i et stort telt, hvor På Slaget 12 stod for underholdningen.

Nu er der gået 10 år mere, og Vallensbæk Sejlklub har udviklet sig yderligere. Overskriften for de 50 år kunne også være: Fra grim ælling til smuk svane. I de første år var foreningen en mindre sejlklub ved Køge Bugt, men Vallensbæk Sejlklub voksede sig siden stor og stærk. Med ibrugtagningen af Strandparken og Vallensbæk Havn i 1980 blev den positive udvikling forstærket, og Vallensbæk Sejlklub blev den førende klub i Køge Bugt med lokale, nationale og internationale stævner, samt et godt børne- og ungdomsarbejde og en god sejlerskole. Siden blev aktiviteterne udvidet med en erhvervsklub, som skaffede gode penge til indkøb af både til ungdomsarbejdet. Erhvervsklubben er blevet afløst af Sejladscenteret, som råder over fire Match 28 både, hvoraf kommunen er sponsor af den ene. Som den eneste af landets 98 kommuner deltog seks kommunalbestyrelsesmedlemmer (A, C og V) fra Vallensbæk i Dansk Sejlunions Firma-DM i sejlsport for disse både i august 2007, og vi vandt den af Børsen udsatte præmie; en gratis halv-sides annonce.

Vallensbæk Sejlklub er en vigtig forening i kommunens fritidsliv, og kommunalbestyrelsen værdsætter det store arbejde, som en række medlemmer udfører

Borgmester Kurt Hockerup.

til stor gavn for klubbens medlemmer. De skiftende bestyrelser har stået i spidsen for dette arbejde og gjort det rigtig godt. Som borgmester har jeg nydt godt af, at I har valgt nogle dynamiske og visionære formænd, som det har været en fornøjelse at arbejde sammen med!

Vallensbæk Havn har også nydt godt af de mange aktive VSK medlemmer, som har været med ved

havnens tilblivelse og efterfølgende drift – og vi har fået områdets smukkeste lystbådehavn! Vallensbæk Kommune har støttet klubbens eget hus og senere opført juniorhuset, som I låner af kommunen.

Som gammel piratjollesejler ved jeg, hvor spændende og udfordrende kapsejls er, og hvilke gode kammeratskaber der følger med. Derfor glæder det mig, at kapsejls stadig er en vigtig aktivitet. Vi kan også være stolte over, at VSK har haft sejlere med ved de olympiske lege og de største internationale stævner! En anden betydningsfuld del er de mange tursejlere, som kommer rundt om Danmark og besøger de mange dejlige havne, som vi er beriget med. Hvert år inviterer VSK 100 pensionister på en sejltur med efterfølgende frokost i klublokalet. Tak til arrangørerne og skipperne og besætningerne for en lørdag, som virkelig værdsættes af deltagerne!

Sejlsport er en pragtfuld og sund aktivitet, og det glæder mig, at VSK af Dansk Sejlunion er blevet anerkendt som Ungdomsvenlig Sejlklub. Udfordringen i jubilæumsåret og de følgende år er at få mange flere unge med i klubben. Det har I nogle klare mål for, så det skal nok lykkes. Det vil yderligere styrke Vallensbæk Sejlklub, og det vil give de unge nogle oplevelser og udfordringer, som vil kunne huskes, når klubben fylder 100 år!

Jeg ønsker endnu en gang til lykke med 50 års fødselsdagen og god vind - også i fremtiden!

Kurt Hockerup
Borgmester
Vallensbæk Kommune

VSK Årbog 2008 sendes til samtlige husstande i Vallensbæk Kommune i anledning af klubbens 50 års jubilæum. Det sker for at give kommunens borgere et indblik i det rige klubliv, vi tilbyder vore medlemmer.

Vallensbæk Sejlklub har i dag over 700 medlemmer fordelt på seniorer, juniorer, ægtefæller og pensionister. Mere end halvdelen har enten en plads i havnen til kølbåden/motorbåden eller plads til jollen/gummibåden på land i Vallensbæk Havn.

Vil du vide mere om vores klub, kan du gå ind på www.vallensbaek-sejlklub.dk. Her er det også muligt at melde sig ind.

www.restaurant-krabben.dk

HELT SELSKABSARRANGEMENT FOR KR. 678,00 PR. PERSON*

SAMMENSÆT SELV MENU
VED VALG AF FORRET - HOVEDRET - DESSERT

FORRETTER

Stenbiderrogn
med urteblinis, hakkede
rødlog, cremefraiche og
lime. (sælges i perioden
april - september).

Laksetartar
rørt med dild, honningristet
brød, hvid balsamico glaze,
serveret på sprøde salater.

Grillet fiskespyd
m/ hvidløgsmarinerede
kammuslinger, laks og tiger-
rejer hertil rød piment-pesto
og feldtsalat, samt oliven-
brød.

Rødtuncarpaccio
m/ limeolie, avocadomousse
og rød basilikum samt
hvisløgsspire.

Carpaccio af oksemørbrad
serveres med madagascar-
peber/spinat a lá creme og
persille syltede palmemarv.

Foigrassterine
m/ sprødt surbrød hvid
balsamico-glaze og kirse-
bærfumé på marinerede
salater.

Frisk pillede fjordrejer
m/lime, dild hertil hjemme-
bagt brød (sælges i perioden
medio maj - september til-
lægspris afhænger af dagspris).

**Alle forretter serveres
m/hjemmebagt brød og
smør**

HOVEDRETTER

Fisk og skaldyr efter sæson
med torvets grønt.
(køkkenchefen
sammensætter menuen).

Helstegt Oksehøjreb
serveres med ristede hele
champignoner, torvets grønt,
bønner svøbt i bacon,
hjemmerørt bearnaise sauce
og pommes risolé.

Kronhjortefilet
bagt i basilikum serveret
med kastanecremesauce,
råsyltede skovbær,
ovnbagte rodfrugter samt
torvets grøntsager, hertil små
kartofler med soltørrede
tomater.

Kalvemørbrad
serveres med hvid trøffel
blancquette, panerede
østershatte, torvets grønt og
pommersrøsti tilsmagt friske
krydderurter.

Kalvefilet stegt som vildt
serveres med waldorf salat,
syltede tyttebær, ribs glasere-
de små kartofler hertil vildt-
flødesauce.
(tillæg til menupris
pr. couvert kr. 25,-)

Grillet oksemørbrad
med rødvins/moutardesauce,
spinattimbale, ovnbagte
skalotteløg med pesto,
dampede grøntsager hertil
flødekartofler.

DESSERTER

Friske bær
Bestående af (hindbær,
blåbær, brombær, jordbær)
drysses med
mynte rørsukker og gratine-
ret med cognacskum..
(sælges i perioden juli -
september). Tillægspris pr.
couv. kr. 55,00

Fragilité triangel
serveres med hvid chokola-
decreme, myntemarinerede
ananas, anrettet med
hindbær - vanillesirup og
karamelslør.

Honningnøddeskurv
med 3 slags is, mangocoulis
og frisk frugt.

Frisk frugtsalat
anrettet i sprød kurv, pekan-
nøddesage med mascarpone.

**Vanille cremebrulé &
chokoladesorbet**
anrettet i sprød kurv, pekan-
nøddesage med mascarpone.

5 slags oste fra Europa
serveres med sprøde pesto-
kiks og oliven. (tillægspris
pr. couv. kr. 55,00)

* SELSKABS ARRANGEMENT MIN. 20 COUVERTER

Hvis havet og havnen, skal danne ram-
men om Deres arrangement, kan vi til-
byde en af kystens bedste placeringer,
direkte ved vandet. Udsigten er helt fan-
tastisk og de fire årstider sørger for, at
billedet aldrig er det samme.

**Vi kan tilbyde Dem et helt arrange-
ment for kr. 678,00 pr. person.**

**De starter med en velkomstdrink og
herefter vil der blive serveret tre-
retter mad. Under middagen ser-
verer vi hvid- og rødvin ad libitum og
til desserten skænker vi et glas des-
sertvin. Endelig serverer vi fri-
skbrygget kaffe hvortil vi byder på
en cognac eller en likør pr. person.**

De sammensætter selv menu ved valg af
en forret, en hovedret og en dessert, dog
foreslår vi, at der for børn under tolv år,
aftales separat menu.

**Natmad og yderligere bar kan
arrangeres dog senest til kl. 02.00...**
Arrangementet er af seks timers varig-
hed, dog vil køb af natmad udløse en
ekstra time.

Endvidere er der mulighed for tilkøb af
chips kr. 15,00 pr. person,
fyldt chokolade kr. 20,00 pr. person
eller petit four kr. 32,00 pr. person.

Bordet vil blive smukt pyntet med hvide
duge og servietter, levende lys samt
blomsterdekorationer.

Ved indgåelse af aftale om selskabsar-
rangement, betales et reservationsgebyr,
svarende til kr. 100,00 pr. person for
bekræftelse af reservationen. Beløbet vil
blive modregnet ved endelig afregning.

Da arrangementet foregår i eget lukket
lokale og maden er beregnet til mini-
mum 20 couverter, vil der være et tillæg
på kr. 400,00 pr. couvert, ved færre end
de 20 couverter.

Restaurant Krabben

Vallensbæk Havn • 2665 Vallensbæk Strand

BORDRESERVATION:

Tlf. 43 54 05 45

Vi har åbent hele året (dog lukket fra d. 24. dec. - 1. jan. begge dage incl.)

Gode
parkerings-
forhold

Hold Deres
Selskab
hos os..!

Konfirmation, bryllup, jubilæum, barnedåb,
fødselsdag, reception m.m.
Selskaber op til 60 personer modtages!
Også mad ud af huset ved afhentning!

Til lykke Vallensbæk Sejlklub side 3
Borgmester Kurt Hockerup skriver prolog til denne årbog

En jubilar i topform side 7
Vallensbæk Sejlklubs formand Steen Roar Hillebrecht har ordet

Det sker i Vallensbæk Sejlklub i 2008 side 8

50 Fantastiske År side 10
Dette er historien om Vallensbæk Sejlklubs fantastiske udvikling fra starten i 1958 for enden af Sandvejen til de super moderne forhold i Vallensbæk Havn 50 år senere

Sådan startede det side 12
En kreds af sejlsportsinteresserede Vallensbæk-borgere indkaldte til stiftende generalforsamling i protest mod en kapsejlsafgørelse

Han har været medlem i alle årene side 13
Ole Harvig var med til den første generalforsamling, men måtte hjem og låne til kontingentet. Hans kone Birthe derimod blev meldt ind den første aften – og dermed én dag før ham

Fra polseklub til VM-vært side 15
Poul Erik Mortensen var formand 1976-80 og en formidabel idémand og drivkraft bag først klubben og senere da vi byggede havnen

VSK-Billeder: Strandparken bliver til 1977-79 side 16
Unikke billeder af det kæmpemæssige projekt, da Køge Bugt Strandpark blev inddæmmed i årene 1977-1978. Der blev brugt 1.300.000 m3 sand

Pionerånd skabte både klub og havn side 18
Elgo Juul var med helt fra 1977, da vi byggede nødhavne og senere gik i gang med selvbyggeriet på Vallensbæk Havn. Han blev havnens første havnefoged

VSK-billeder: Vallensbæk Havn dukker op side 19
Den nye havn dukker op, men først bryder vandet igennem i et dramatisk dæmningsbrud

Flemmings skitse gælder stadig side 20
Under sommerens skybrud gik 2.000 farvebilleder tabt i Flemming Høymann Olsens kælder, men på mirakuløs vis reddedes hans tegning fra 1980 af en samlet havnefront i Vallensbæk Havn

Formand 1980-82 side 22
Johnny Ploug Hansen var formand de første år i den nye havn. Det gav mange oplevelser, bl.a. besøg af en flok rockere

Vi fik Skibladners mast og et stort anker side 23
Hvordan fik klubben sin store, flotte standermast, og hvorfra stammer det store skibsanker, der ligger ved siden af?

Formand 1982-88 side 24
Per Ry Jacobsens primære opgave var at få bygget et klubhus. Det lykkedes. I samme periode boomed sejlsporten, og medlemstallet gik fra 250 til næsten 1100

VSK-billeder: Klubhuset bliver til 1983-84 side 26
Historisk billedkavalkade, der offentliggøres for første gang, viser tilblivelsen af det nye klubhus

Nu er mine drenge begyndt i VSK side 28
1988 vandt Christian Grønborg olympisk guld i Flying Dutchman sammen med Jørgen Bojsen Møller. Sidste sommer startede hans to drenge med at sejle optimist i VSK

Da orkanen ramte Sjælland Rundt side 30
Ingen der var med, glemmer det. Sjælland Rundt 1984 i fuld storm med vindstød af orkanstyrke. Adskillige VSK-både deltog. En af VSKerne skrev bagefter denne dramatiske beretning

Formand 1988-92 side 32
Helge Petersen var formand i en turbulent periode, men oplevede også højdepunkter som indvielse af Juniorhuset, samarbejdet med Team Danmark og starten på de store DOSR-stævner

Formand 1992-96 side 34
Ole Kampmann satsede på det nye Krydserudvalg og specielt turene til Stralsund/Hiddensee

En VSK-specialitet opstår side 34
Hvordan er vores klub blevet i stand til at arrangere selv de allerstørste kapsejlsstævner på EM og VM niveau? Flemming Lassen og Peter Ambs giver forklaringen i denne artikel

VSK-Billeder: Kapsejlsstævner side 36
Danske mesterskaber, Europa og Nordiske mesterskaber, Verdensmesterskaber, Danish Olympic Spring Regatta – plus de ugentlige aftenkapsejlsstævner sæsonen igennem. Se billederne

3 VSK-både sejlede Danmark Rundt side 38
”Vixen” af Vallensbæk sejlede to gange den lange tur Danmark Rundt Offshore, mens ”Libresse” og ”Vindhunden” sejlede Inshore. Se også oversigten over VSKere, der har deltaget ved OL

Formand 1996-2001 side 40
Næppe nogen anden har haft så stor betydning for VSK og Vallensbæk Havn som Peter Ambs, men først tredje gang, han blev spurgt, sagde han ja til at blive formand

Tiden som junior glemmer jeg aldrig side 42
Michael Hestbæk har vundet 14 EM og VM medaljer, men fremhæver altid sin juniortid i VSK som den bedste. Hvorfor? Det svarer han på her

Formand 2001-06 side 44
Restaurant Krabben var lukningstruet. Team Danmark og Dansk Sejlunion lukkede Elitecenteret, og medlemstallet var for nedadgående. Der var opgaver nok for den nye formand, Erik Skipper Larsen

VSK-Billeder: Et blomstrende klubliv gennem årene side 46
Historien om VSK er ikke mindst fortællingen om et klubliv og socialt samvær, der har blomstret gennem alle årene. Se de herlige billeder

På sejlernes skole i et halvt århundrede side 48
Helt fra starten har nye sejlere kunnet lære sømandskab i VSK. De første år lagde medlemmerne selv både til, i dag råder vi over en top moderne flåde af både og uddanner et halvt hundrede elever hvert år

Formand 2006 side 49
Arne Larsen havde vores formand i jubilæumsåret Steen Roar Hillebrecht i ”mesterlære” 2006 og skabte en ny vellykket tradition: Sejlermiddagen

En sejlerstart for livet side 50
Ungdomsafdelingen sprudler af liv og er resultatet af et målrettet arbejde lige fra starten for enden af Sandvejen. I denne artikel forklarer Thomas Degel målsætningen for ”Den ungdomsvenlige Klub”

To guldmedaljer i Optimistjollen side 51
14-årige Lene Harvig vandt to guldmedaljer ved NM 1993 og fik en kæmpe oplevelse. Som helt lille var hun mest kendt som den lille pige, der altid rendte i hælene på sin far på havnen

Det skete i Vallensbæk 1958-2008 side 52
Kommunen og sejlklubben er tæt forbundne, så det er naturligt at spørge: Hvad er der sket i kommunen i de 50 år, sejlklubben har været aktiv?

Glimt fra 50 fantastiske år side 54

Det er nødvendigt at sejle side 62
VSKeren Peter Linnet har i 3 måneder været om bord på jordomsejleren ”Rosalina” på et togt mellem atollerne i Marshall Islands i Stillehavet

Portræt af den nye formand side 66
Jeg er et foreningsmenneske, siger Steen Roar Hillebrecht, der har sejlet siden sin tidligste barndom i Flensborg Fjord

Årets gang i VSK 2007 side 68
Peter Ambs fortæller om et år med masser af aktiviteter

Sejlerskolens tilbud 2008 side 71

Værd at vide om VSK side 73
Hvem arbejder hvor i klubben – Medlemstyper og kontingenter – Praktiske oplysninger

"Bare kald mig Spørge Jørgen"

ANDREAS (SÆLGER)

Det burde være nemt at købe bil. Alligevel skal du pludselig tage stilling til ord som ABS, BAS, CCM, EBD, HK, NM, SRS, TRC og VSC. Køber du bil hos Monk, bliver du ikke ladet i stikken. Vi tager os god tid til at rådgive og kan sagtens finde på at spørge til dit kørselsbehov, dine pladskrav og din kørestil.

Ikke fordi vi er nysgerrige, men fordi vi sætter en ære i at finde lige akkurat den bil, der passer bedst til dig.

Men kig forbi, og lad det komme an på en prøve. Skulle du mod forventning ikke være tilfreds med bilen, har du 30 dages returret*. Nogle spørgsmål?

*Gælder kun brugte biler

Toyota Glostrup/Brøndby
Vibeholmsvej 26-28
Tlf. 43 20 90 00

Toyota Amager
Englandsvej 395
Tlf. 32 46 80 00

Toyota Valby
Gl. Køge Landevej 127
Tlf. 36 19 70 00

MONKBILER www.monk.dk

Vallensbæk Sejlklub

Sekretariatet

har daglig træffetid mandag-torsdag på
telefon 43 54 70 07
mellem kl. 13-17.

Postadresse:

Vallensbæk Havnevej 1,
DK-2665 Vallensbæk Strand

Mailadresse:

vsk@vallensbaek-sejlkлуб.dk

Hjemmeside:

www.vallensbaek-sejlkлуб.dk

CVR nr. 77 53 10 17

Bank: Nordea 2217 5130 030 767

Giro: 601 0032

Yderligere oplysninger om bestyrelse
og udvalgsmedlemmer, indmeldelse og
kontingent m.m. findes på side 73
i denne bog.

Vallensbæk Sejlklubs Sejladscenter

Vallensbæk Havnevej 1,
DK-2665 Vallensbæk Strand

Telefon:

43 73 23 33

Mailadresse:

jt@vssc.dk

Hjemmeside:

www.vssc.dk

VSK årbog 2008

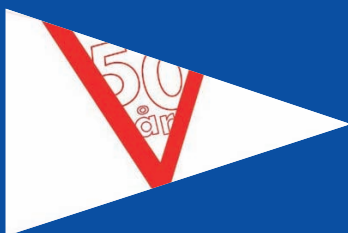
udgives af
Vallensbæk Sejlklub
Vallensbæk Havnevej 1,
DK-2665 Vallensbæk Strand

Redaktion:

Bente Jensen, Peter Ambs, Steen Roar
Hillebrecht, Frede Rasmussen og
Erik Skipper Larsen (ansvarhavende).

Lay-out, produktion og tryk:

therkel grafisk / web produktion
Havlykkevej 30
2730 Herlev

Stiftet i 1958

Formanden har ordet:

En jubilar i topform

VSK-formand Steen Roar Hillebrecht.

Den aktive klub. Det er VSKs motto!

Vallensbæk Sejlklub er en jubilar i topform. Vi har netop rundet de 700 medlemmer, hvilket godt nok ikke er rekord – i velmagtsdagene var der over 1000 medlemmer – men en meget stor del af medlemmerne er med til at skabe et særdeles aktivt miljø på havnen i Vallensbæk.

Der er aktiviteter for alle mellem 6 og 86. Vi har en optimistafdeling, der er på vandet stort set året rundt. En afdeling, der er i fremgang og præget af godt kammeratskab, seriøs sejlads og social hygge. For dem der vokser ud af optimisten, er der tilbud om jollesejlads i klubbens højpotente 29'er-joller eller de noget mere godmodige Ynglinge, hvor man fra i år kan gå på juniorsejlerskole. Seniorerne kan sejle tur- og kapsejlads, gå på sejlerskole, sportssejlerskole og tage alt fra speedbåds-kørekort til yacht-skippereksamen. Vi har en motorbåds- og tursejlersktion, der fokuserer på sociale aktiviteter og vi har en gruppe ældre medlemmer – Græsælterne – der kommer en gang om ugen og gør vores klub til et flottere sted med vedligeholdelsesopgaver af alle slags. Dertil kommer vores mange kapsejladsarrangementer – både nationale og internationale – som vi er berømte for ud over landets grænser.

I tilknytning til VSK har vi et sejladscenter, hvor virksomheder og private kan komme på vandet med vores lynhurtige Match 28 både, og for manges vedkommende få oplevelser, de aldrig glemmer.

Vallensbæk Havn er en integreret del af kommunen. Mange borgere besøger havnen jævnligt og nyder – sammen med os andre – de fantastiske rammer, som vi nyder godt af. I VSK føler vi os privilegerede over det gode samarbejde med kommunen. For os betyder

det nogle fantastiske fysiske rammer og en helhjertet opbakning ved store og små aktiviteter. For kommunen betyder det – ud over vore mange faste aktiviteter – en række tilbud til unge (bl.a. sommerferie-sejlads) såvel som gamle borgere (den årlige pensionistsejlads).

Etableret i protest

VSK er den aktive klub! Men sådan har det ikke været altid.

Den blev etableret i protest af en lille gruppe entusiastiske sejlere, der i primitive rammer dyrkede deres interesse. I perioder kneb det med aktivitetsniveauet – og klubben lå endda i dvale en årrække. Men efter genetableringen er det gået slag i slag, så VSK i dag kan se tilbage på et halvt århundrede med mange højdepunkter – både fra individuelle medlemmer og fra klubben som helhed. I bestyrelsen er vi fast besluttet om at skabe de rammer, der betyder, at vi også de kommende år vil få masser af gode oplevelser i Vallensbæk Sejlklub.

I dette jubilæums-årsskrift har vi samlet en lang række af de oven over nævnte højdepunkter. Samtidig fortæller vi mere om de mange aktiviteter, som alle vore aktive medlemmer er med til at gøre til virkelighed og som betyder, at vi fortsat vil være den aktive klub.

God læselyst

Steen Roar Hillebrecht
Formand

Aktivitetskalender 2008

**28. februar
Klubaften: Peter
Linnet om sin tur
med Rosalina**
Peter Linnet, mangeårigt medlem af VSK, fortæller om sin sejltur i efteråret

2007 med s/y Rosalina, der er på vej rundt om jorden. For 2 år siden var Peter om bord på en tur over Atlanten og har nu været med 3 måneder i Stillehavet, hvor han har haft en oplevelsesrig tur med besøg på en række spændende og "bounty-lignende" atoller og øer i Marshall Islands og Micronesia.

**13. marts
Klubaften: Mød
forfatteren til
bogen "Sejl, vind
og vær glad"**
Peter Wolsing fortæller om, hvordan man kan få mere

sejlgilde og fart ud af sin båd. Efter mottoet "Kom længere frem i kapsejladsfeltet" fortæller Peter blandt andet om: Hvorfor vinder man og hvorfor vinder man ikke? - Kan man være hyggesejler og samtidig vinde? - Riv rorsmanden ned fra piedestalen! - Sådan skaber man et godt team.

**8. marts
Sejlermiddag
for alle medlemmer**
Succesen fra sidste år gentages. Kapsejladsudvalget, som sidste år viste

sine fantastiske færdigheder på det kulinariske område, tilbereder middagen og sørger for musikalsk underholdning. Tilmeld dig på listen, som hænges op på tavlen i klubhuset, eller send en mail til klubsekretariatet. (nl@vsk-vsk.dk)

**April
Undomsaf-
delingen starter
sæsonen**
Afdelingen starter sit sommerprogram med træningssejladser for optimistjoller,

29er, Europe og Laser joller samt Ynglinge. Hold dig orienteret på hjemmesiden: www.vallensbaek-sejklub.dk

**26. april,
kl. 14:00
Stander-
hejsning**
Tag familien med til en festlig optakt på sejlsæsonen.

**26.-27. april
Sejlerskolen
starter sin
sommersæson**
Sommer-sæsonen for sejlerskolen starter med søsætning og tilrigning af

skolebådene i denne weekend. Den praktiske undervisning starter den 5. maj. Eleverne modtager særskilt besked om sejlsdage og holdinddeling.

**6. maj
Kapsejladssæsonen starter**

Årets første tirsdagssejlad afholdes traditionen tro den første tirsdag i maj måned.

**10. til 12. maj
Pinsetur**

For ti år siden lagde Køge for første gang Havn til klubbens pinsetur. Før Køge var Rødvig, Falsterbo eller Præsto blandt bestemmelsesstederne for pinseturen. Det nye turudvalg havde ved redaktions slut endnu ikke fastlagt hvorturen i år går hen. Måske bliver det til endnu et jubilæum her i klubbens jubilæumsår. Følg med på klubbens hjemmeside www.vallensbaek-sejklub.dk

**7. juni
Pensionistsejlad**

Vallensbæk Sejlkлуб har i snart 25 år inviteret kommunens pensionister til en sejltur og til hyggeligt samvær i klubhuset.

Pensionisterne ankommer med bus kl. 10:00 og bliver fordelt på bådene, som klubbens medlemmer stiller til rådighed. Kl. 12:00 samles man i klubhuset til fælles frokost og underholdning, til

bussen igen afhenter pensionisterne kl. 16:00 for at aflevere dem sikkert på hjemmeadressen efter en sædvanligvis meget hyggelig dag på havnen.

**28. til 31. august
DM for X 79 og X 99**

Vallensbæk Sejlkлуб er vært for årets DM for de nationale og internationale klasser, dansk byggede kapsejladsbåde af type X-79 og X-99.

11. oktober
Masten af tur
Sejlsæsonen afsluttes med en sejltur til Københavns havn igennem slusen ved Sjællandsbroen og frokoststop i Christianshavns

kanal. Efter frokosten, og måske en kort bytur, går sejladsen hjem til Vallensbæk og afsluttes med hyggeligt samvær i klubhuset.

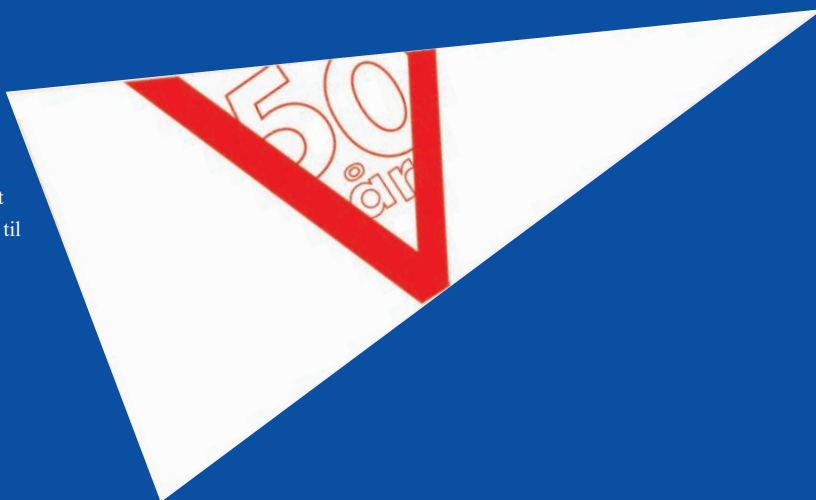
25. oktober
Standernedhaling

Vær med til sæsonafslutningen hvor klubben er vært for en let anretning.

Sæt kryds i kalenderen den 14. Juni!

Gå ikke glip af årets fest!

Vallensbæk Sejlklub fejrer sin 50-års fødselsdagsfest med manér, og tager medlemmerne med tilbage til 1958.

- Der bliver stor fest for hele familien med god mad, underholdning til voksne og børn samt dans til bigband-musik.
- Kom og hør det 15 mand store Hayburner Bigband, der spiller op til dans.
- Særligt børnearrangement med børnebio, pasningsordning og rigtig børnemad.
- Glæd jer til den officielle invitation, der sendes ud til alle medlemmerne.
- Sæt kryds i kalenderen!

7. og 21. november
Klubaften
Den 7. november starter vintersæsonens klubafte-
ner med Bankospil.
Den 21. november afholdes

Vinsmagning med præsentation af udsøgte vine.
Temaerne for klubafte-
ner i januar, februar og marts
2009 er endnu ikke fastlagt.
Følg med på klubbens hjemmeside. ([www.vallens-
baek-sejlkлуб.dk](http://www.vallensbaek-sejlkлуб.dk))

27. november
Generalforsamling

7. december
Juletræsfest

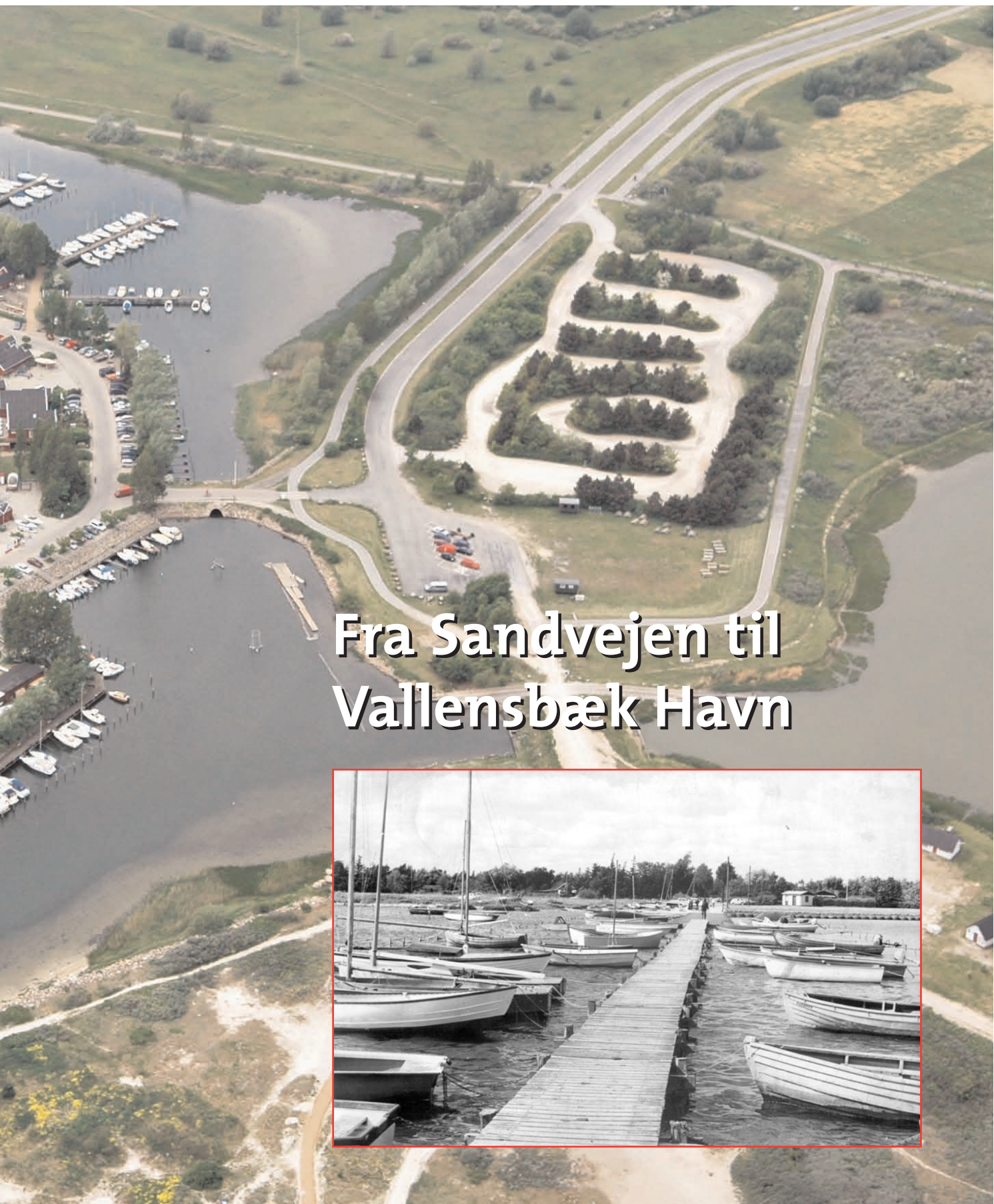
Ungdomsafdelingen holder juletræsfesten og alle medlemmer med børn og børnebørn er inviteret.

Vallensbæk
Sejlkлуб
1958-2008

50 fanta

stiske år

Fra Sandvejen til Vallensbæk Havn

Stiftende generalforsamling: Sådan startede det ...

*Ud at sejle? Det kom skam an på,
om der var vand i den lille havn
for enden af Sandvejen.*

noget, og jeg har ikke talt med mine medarbejdere i Kommunen, men jeg mener at vide, at der er stor interesse for at skabe et samlingssted for ungdommen. Jeg har tænkt mig et klubhus ved stranden, men det skal være et smukt hus, hvor man kan have sit grej og alligevel samles."

Helt så hurtigt som slagtermesteren håber, går det dog ikke med at få et klubhus, selv om man allerede den 7. oktober 1958 på et møde med Sognerådet får opbakning til byggeplanerne. Fredningsmyndighederne sætter sig imod byggeri direkte ved stranden.

Lørdag den 16. august 1958 afholder VSK sin første kapsejladssom en "præsentations og præmiekapsejladssom". Der betales ikke startgebyr til sejladssom, der udsættes præmier på i alt 30 kr. fordelt med 15 kr. som 1. præmie, 10 kr. som 2. præmie og 5 kr. som 3. præmie. Præmierne er skænket af den lokale tømmerhandel.

Af medlemsfortegnelsen for 1958 fremgår det, at klubben i sit første år i alt har 49 medlemmer. Næsten alle medlemmer har to adresser, en sommeradresse til sommerhuset i Vallensbæk, og en vinteradresse der som oftest er et sted i København.

Vallensbæk Kommune er en landlig kommune med beboelse hovedsagligt omkring Vallensbæk landsby. Området langs stranden er sommerhusområde. I Danmarks Turistforenings årbog fra 1954 kan man læse følgende om ferielandet mellem København og Køge: "Efter Brøndby, der næsten er helårsbeboet overalt, når vi til Vallensbæk lejrklub, ca. 2 – 3 tdr. land mod stranden. Vallensbæk Strandpark kaldes

"Da en kreds af sejlsportsinteresserede mener tiden er inde til at starte en selvstændig sejlkлуб ved Vallensbæk Strand, indbydes De venligst til et forberedende møde på Vallensbæk Kro førstkommande mandag den 4. august kl. 19:30, hvor nærmere redegørelse for planen vil blive forelagt og foreningen stiftet, såfremt tilstrækkeligt antal interesserede indtegner sig som medlemmer.

Indbydere er:

K.A. Nielsen - Orla Gyldenholm - C. Rasmussen - Bruno Liberg - Børge Hjorth - Erik Nielsen - Poul Hansen."

Børge Hjorth, medunderskriver af indbydelsen, bliver på den stiftende generalforsamling valgt til klubbens første formand.

Vi er i året 1958, da denne indbydelse udsendes og sejlkлубben stiftes. I Amerika er generalen fra 2. verdenskrig, Dwight D. Eisenhower, præsident, Ruslands leder er Chruschtschow, i Frankrig er en anden general fra 2. verdenskrig, De Gaulle, lige kommet til magten, og statsminister i Danmark er H. C. Hansen.

Det er et år siden, at den første Sputnik blev sendt op i verdensrummet. I Rom underskriver seks statsledere fra Europa en traktat om økonomisk samarbejde. Denne traktat udvikler sig med tiden til det EU, som vi kender i dag.

Vallensbæk Kommune kan med sine godt 1100 indbyggere ikke lige frem betegnes som en forstad til København. Kommunen styres af et sogneråd på 7 medlemmer. Der har i samme år været valg til sognerådet. Sognerådsformand er socialdemokraten Hans Sørensen, støttet af Grundejerlistens to medlemmer. Det ene medlem fra denne liste er murermester Knud Lassen, far til VSKs mangeårige juniorleder og kapsejladsschef Flemming Lassen. Et andet medlem af sognerådet er slagtermester Rasmussen. Ham kommer vi tilbage til senere.

Utilfredse med dommeren

I 1958 bevilger Sognerådet penge til at udbygge en mole for enden af Sandvejen. Måske er det her ved denne mole, at nævnte "kreds

af sejlsportsinteresserede" mødtes og aftaler at tage initiativ til at starte en sejlkлуб i Vallensbæk. Medvirkende årsag til initiativet er også utilfredshed med en dommerafgørelse ved en kapsejladssom i Brøndby Sejlkлуб. Brøndby Sejlkлуб er stiftet 6 år tidligere og har blandt andet samlet ca. 80 piratjoller til deres kapsejladssomer. Sejlerne kommer fra hele sommerhusområdet langs stranden.

En af disse sejlere er klubbens formand fra 2006/2007, Arne Larsen. Også Mogens Nielsen, som vi kender som skipper på "Far's vel" (senere "Mor's vel") sejler i Piratjolle i Brøndby. Det er vel 15 til 20 piratjoller, der flytter fra Brøndby til den nye klub i Vallensbæk. I Brøndby kalder man den

VSKs første klubhus – et tidligere pumpehus, der blev flyttet til Sandvejen.

nye klub "Pølseklub", fordi sognerådsmedlem, slagtermester Rasmussen er en af initiativtagerne til dannelsen af Vallensbæk Sejlkлуб.

Jeg har tænkt mig et klubhus

På den stiftende generalforsamling den 4. august 1958 udtaler han under punktet "Eventuelt" følgende: "Vi har nu fået startet en sejlkлуб, og egentlig er det vist mig, der er far til ideen. Jeg kan ikke love

Børge Hjorth (nr. 2 fra venstre) blev klubbens første formand i 1958.

den. Arealet er langt fra godt, eng med strand, men med mudder og siv og den formentlige revle ligger ca. 2 – 300 meter fra land. Hertil må de badende vade, hvis de vil have frisk vand."

Medlem i alle 50 år

Han er det eneste nuværende medlem, der har deltaget i den stiftende generalforsamling, og her fortæller han historien om forholdene dengang for enden af Sandvejen.

Vallensbæk strand var i 1950'erne blevet til et udbygget sommerhusområde, hvor der udfoldede sig et rigt badeliv på den langstrakte sandø, som strakte sig fra Vallensbæk Havnevej til Hundige, nogenlunde der hvor strandparkens klitter ligger i dag.

Mellem land og revlen var der omtrent vand i knæhøjde, men tæt bag revlen var der noget dybere, hvilket nødvendiggjorde en form for fartøj, hvis man ville tørskoet til sandrevlen. Den endte i øvrigt ret brat ud for, hvor havneindsejlingen er i dag. Denne gennemsejling var naturlig, men blev forstærket af, at sandsugeren "Kronborg" fra Hvidovre havn ofte kom på besøg.

Det fladvandede område var et eldorado for tidens mange børn, som uden risiko kunne sejle her, i hjemmebyggede fladbundede robåde med sejl og sænkesværd, uden anden risiko end at komme hjem med tang over ørerne.

I en årrække før vor klubs tilblivelse havde Brøndby Strands Sejlklub (BSS), som eneste klub mellem Hvidovre og Greve, sejlet fra sandrevlen. De havde trukket en del piratjoller til, men var nu flyttet til en grund på Brøndby Strand, hvor man så sejlede fra. Der var nu langt til Brøndby Strand, og da vi var en del aktive piratjoller og nogle blandede joller for enden af Sandvejen, er det ikke svært at forstå, at da der på en sommersejls blev afgjort en protest af BSS, som ikke faldt i Vallensbæk-sejlernes favør, var vejen banet til en ny sejlklub. Der blev af en på stranden boende sejlsportsinteresseret forældrekræds indkaldt til stiftende generalforsamling på Vallensbæk Strandkro i folkemunde kaldet "Den Røde", da "Den Grønne Sommerpavillon" lå ved siden af.

Fremmødet var stort, og som det fremgår af protokollen, var betænkkeligheden ikke stor ved at stifte Vallensbæk Sejlklub, den 4. august 1958.

Standeren uændret i 50 år

Orla Gyldenholms hustru syede den første stander, som heldigvis er bevaret uændret til i dag. På den stiftende generalforsamling indmeldtes 22 aktive seniorer, 22 aktive juniorer og 7 passive til et årskon-tingent på DKK 20,00 og det halve for juniorer og passive. Birte Harvig, min senere hustru, blev indmeldt på generalforsamlingen, hvilket stadig ærgrer mig, idet hun således har været medlem en dag mere end jeg; hun havde sin far med, jeg måtte i tidens ånd først hjem for at bede om penge.

Til den første bestyrelse valgtes Børge Hjorth som formand, Erik Petersen, Poul Jørgensen, Bruno Frederiksen, Poul Hansen, K.A. Nielsen, Emil Petersen, B. Lindberg, O. Gyldenholm og C. Rasmussen.

VSK's altoverskyggende aktiviteter var piratjolle-kapsejls, som de første år var lidt svære at afvikle, da mærkeudlægning blev foretaget af vores dommer K.A. Nielsen i en skydepram, der absolut ikke kunne sejle længere ud end enden af sandrevlen. Starten foregik altid langs indersiden af revlen, hvor man startede sejlsadsen fra en meget lille platform med en flagstang, som var opdelt i 5 røde og 5 hvide felter. Man hejste så en kugle op et felt hvert minut, for så

at markere starten ved at lade kuglen falde; ingen sejlere havde dengang starture.

Når starten var gået ofte med vinden agten ind, vendte man styrbord om Nielsens bøj, for så at stævne ud på åbent hav, hvor næste mærkerunding var Kronborgbøjen, tidligere omtalte sandsugers bøj, som lå tilstrækkeligt langt ude til at give en brugbar bane, for så at vende tilbage og gå i mål bag sandøen.

Også den gang havde vi juniorer, som sejlede i alt fra skydepramme, robåde til optimistjoller. Nu var vanddybden ikke så stor, hvilket bevirkede at optimistjoller måtte sejle med halvt sværd og afkortet ror, og på grund af bådenes manglende sødygtighed, vovede man ikke at sende de små længere ud en sandrevlen. Vi havde da heller ikke de store præstationer på fremmede baner, men vi havde da en enkelt optimist med til DM, og det blev der talt meget om. Når vi nu ikke var på præmielisten, havde vi den uvane, når der efter præmieoverrækkelse blev råbt trefoldigt hurra, at råbe et meget højt VSK, så der ikke var nogle, der ikke havde bemærket, at vi deltog.

Det første klubhus: Et pumpehus

Store drømme har vi altid haft i sejlklubben, og allerede på det første bestyrelsesmøde blev et klubhus drøftet. Lykken har altid tilsmilet os; ingeniør K.A. Nielsen var formand for vandværket her i kommunen, og et pumpehus stod for nedlæggelse. Det var han ikke sen til med kommunens hjælp at få flyttet til enden af Sandvejen, som herefter blev vores base. Huset havde et stort rundt hul i midten af gulvet fra pumpen, men det blev hurtigt gjort brugbart med sponsorhjælp fra Profilco, et firma der lavede lister, og som havde en sejler blandt os.

Huset var småt, men kunne lige rumme bestyrelsen til møde og gav lidt læ, når fru ingeniør Nielsen havde bagt æbleskiver til sejlerne efter en våd kapsejls. Senere kom så det traditionelle ønske om en hjælpebåd, dette skulle også lykkes. Jeg kan desvær-

Ole Harvig deltog i den stiftendegeneralforsamling og har været medlem i alle 50 år.

re ikke huske, hvem der havde æren af at skaffe en ældre redningsbåd af træ, men Vallensbæk Kommune var som altid velvilligt indstillet over for sejlklubben og bevilligede en Johnson påhængsmotor på 10 hk. Båden blev vældig originalt navngivet "Hjælperen" sammen med 5 OK-joller, en for os meget ekstrem ny jolletype, som 5 unge mennesker havde bygget i vinterens løb på Erland Hansens drivhusbyggeri på Vejlegårdsvej, der hvor kommunen i dag har oplagring af materiel.

Vinterundervisning i kapsejlsregler havde vi også dengang. Der blev undervist af Erik Nielsen og lillebror Bjarne i familien Nielsens bungalow i Valby, ganske praktisk da vi alle boede i byen om vinteren. Fra 1958 til 1965 var sejlklubben meget aktiv her på stranden, men efterhånden som vi unge blev gift og flyttede hjemmefra, var det tæt på en katastrofe i klubbens historie. Kassebeholdningen og påhængsmotoren blev for en tid deponeret hos kommunen, men omkring 1970 var der igen interesse fra en gruppe sejlere fra Albertslund, som ville ud på det rigtige vand, godt hjulpet af at vi børn faktisk var vendt tilbage til området nu i helårshuse.

Sejlklubben havde en tid på Sandvejen, hvor kommunen lånte os et gammelt sommerhus som klubhus, og igen blev kapsejlsadsen i piratjolle genoptaget. Dette endte sommeren 1977, da tilsynskomsten af en stor gravemaskine ved navn "Herkules" var første bevis på Strandparkens begyndelse.

Her ender min beretning om nogle meget gode drengeår, som jeg meget nødtigt ville have undværet, trods det lave vand, hvor vi ofte nærmest bar jollerne ud. Jeg mindes dog stadig lykken den dag, da jeg af min far havde fået min piratjolle til et tusinde kroner, og hvor jeg ventede til langt ud på natten, før vandet kom, for så at sejle ud til sandrevlen.

- - -

Ole og Birthe Harvigs sejlerkarriere i Vallensbæk Sejlklub fortsatte i 1977 i en Oslo-jolle, som i 1981 blev skiftet ud med den første kølbåd en L23, en bådtype der fyldte en hel del i havnen de første år. 1983 var Birthe og Oles døtre Lene og Lise blevet så store, at det var nødvendigt med mere plads, og familien anskaffede sig en B31 "Svalbard", som de havde helt frem til 1996.

Både Ole og Birthe engagerede sig i klubbens liv, især festudvalget sammen med Leif og Maja Nielsen, men også meget i optimist- og juniorafdelingen, da de to døtre var i den alder. Mest kendt i VSK er Ole dog nok for den lange periode, da han med stor entusiasme og ordenssans var ansvarlig for klubbens materiel og både. Med tiden udviklede han sig til lidt af en "Ole opfinder", der byggede mange snedige hjælpemidler til klubben. Et af dem er kranen i klubbens bådhal i Juniorhuset.

Det er ikke forkert at sige, at Lene og Lise voksede op med VSK i 80'erne og 90'erne. De blev meldt ind i klubben og begyndte at sejle optimistjolle, da de var 8 år "og kunne svømme 200 meter og læse og forstå en tekst," som Birthe siger. Lene opnåede at blive nordisk mester for optimister individuelt og med hold, men den historie fortæller vi et andet sted i denne jubilæumskavalkade

VSK-Billeder: Klubliv 1958-76

1) Dette flotte bomærke med tilhørende redningskrans hang på det første klubhus for enden af Sandvejen og senere i mange år i det nye klubhus i Vallensbæk Havn.

2) Der gøres klar til sejlads. Der blev sejlet i alt fra skydepramme til robåde, pirat- og optimist-joller.

3) Den første VSK-stander blev syet af Otto Gyldenholms hustru og er uændret i 50 år.

4) Forholdene var lidt mere primitive end i dag, men omsorgen for materiellet ikke mindre.

5) Et blik fra broen ind mod bådpladsen for enden af Sandvejen.

6) Kysten ved Sandvejen blev flere steder sikret med disse betonringe.

7) En jolle sættes i vandet.

8) En flok OK-joller på vej ud til aftenkapsejlads.

9) Standerhejsning – Dannebrog går til tops.

10) Regnvejrdsdag på klub-broen.

11) Poul Erik Mortensen var her og der og alle vegne – her uddeler han præmier til unge sejlere.

12) To søstre får overrakt deres præmier efter en kapsejlads.

13) Et blik ud over den fladvandede Vallensbæk Strand

Formand 1976-1980

Fra pølseklub til VM-vært

I en årrække var Poul Erik Mortensen idémand og drivkraften bag Vallensbæk Sejlklubs udvikling og bygningen af den nye Vallensbæk Havn.

Her tegner Peter Ambs et portræt af den formand, der skabte fundamentet for vores klub.

Poul Erik kan desværre ikke selv berette om sin tid som formand. Han døde den 11. september 1998. Derfor lader vi de gamle protokoller og dokumenter fortælle om de begivenheder, der prægede hans tid som formand.

Han blev valgt ind i bestyrelsen i 1974 som sekretær, og i 1976 vælges han som formand. Derefter ledede han klubben gennem den tid, hvor Strandparken og havnen etableres, og hvor grundlaget bliver lagt for den udvikling, som fører til Vallensbæk Sejlklub, som vi kender den i dag.

Inddæmningsarbejdet med Køge Bugt Strandpark er endnu ikke påbegyndt i 1976. Det starter først året efter. Klubbens aktiviteter har, som i årene forud, stadig deres udgangspunkt fra en midlertidig bro for enden af Sandvejen. Denne bro skal nedtages og genopbygges hvert år på ny.

Med udsigten til at kunne flytte ind i en ny, moderne havn i en overskuelig fremtid, begynder Poul Erik målrettet at udvikle klubben fra en lille jolleklub til en sejlklub for såvel jollesejlere, kølbådssejlere, motorbådssejlere som fritidsfiskere. I 1974 har VSK 74 medlemmer. I 1979 har klubben over 250 medlemmer, en tredobling af medlemstallet på 5 år.

Store udfordringer

Allerede i sin tid som sekretær arbejder Poul Erik aktivt for oprettelsen af en ungdomsafdeling i klubben. Optimistsejladserne for alle skoleelever i sommerferien startes og bliver et tilbagevendende tilbud fra Vallensbæk Sejlklub til kommunens børn frem til i dag.

Den største udfordring for Poul Erik er at påvirke myndigheder og især kommunen i en retning, så planerne for den nye havn ikke bliver alt for forkromet og priserne for havnepladserne til at betale for medlemmerne. Han samarbejder med nabo-klubberne, således at klubberne taler med én stemme over for I/S Køge Bugt Strandpark, som er bygherre for etableringen af det nye fritidsområde i Køge Bugt.

I referatet fra et bestyrelsesmøde den 27. februar 1977 kan man læse følgende: "Vi skulle have gode chancer for at lave en billig havn, hvis vi kan få ændret byplanen. Dette bliver en af Poul Eriks store opgaver."

Poul Erik har den gave, at kunne overbevise andre om sine på samme tid jordnære og visionære ideer. At overbevise er jo ikke det samme som at overtale. Han formår at få folk til at engagere sig i de tiltag, som han igangsætter. Denne gave er en stor hjælp for ham under forhandlingerne om etableringen af de nye havn. Ikke kun over for myndighederne, i høj grad også over for medlemmerne.

Vallensbæk Havn stiftes

I 1977 går arbejdet med inddæmningen af Strandparken i gang. I den kommende tid og frem til 1980 holder klubben til ved forskellige midlertidige broer i det område, som i dag er centerhavnen i Strandparken.

Poul Erik Mortensen viser vej til VSKs stand på båd-udstillingen i Forum.

Ved et medlemsmøde i december 1978 kan Poul Erik om sine bestræbelser med at få indflydelse på havneprojektet berette: "Vi blev hørt langt hen af vejen. Køge Bugt Strandpark har fået et lån i Hovedstadsrådet og anlægger derfor molerne og uddyber havnen. Men broer, bolværk, veje, stier, græs, vand, træer, el, WC, havnekontor og klubhus skal vi selv finansiere."

I 1979 stiftes den selvejende institution Vallensbæk Havn som overtager brugsretten til den kommende havn. Vallensbæk Sejlklub er eneste klub på havnen. Senere kommer Kanoklubben til. Samme år beslut

ter VSK at oprette en sejlerskole, og der sejles i starten i private både.

I den sidste håndskrevne forhandlingsprotokol, (fra bestyrelsesmødet den 29. oktober 1979) kan man bl.a. læse følgende: "Andelsbanken har ringet om besværet med banken. Man ville gerne have, at det var en EDB mand, der tog sig af bankforretningen. Men det afslog vi på grund af mangel på disse i klubben. Derefter lovede banken at de ville give vores mand et kursus."

Selvbyggeriet var genialt

Derved er de nye tider også ankommet til Vallensbæk Sejlklub.

Poul Erik er fortaler for, at Vallensbæk Havn bygges af medlemmerne som selvbyggeri. Der bliver nedsat et havneudvalg med ham som formand til at tilrettelægge og styre selvbyggerarbejdet. Alle havnebrugere skal yde 80 timer pligtarbejde, oven i det indskud som skal erlægges for at få en havneplads.

I bogen "Køge Bugt Strandpark", udgivet af I/S Køge Bugt Strandpark i 1986 skriver Finn B. Andersen om Vallensbæk Havn:

"Havnen vil fuldt udbygget kunne rumme cirka 520 bådpladser i vandet. I slutningen af 1985 er alle anlagt, hvoraf 430 er udlejet... Projektet for havnens færdiggørelse er overvejende udført af havnen selv med kyndige klubmedlemmers hjælp. Til bådpladserne foretrak man i Vallensbæk Havn at opføre traditionelle pælebroer, der er velegnede for selvbyggeri."

Beslutningen om at bygge havnen som selvbyggeri er genial for den situation, som klubben finder sig i. Klubben består af en forholdsvis lille kerne af mangeårige medlemmer plus mange nyttilkomne, som hovedsagligt er kommet på grund af udsigten til en havneplads. Selvbyggerarbejdet holder ikke kun prisen på havnepladsen nede. Frem for alt opstår der i de år, hvor medlemmerne bygger havnen, et kammeratskab og de

netværk er i mange år fremover drivkraften for klubbens udvikling.

Det er pionerånden fra selvbyggertiden, der smitter af på andre klubaktiviteter og er med til, at klubben udvikler sig fra en lille lokal klub – pølseklub, som nabo-klubberne kalder den i starten, fordi et af de førende medlemmer er slagtermester Rasmussen, - til en plads blandt Danmarks førende sejlklubber.

Efter indvielsen af den nye havn i 1980 træder Poul Erik ved generalforsamlingen i efteråret tilbage som formand. Han har styret klubben sikkert gennem et farefuldt farvand og bygget fundamentet for en moderne, fremadrettet klub.

Der blev brugt 1.300.000 m³ groft sand

Entreprenøren tilbød at bygge strandparken for 60 mio kroner på kun to år. Så fik han opgaven.

Det var godt nok en vesttysk virksomhed Wabau, der vandt opgaven med at opfylde Køge Bugt Strandpark, men Wabau var ejet af det hollandske uddybningsfirma Broekhoven, som havde stor erfaring i den slags opgaver og rådede over materiel, der langt oversteg danske firmaers formåen.

60 millioner kroner lød Wabaus tilbud på, og da man samtidig tilbød at nedsætte byggetiden fra tre til to år, hvilket var meget gunstigt for det danske interessentskab i en tid, da den danske udlånsrente gik op over 20 procent, blev kontrakten underskrevet 1. marts 1977.

I sommeren 1976 var der registreret 1.400 sejlbåde, motorbåde og joller i det område, der skulle blive til Køge Bugt Strandpark, og entreprenøren havde forpligtet sig til at anviser sejlerne nødhavne til deres både i byggeperioden.

Derfor startede byggeriet i 1977 med at etablere nødhavne til Vallensbæk Sejlklub og Hundige Bådeklub ud for det grønne område ved Vallensbæk Torvevej.

Ishøj Sejlklub fik uddybet og udvidet sit hidtidige havneområde ved Skovvej, og som gennemsejling til nødhavnene blev der gravet en lang "kanal" gennem de lavvandede områder.

Dybden i kanalen var bedre end ved de hidtidige anlæg, men dog begrænset til godt en meter. Den følgende sæson blev nødhavnene flyttet ud, så de havde forbindelse til det store uddybede område mellem Ishøj og Vallensbæk.

Indpumpning og regulering af cirka 1.300.000 kubikmeter groft sand til stranden blev udført fra august 1977 til februar 1978. Det svarer til cirka 50 meter strand i gennemsnit pr. arbejdsdag. Tempoet var imponerende.

Men helt så godt gik det ikke med at overholde tidsplanen for uddybning af søerne og landarealerne. I september 1978 oplevede man århundredets kraftigste nedbør, hvor der kom mere end 3 gange den normale nedbør, hvilket umuliggjorde jordarbejderne i lang tid. Også etableringen af stenmolerne løb ind i vejrmæssige problemer i den strenge vinter 1979. Den sidste is forsvandt først fra Køge Bugt i maj det år.

Alligevel kunne inddæmningsarbejderne afleveres i slutningen af 1979.

20 hektar klitter blev beplantet med 2,6 millioner hjælmelokker for at dæmpe sandflugten. Dog ikke alle med håndkraft som her.

Den store gravemaskine ligger lige ud for den senere Vallensbæk Havnevej

Den tidligere sandø skyder op som ny kystlinje for strandparken 1977.

Her skal Vallensbæk Havn dukke op af havet. Det første molestykke kan allerede ses.

1980 – Vallensbæk Havn nederst og Ishøj Havn øverst. Længslen er klar.

Ishøj-tangen med nødhavnene fra 1978. Den sydlige stenmole er klar.

bliver til 1977-79

Vejen til Strandparken

15.000 år før vor tidsregning

Mens de store gletchere trækker sig tilbage ved afslutningen af den seneste istid, dannes det landskab, der bliver til Danmark, herunder Køge Bugt.

Det 20. Århundrede

Ud for den nordlige kyst i Køge Bugt dannes først sandrevler og senere øer, som i folkemunde kommer til at hedde "Sandøerne".

1936

I en betænkning kaldet "Københavnsegnens grønne områder" foreslås sandopfyldning ud for Avedøre Holme.

1947

Ideen gentages i "Fingerplanen", der bl.a. skitserer de første "båndbyer" langs Køge Bugt.

1961

Planlægningsudvalget for Køge Bugt-området ned-sættes.

1975

I/S Køge Bugt stiftes.

1976

Arbejdet med at skabe Køge Bugt Strandpark startet og står på de følgende 4 år.

1980

Køge Bugt Strandpark indvies.

Kilde:

Køge Bugt Strandpark

st væk skimtes Hundige Havn.

Den nordlige del af havneøen Krabben er klar 1980, mens centerbassinet og havneøen Muslingen endnu mangler.

Nederst til venstre ses VSK-broen ved Sandvejen og øverst begyndelsen til Vallensbæk Havn.

Første del af Ishøj Havn nederst er klar, øverst ses den nordlige havneø Krabben i Vallensbæk Havn.

Elgo Juul:

Pionerånd skabte klub og havn

Han var med til at etablere nødhavnen i 1977 og fortsatte med byggeriet af Vallensbæk Havn. I alle årene var Elgo Juul en drivende kraft, men han startede med at falde i vandet – i biden-de frost.

”Jeg havde en lille robåd, som jeg skulle bruge en plads til, og derfor meldte jeg mig ind i Vallensbæk Sejlklub i 1977,” fortæller Elgo Juul, der i dag er blevet 72 år. Han er et af de medlemmer, der lagde allerflest arbejdstimer i klubben de første år og siden i etableringen af Vallensbæk Havn, hvis første havnefoged han blev i 1981.

”Medlemmerne blev indkaldt til et orienteringsmøde hos formanden Poul Erik Mortensen i hans nybyggede kælder på Bregentvedvej. Resten af huset blev, som mange af Poul Eriks mange projekter, først færdigt senere. Poul Erik forklarede, at vi til brug i 1978 skulle bygge en nødhavn på Sandøen, som siden blev en del af Ishøj-tangen. Som håndværker blev jeg sat til at organisere arbejdet, og det fortsatte jeg sådan set med, indtil de sidste broer i den nye havn var færdige i 1989.

Nødhavnen blev bygget i sektioner af sammenbundne olietønder, der fik et fast brodække af brædder, så man kunne gå på dem. Arbejdet foregik i marts måned i bidende frost, og jeg blev ret hurtigt et kendt ansigt, for en dag, mens jeg stod på to brofag, begyndte de at drive fra hinanden. Da jeg ikke kunne skræve mere, måtte jeg en tur i det isnen-de kolde vand.

Op kom jeg meget hurtigt, men blot for at opdagede, at min elskede lægtehammer var røget samme vej som jeg, og nu lå på halvanden meter vand. Der var ingen vej udenom, jeg måtte en tur i vandet igen for at hente den op. Det var bitterligt koldt, kan jeg huske.”

Nattevagt ved flydebroen

Året efter (1979) var Elgo Juul med til at anlægge den midlertidige flydebro for enden af Sandvejen. Det var medlemmer som Finn Winther Hansen, Bjørn Ebbesen og Jørgen Johansen, der tog initiativet, og de som ønskede en plads ved broen, måtte foruden et kontant beløb hjælpe til med at lægge broen ud og forankre den ved 500-600 kg tunge cementklodser.

”På det tidspunkt var havnehullet meget større, end det endte med at blive, og den flotte flydebro fik nogle ordentlige gyngeture i en række sydøstlige forårsstorme, der stod lige ind gennem åbningen,” fortæller Elgo. ”Det var mere, end den kunne klare. Medlemmerne måtte ned om natten for at holde brovagt og sikre deres både bedst muligt. På et tidspunkt blev det nødvendigt at beskytte broen med en interimistisk bølgebryder, der blev skabt ved at dumpe hundredvis af gamle bildæk over fortøjningspælene. Dækkene hentede vi på Amager i min lastvogn, og jeg kan huske, at den blev kulsort af den transport.

I 1979, da flydebroen blev flyttet til havnen, som

købte den, trak vi bare fortøjningspælene op, hvorefter bildækkene blev spredt over et større areal. De ligger der sikkert endnu, men er nok begravet i sandet.

Da vi nærmede os strandparkens færdiggørelse, skulle der jo tænkes havneanlæg, og det første møde blev holdt i Vagn Mehlsens kælder i hans villa ved Gl. Køge Landevej. Jeg husker, at foruden Vagn, der var en dygtig organisator, og jeg selv, deltog Henning Petersen, Flemming Høymann, Poul Erik Mortensen, Rud Sørensen, Flemming Lassen og Preben Boykel i det første møde, hvor vi bl.a. skulle

bejde, og det blev min opgave at tilrettelægge arbejdet og holde styr på pligttimerne. Et job som naturligvis ikke var lige populært alle steder, især ikke når jeg skulle erindre nogen om, at de stadig havde en del timer tilbage på kontoen.

Men arbejdet med at bygge havnen skabte den pionerånd, som besjælede klubben og havnen i de følgende mange år, og der var en række medlemmer, der ydede en endog særdeles stor indsats langt ud over, hvad de var forpligtet til.

Vandet brød igennem

Det store hul mellem havnemolerne betød, at den sydlige havneø Muslingen var voldsomt udsat for vejrliget, og hele tiden skred sandet ud i vandet, indtil der blev råd til at etablere en stensætning rundt om øen. Fra den nordlige stenmole til Muslingen, omtrent hvor kano- og kajak-klubben nu ligger, var der bygget en mole, som holdt vandet ude, mens hele bassinet blev uddybet. Ved tunnelen under vejen ud til øen var der også spærret for vandet, mens uddybningen stod på.

En dag kom folk løbende til mig og råbte, at jeg måtte komme, fordi vandet var brudt igennem afspærringen og nu truede med at oversvømme hele området og ikke mindst de dyre maskiner, der stod på bunden. Det lykkedes i sidste øjeblik at redde alle maskinerne, og da gravearbejdet i det store hele var færdigt, blev det ikke

nødvendigt at tømme det store bassin for vand igen. Men dramatisk så det ud, da vandmasserne strømmede gennem tunnelen under vejen til Muslingen og fyldte det store havnebassin – lidt tidligere end beregnet.

Den første vinter 1980-81 var hård ved den nye havn. Vandet frøs til is, som løftede pælene, så flere af broerne kom til at se ud som den kinesiske mur. Vi havde hørt om et luftbøleanlæg i Lynæs Havn, og sådan et etablerede vi også. Hos stenhugger Rud Larsen og kommunen lånte vi to kompressorer, og hos en PVC-virksomhed fik vi en rulle kasseret slange, som vi lagde ud mellem pælene sådan cirka en halv meter nede. Derefter borede vi huller ud fra hver pæl.

Systemer virkede godt nok, men efterhånden, som der dannedes kondensvand i slangerne på land, blev slangerne stoppet til af is og luften nåede ikke ud til slangerne i vandet. Så tog vi fat med skærebrændere og varmede slangerne op, men det var nærmest et livsfarligt job, for slangerne eksploderede for os og i kraft af det 8 atmosfære høje tryk fløj isklumperne om ørene på os som projektiler.

De første år (1979 og 1980) tog Elgo Juul og Preben Boykel, der var havnefoged i Hvidovre, bådene op og satte dem i vandet igen, når det blev forår. Lige som alle andre fik de ikke en krone for det og forventede det heller ikke. ”Vi ville jo bygge den havn, og det skulle ske på en måde, så alle havde råd til at være med,” siger Elgo. Fra 1981 blev Elgo Juul ansat som lønnet havnefoged på fuldtid, og det var han indtil 1992.

Elgo Juul blev den første havnefoged, men gav også gerne et nummer på harmonikaen

tage stilling til, om havnen skulle anlægges med flydebroer eller faste broer. Det blev faste broer, måske fordi sporene fra den midlertidige flydebro for enden af sandvejen skræmte. Peter Ambs var ikke officielt medlem af byggeudvalget endnu, men han deltog alligevel i det første møde, og siden stod han for hele havnens projektering og tegnede bl.a. broernes forskellige dele.”

Før broerne blev bygget, og mens entreprenøren endnu arbejdede på havnen, gik arbejdet i gang med at etablere jolleslæbested og slæbested for kølbåde. De to slæbesteder skulle bygges, mens havnens midterbassin var tørlagt. Peter Ambs gik i gang med at lave projektet i en fart, og mens blækket endnu ikke var helt tørt, gik arbejdet i gang. Finn Winther Hansen stod for smedearbejdet til slæbestedet for kølbådene, mens Flemming Lassens murerfirma støbte betonpladen til jolleslæbestedet. Vallensbæk Havn er den eneste havn i Strandparken, der har et slæbested for kølbåde, og det var her Elgo stod for den første bådoptagning.

”Et andet medlem Svend Erik Petersen stillede sin virksomhed i Vallensbæk Sepas til rådighed, så vi kunne stå der og skære træet til og lave præfabrikerede broelementer i weekenderne. Der blev indkøbt nogle rundsave, og når stammerne kom, gik vi i gang med at tilpasse stykkerne efter Peters tegninger. Fra Sepas blev brodelene fragtet ned til havnen, og derefter monterede medlemmerne broerne på de nedbankede pæle.

Hver havneindskyder skulle levere 80 timers pligtar-

VSK-Billeder: Vallensbæk Havn dukker op

*Det sydlige bassin mod stenmolen under uddybning.
En sandmole holder vandet ude.*

*Til højre skimtes det midlertidige klubhus, og i midten pladsen foran A-broen, hvor
det nye klubhus blev placeret.*

*Det dramatiske øjeblik, da vandet bryder gennem røret under vejen til den sydlige
havneø.*

*Monteringskajen er klar, og bagest kan man lige skimte de to skurvogne, der
udgjorde det for klubhus.*

Jollepladsen er taget i brug. Det samme er inderhavnen i 1981.

Vallensbæk Havn var eneste havn med slæbested for søsætning af kølbåde.

Havnefronten i 1980:

Flemmings skitse gælder stadig

Det var et medlem af Vallensbæk Sejlklub, der tegnede den første skitse til en samlet havnefront for Vallensbæk Havn. Skitsen, som gengives på disse sider, blev senere lagt til grund for lokalplanen for området, men i sommer var den originale tegning tæt ved at gå til i et voldsomt skybrud.

Den allerførste tegning til en samlet havnefront i Vallensbæk Havn var tæt ved at forgå under det voldsomme skybrud, der 5. juli 2007 satte store dele af landet under vand og forårsagede voldsomme oversvømmelser i tusindvis af kældre.

Hos Flemming Høymann Olsen på Vallensbæk Strand stod vandet 60-70 cm oppe i kælderen. Et par tusinde farvebilleder gik tabt, og en række af de allerførste tegninger fra begyndelsen af 1980'erne med forslag til bygninger på havnen blev ødelagt eller stærkt beskadiget. Blandt dem der blev reddet, var Flemmings skitse til en samlet havnefront – en næsten to meter lang tegning, som fik afgørende betydning for, hvorfor havnens bygninger i dag ser ud, som de gør.

Flemming tegninger blev nemlig medtaget i den lokalplan for området, som Vallensbæk Kommune udarbejdede. Han er dermed den enkeltperson, der har haft største indflydelse på havnens arkitektur.

Rigtigt mange børn og unge i Vallensbæk kender Flemming Høymann fra de mange år, han virkede som sløjde- og fysiklærer på Egholmskolen. Han var også et velkendt medlem i VSK. Så tidligt som 1978 blev han medlem af klubben og lagde sin daværende båd en Shipman 28 ved den midlertidige flydebro for enden af Sandvejen ud til den kommende Strandpark.

Hans nuværende job som IT-vejleder på Egholmskolen leder ikke tankerne hen på hans indflydelse på havnens bygninger, men Flemming er oprindeligt uddannet arkitekt, og det var de kvalifikationer, klubben og havnen nød godt af.

gel, og det betød blandt andet, at den sydlige havne-ø ”Muslingen” ikke var ordentligt beskyttet, så sandet hele tiden skred i vandet. De store stenmoler, der skulle beskytte centerbasinet mod sydøst, var for korte og måtte forlænges. Det er faktisk muligt i dag et se forlængelsen, idet den sidste del af molerne er lavere end den første.

For at skaffe penge til at gøre ”Muslingen” brugbar som havne-ø, måtte vi ty til Vallensbæk Kommune, og jeg husker, at vi havde et møde med Kurt Hockerup, der den gang var formand for Teknisk Udvalg, i læ bag en af de store maskiner, der blev brugt til jordarbejderne. Han gav tilsagn om at hjælpe os.”

Flemming, der i dag er 60 år, har bl.a. været byggesagsarkitekt på Hvidovre Medborgerhus, men i det lange løb blev arkitekt-hvervet for hårdt for ham, så han gennemførte en læreruddannelse og blev ansat på Egholmskolen i Vallensbæk. Da han blev valgt ind i havnebestyrelsen, var VSKs tidligere mangeårige formand Poul Erik Mortensen formand for bestyrelsen, og Flemming blev efterhånden næstformand.

”Det var naturligt, at jeg som arkitekt gjorde mig tanker om, hvordan bygningerne på havnen skulle se ud. Frem for alt var ønsket en ensartet byggestil, som kunne gøre området til en arkitektonisk helhed. Inspirationen fik jeg fra Thorvald Bindesbølls berømte fiskepakhus på Skagen, der vender gavlen ud mod havnen. Disse bygninger er igen inspireret af Bryggehusene i Bergen, der har rødder tilbage til Hansa-tiden i 1300-tallet.

Jeg tegnede klubhuset, hvor det ligger nu. Først et fire fags galvhus, siden blev det til de nuværende 5. Til venstre på den anden side af slæbestedet tegnede jeg et Juniorhus, og det er første gang, ordet

Flemming Høymann ved roret i sin båd.

”Den gang i 70'erne kunne man ikke rigtig skelne mellem, hvad der var klub, og hvad der var havn. Det gik jo ud i ét dengang. Jeg blev valgt ind i havnens bestyrelse, og der tog vi os af den fysiske færdiggørelse af havnen, mens klubben skabte de aktiviteter (ungdomsarbejdet, kapsejlad, sejlerskole, fester osv), som gjorde det til et attraktivt sted at være.

Den første tid var vi meget optaget af at gøre havnen færdig. Arbejdet var stoppet på grund af pengeman-

Juniorhuset bruges på Vallensbæk Havn. Det nuværende Juniorhuset kom faktisk først til mange år senere, men den bygning har jeg ikke haft noget at gøre med – altså ud over navnet.

Til venstre for Juniorhuset set fra vandet tegnede jeg en række masteskure, som også blev brugt senere, da masteskurene blev bygget, men de kom dog til at ligge tættere ved slæbestedet, fordi Juniorhuset endnu ikke var blevet bygget. Samtidig fik havneadministrationen sine bygninger, som jeg også har tegnet.

Til højre for klubhuset, der hvor Biksen ligger i dag, tegnede jeg en 2-etagers bygning som klubhuset og Juniorhuset til brug for erhverv. På det tidspunkt hed Biksen "Sjækkelen", men desværre valgte man en anden løsning, og min skitse til en erhvervsbygning, der sluttede havnefronten af, er aldrig blevet bygget."

Flemming Høymanns projekt blev godkendt i havnebestyrelsen og sendt til kommunen, der lagde det til grund for den lokalplan for området, der er gældende den dag i dag. Den næsten 2 meter lange skitse af havnefronten er dateret den 9. oktober 1980. I løbet af 1983 gik Vallensbæk Sejlklub i gang med at bygge sit klubhus, der stod færdigt til indvielse 4. februar 1984. Men da var projektet overtaget af en anden ildsjæl i klub og havn: Peter Ambs, der med sin baggrund som ingeniør styrede hele det store byggeri.

Alle der den gang ville have en båd liggende i den nye Vallensbæk Havn, måtte levere et antal timers pligtarbejde, og det fik uden tvivl stor betydning for sammenholdet, idet man jo hurtigt lærte hinanden at kende og fik et netværk i klubben og på havnen. Flemming Høymann talte ikke pligtimer for sit arkitektarbejde, kun for bygning af broer. I begyndelsen af byggeperioden var han næsten dagligt beskæftiget med samling af broerne, men da han passerede 280 timer, spurgte han, om det var nødvendigt at fortsætte med at tælle. Pligtarbejdet lød på 80 timer.

"Vi bidrog alle til klubben og havnen efter bedste evne, og resultat blev jo helt klart Strandparkens mest harmoniske lystbådehavn."

Flemming Høymann skiftede i 1982 sit Shipmann 28 ud med en Granada 31, og i den sejlede han frem til 1988, da han solgte båden og tog en pause fra sejlklubben. Men 2003 vendte han tilbage og har nu en Kings Cruiser 29 liggende i havnen.

Den 2 meter brede skitse herover fra 9. oktober 1980 rummer flere ideer, som først blev realiseret senere eller aldrig.

Klubhuset til højre for slæbestedet ligger, som det kom til 1983-84. De to stokværk til højre blev dog forskudt i forhold til de tre første stokværk.

Juniorhuset til venstre for slæbestedet var i 1980 blot en vision og blev først bygget mange år senere, og da blev det lagt længere mod venstre og tættere på jolleslæbestedet.

Service-bygningen til højre for klubhuset er desværre aldrig blevet bygget. Den 2-etagers bygning med "Sjækkelen" vejrende fra taget ville ellers have afrundet havnefronten perfekt, siger Flemming Høymann.

Klubstanderen kom først til flere år senere, men også dens udformning forudså Flemming. Dog blev den placeret til højre for klubhuset set fra vandet.

Til venstre for Juniorhuset tegnede Flemming Høymann de masteskure, som senere blev opført mellem slæbestedet og Juniorhuset, og helt til venstre for Jolleslæbestedet tegnede han en vindmølle, som kunne producere havnens elforbrug. Hverken mastehusene eller vindmøllen har vi dog kunnet få plads til på denne gengivelse af den 2 meter brede tegning.

Har du hørt ..?

I Olsen Cup var alt omvendt

Flemming Høymann Olsen tegnede ikke kun havnens bygninger, han skabte også Olsen Cup – en kapsejls der vendte op og ned på alt. Bådene startede i omvendt rækkefølge efter Lys-tal, og skipperne fik et GO i klubhuset og måtte derefter spæne ned til deres båd i bedste Le Mans-stil. Første båd i mål var vinder, men det var der ingen, der ville være. Det forstår man, når man hører hvad præmierne bestod i:

1. præmie: Røde polser med brød til hele besætningen
2. præmie: Dagens ret i Restaurant Krabben
3. præmie: Restaurant Krabbens populære grill-steak: En "Vallensbækker"

Flemming allierede sig med Krabbens restauratør, som sponsorerede præmierne. Senere overtog han Olsen Cup og gav den navnet "Krabben Cup". Den gennemgående præmie var en halvmodel af en Granada 31, Flemming Høymann båd gennem adskillige år. Den hænger i klubhuset.

Formand 1980–82

På plads i en rigtig havn

Lasse gav rockerne 6 øl, og så var der fred for dem. I Rødvig lavede civilforsvarets gullaschkanon maden på Pinseturen.

Det var noget af en udfordring at skulle efterfølge en så iderig og aktiv formand som Poul Erik Mortensen, men jeg havde dog i det mindste to forhold, som jeg kunne støtte mig til. For det første er jeg vognmand, lige som Poul Erik var, og for det andet havde jeg i bestyrelsen en kreds af kvalificerede og initiativrige medhjælpere, som var villige til at træde til, når jeg havde brug for en hjælpende hånd.

I Poul Eriks tid var VSK flyttet over i den nye havn, og de første bådebroer var etableret. Klubbens havneudvalg havde nu etableret sig som en selvstændig havnebestyrelse, og dermed var der én bekymring mindre for klubbens formand. Arbejdet kunne derfor koncentreres omkring klubbens forskellige sociale og sportslige arrangementer.

Nye faciliteter

Vi havde i starten af 1980 fået et midlertidigt klubhus i form af to skurvogne, som skulle fungere som samlingssted for klubbens medlemmer. Dermed havde VSK for første gang i sin historie både havn og klubhus samtidig, godt nok var begge dele delvis provisoriske. Det største aktiv for klubben var dog pionerånden og en urokkelig tro på fremtiden hos medlemmerne.

I "gammel tid" havde klubben arrangeret interne kapsejladser for såvel kølbåde som joller. Også fisketure, navigationssejladser og diverse fester var faste punkter på klubbens program. Alt dette skulle naturligvis videreføres, men der skulle komme nye aktiviteter til.

Med flytningen til den nye havn var antallet af store, dyre både vokset kraftigt. Dengang var en 26 fods båd en stor båd, og dem ville vi naturligvis passe på og sikre mod ubudne gæster. Efter forslag fra Poul Erik Mortensen indførte vi derfor en vagtordning, hvor alle medlemmer på skift skulle holde nattevagt på havnen, og i begyndelsen fungerede min båd som vagtstue for nattevagten.

Bank Cup

Ved en aktiv indsats fra næstformand og kapsejladschef Peter Ambs arrangerede VSK sin første regionale kapsejlad med deltagelse fra andre end kun klubbens medlemmer. "Bank Cup" blev den døbt, ikke fordi vi havde røvet en bank, men fordi vores bank af egen fri vilje havde sponsoreret sejladsen.

De klubinterne aftenkapsejladser blev fra 1981 slået sammen med sejladserne for klubberne i Ishøj Havn og kunne dermed samle større felter med mere spændende udfordringer for alle deltagere. Vi havde nu brug for veluddannede folk til at arrangere kapsejladser, og i vinteren 1981/82 sendte vi derfor det første hold på 4 personer på kursus som kapsejladsmænd.

I 1982 blev klubben ikke kun regionalt kendt, men opnåede national status, idet vi for første gang var vært for et DM. Det var L23 klassen som holdt sit DM i pinsen 1982 i Vallsenbæk med 23 deltagende mandskaber. Stævnefesten blev holdt i det arbejdstelt, som havnen havde rejst til havnebyggeriet.

Juniorafdelingen var under ledelse af Erling Mikkelsen vokset støt. Sejlere, som senere repræsenterede VSK internationalt, var med til at trække nye sejlere til.

Gullasch i Rødvig

På det sociale plan fortsatte vi med de kendte arrangementer og føjede nye til. For eksempel blev der gennemført navigationssejladser som natsejlad, en ny udfordring, selv for rutinerede skipperne.

Klubbens første Pinsetur afholdtes i 1981. Turen gik til Præstø, og der var 40 både med på turen. I de efterfølgende år gik turen til Rødvig. Her havde klubbens tidligere skolechef Jørgen Hansen etableret sig som brandchef, og han kunne derfor sørge for, at der var gode forhold på havnen, når vi ankom i Rødvig. Han fik civilforsvaret til at rejse et stort telt for os og til at lave varmt mad fra en gullasch kanon.

Rocker-besøg

Ud over alle disse tiltag fra klubbens første år på havnen husker jeg en episode fra den store fest i anledning af havnens indvielse i sommeren 1980.

Der var feststemning og mange glade mennesker på havnen, da en flok rockere ankom på deres motorcykler. Mange frygtede, at der kunne blive ballade. Så kom Lasse Horskær til mig og spurgte, om jeg havde seks bajere tilovers. Dem fik han, og bevæbnet med seks Faxe fadøl gik han hen til rockergruppen. Vi fik ingen problemer med rockerne, og festen kunne fortsætte.

I 1982 krævede min vognmandsforretning, som jeg var ved at opbygge, efterhånden al min arbejdskraft, og jeg spurgte derfor Peter Ambs, om han vil tage over som formand. Peter følte ikke, at han var parat til det, og vi foreslog derfor i fællesskab Per Ry Jacobsen som ny formand.

Johnny Ploug Hansen taler ved den første standerhejsning i den nye havn.

Da vi fik Skibladners mast - og et "mystisk" anker

Alice og Kjeld Giltoft, der er dybt engageret i bevarelsen af det gode skib "Skibladner II", fortalte ved en klubaften historien om, hvordan Vallensbæk Sejlklub fik sin standermast, og Per Ry Jacobsen kender "måske" historien om det store anker ved siden af klubmasten.

Historien begynder i 1897, da skibsbyggeren N.F. Hansen i Odense strækker kølen til en ny galease. Den kommer til at hedde "Skibladner II" af Odense og sejler i mange år stykgods og fragt rundt i Danmark og udlandet. "Skibladner" skifter ejere og navn flere gange, men ender til sidst i 1962 hos FDF København Søkrede, der bruger skibet til øvelses- og skoleskib for børn og unge.

Skibets historie er dramatisk: Det går også på grund og synker et par gange. Det kommer ud i hårdt vejr, hvor alt om læ river sig løs og kastes rundt på dørken. Motoren strejker, skroget lækker. Ja sågar gode søfolk omkommer på grund af hende...

I 1986 skal masten af for eftersyn. Til uheld for skibet, men til held for VSK er der en sømand, som ikke er helt så god til det med knuder, og masten falder til jorden og brækker toppen af.

Næsten samtidig spørger Peter Ambs helt tilfældigt Kjeld Giltoft, om han ikke kender nogen, der ved, hvor vi kan få en rigtig mast, der kan bruges til stander for klubben. Ved et af de mærkelige tilfælde, som livet er fuldt af, står Kjeld netop med "Skibladner"s ubrugelige, knækkede mast, og har samtidig netop fået Fredningsstyrelsens tilladelse til, formodentlig kr. 5.000,00 at fælde et kæmpe lærketræ til ny stormast.

Udgangen blev, at VSK fik en billig mast med historisk baggrund, "Skibladner" kunne holdes økonomisk neutral, og Grib Skov fik dækket sine omkostninger.

Historien, der blev fortalt i klubbladet, slutter med at konstatere: "Skibladner II" har det godt nu. Skibsbevaringsfonden hjælper hende, og hun er beskyttet af forbud mod salg til udlandet. Men det er stadig et hårdt slid og en økonomisk balancegang for FDF Københavns Søkrede mellem et historisk korrekt skib og et funktionsdygtigt og sikkert skib.

Vi kan tilføjes, at man i dag kan følge "Skibladner II"s færden på www.skibladner.dk.

Men hvad med det store anker, der ligger ved siden af klubmasten? Vi giver ordet til tidligere formand Per Ry Jacobsen:

"Et rygte fortalte mig, at der i en sommerhushave i Solrød lå et anker, der havde den størrelse, som vi kunne bruge, nu da vi havde fået opstillet vores smukke standermast.

Jeg kontaktede ejeren med en forespørgsel, om han ville sælge ankeret. Det ville han gerne, men han mente, at prisen skulle være i nærheden af guldprisen. Bestyrelsen tilbød ham 5.000 kr., og så ville vi selv afhente ankeret. Han forlangte så 15.000 kr., hvilket vi afslog. Efter en måneds tid ringede han igen og tilbød ankeret for 8.000 kr., hvilket vi sagde ja til.

Poul Erik Mortensen og et par hjælpere hentede ankeret og placerede det, hvor det står i dag. Ankeret var meget snavset, noget rustent og ikke godt vedligeholdt. Det blev renset og vasket, hvorefter det blev malet.

Ankerets historie var vanskelig at få rede på, men ved en henvendelse til Orlogsmuseet fik vi en "ankermænd" til havnen. Han målte ankeret op, så en del på støbningen og kom til den konklusion, at ankeret havde tilhørt et engelsk krigsskib, som formentlig havde tabt det ud for Stevns i begyndelsen af 1800-tallet, hvor det i 1950'erne blev fundet af en dansk fisker.

Om det er den rigtige historie, kan der være tvivl om, men form og støbning passer på et engelsk krigsskib fra den tid, da København blev bombet af den engelske flåde."

Formand 1982-1988

Sammenhold gav styrke

VSK gik fra 250 til næsten 1100 medlemmer i Per-formands periode. Vi fik også et nyt klubhus, pensionistsejls, stander-mast og en guldmedalje ved OL 1988.

Min primære opgave var at få bygget et klubhus. Vi havde to skure, der hvor havnekontoret står i dag. Problemet var økonomien, så vi gik til borgmester Poul Hansen for bede om hjælp. Vi havde selv en halv million kr., som medlemmerne havde indbetalt til formålet. Han blev meget overrasket, fordi alle andre klubber kom uden penge og bad om hjælp. Så vi fik 1,3 mio. kr. rente- og afdragsfrit.

Det var en utrolig spændende periode. Vi var omkring 250 medlemmer, men da jeg sluttede i 1988 var vi næsten 1100. Der gav et stort sammenhold, at vi var sammen om at bygge havnen og klubhuset. Hver især skulle nemlig lægge 80 timers pligtarbejde enten til nattevagt, bygning af broer eller bygning af klubhus. Alt hvad vi lavede, var vi sammen om. Snedkere, malere og tømrere var i gang på frivillig basis, og så var der Jørgen Gottfredsen, der organiserede tilplantningen af havnen.

Han blev kaldt Jørgen Hestemøg, fordi han skaffede et utal af vognlæs hestegødning fra rideskolen til at gøde træerne. Som vi sagde, når vi kom hjem fra weekendtur. 10 mio. fluer kan ikke tage fejl. Det må være en dejlig havn.

Samlingssted

Vi var den første klub i området, der havde klubhus, og det var vigtigt at få et samlingssted. Forarbejdet til klubhuset begyndte i en gruppe i 1982. Første spadestik til klubhuset blev taget den dag, klubben havde 25 års jubilæum i 1983, og det blev indviet i februar 1984. Umiddelbart derefter åbnede vi restauranten.

Peter Ambs, ingeniør, John Werner Petersen, tømrer, og Flemming Lassen, murer, var tilsynsførende på klubbens vegne. Det kørte upåklageligt, og det var disse klubmedlemmers fortjeneste, at det gik som det skulle. Det var også dem, der satte os i arbejde med at lave lofter, ordne vægge osv., da det professionelle byggeri blev færdigt.

Vores koner behandlede flisegulvet i restauranten med brun sæbe 3-4 gange om dagen i lange tider. Det var et kæmpe arbejde. Det var hele familiearrangementer, der kørte for at få bygget klubhuset. De, der ikke fysisk var med, sørgede f.eks. for kaffe, øl og vand.

Det var godt at have Restaurant Krabben, selv om meningerne om den var delte. Den tiltrak en masse mennesker, da det var den første i området, og den gav fantastisk omtale i både lands- og lokalaviserne. Det var en god investering. Vi fik pengene hjem igen gennem forpagtningsafgiften til husets terminer. Det var måske et forkert mål hos os, men det rettede sig selv ind efterhånden.

Pensionistsejls

Pensionistsejls var en bestyrelsesidé, som kommunens socialudvalgsformand Else Friis Mikkelsen syntes var en god ide, og den blev afholdt første gang i anden uge af juni 1985, så den lå mellem Fyn Rundt og Sjælland Rundt. Det blev en stor succes, og på et tidspunkt måtte vi begrænse deltagerantallet af hensyn til brandtilsynet, fordi folk sad alt for tæt. Arrangementet har 25 års jubilæum i 2010. Det bli-

Per Ry Jacobsen i en for ham karakteristisk attitude – bag disken i klubbaren.

ver spændende at se, om der er nogen tilbage, som var med første gang, men jeg tvivler.

Pensionistsejls var et rigtig godt samspil med kommunen, og jeg har stort set altid haft stor opbakning fra kommunen, når vi havde brug for hjælp til arrangementer og stævner. Hvis der var noget, vi gerne ville have eller låne, har vi også fået lov til det, og det har vi været glade for altid.

Stander-mast og anker

Klubbens stander-mast er en knækket stormast fra sejskibet Skibladner II. Vi hørte tilfældigt om, at den lå i en lade, og at vi kunne få den for en billig penge blot ved at fjerne den. Den passede fint til vores formål sådan, at vi selv byggede resten af masten op. Klubbens anker fandt vi i Solrød. Ifølge Søfartsmuseet skulle det være fra et engelsk orlogsfartøj, som var forlist i 1801. Vi var heldige, for det var lige inden, der kom klausul om, at museumseffekter ikke måtte bruges privat.

Alle de mange klubaktiviteter, der kom, var en følge af, at vi havde fået basis i orden. Kapsejls var der virkelig tryk på. Vi havde internationale stævner allerede på det tidspunkt. Det kunne kun lade sig gøre, fordi vi havde klubhuset.

Tursejls var der mere og mere gang i bl.a. med nogle fornøjelige pinseture til Rødvig. Her brugte Civilforsvaret os som øvelse og lavede mad til 200 personer om aftenen. Vi spillede fodbold mod et lokalt hold, fik klø hver gang, men vi havde det sjovt.

Guldmedalje ved OL

Klubbens største sportslige resultat både før og siden var Chr. Grønborgs guldmedalje i Flying Dutchman ved OL i Seoul 1988. Dengang kunne man jo ikke kommunikere, som i dag, men jeg fik af mit firma lov til at ringe og ønske Christian tillykke dernede. Han blev noget forvirret. Jeg tror nok, det var meget tidligt om morgenen, at jeg ringede. Det var et kæmpe arrangement, da de kom hjem. Både på Rådhuset og her i klubben var der reception med alt, hvad dertil hørte.

En anden stor succes var Bank Cup med over 100 kølbåde. Den var åben for alle og gik senere over til at blive Køge Bugt Ugen. Tirsdagssejls eksisterede også på det tidspunkt, og 120 både til aften-sejls var jo fantastisk. Da vi lå ved broen ved Sandvejen, var der højst 15 både til en aften-sejls, men med havnen og klubhuset begyndte det at gå rigtig stærkt.

Pensionistsejladserne startede 1985. Her er tre forventningsfulde deltagere.

I klubben havde vi talt meget om, at vi skulle have et juniorhus, og om hvordan vi skulle få det finansieret. Igen gik vi til kommunen, som lovede at bygge huset. Kommunen ejer huset, men overlod brugsretten til sejlkлубben. Jeg forhandlede aftalen færdig, mens det var Helge Petersen, der fik fornøjelsen at indvie huset.

Mange af de gode ting kunne kun ske i kraft af en bestyrelse, der var effektiv, og en flok medlemmer, der var villige til at stille op, når bestyrelsen bad om det. Jeg kunne jo ikke gøre det som formand alene. Rigtig mange var interesseret i at få klubbens udvikling i gang, men hvis vi ikke havde haft klubbladet til at sikre kommunikationen, havde vi aldrig kunnet samle klubben så godt. Det savner vi i dag.

Ingen var i tvivl, når Per Ry lagde dommerbåd til ved kapsejladserne. Den brede hæk med navnet "Asuja" kunne ses vidt omkring.

VSK-Billeder: Klubhuset bliver

1) Den 4. august 1983 tager borgmester Poul Hansen og VSK-formand Per Ry Jacobsen første spadestik til det nye klubhus. Et historisk øjeblik.

2) Klubhuset set fra Vallengsbæk Havnevej.

3) Så er der rejsegilde – byggeriet forløb hurtigt under stram styring af

Peter Ambs, ingeniør, John Werner Petersen, tørmester, og Flemming Lassen, murermester.

4) Byggeriet skrider frem – endnu mangler den ydre beklædning. Stenen med navnet Vallengsbæk Havn i forgrunden blev lavet af stenhugger Rud Larsen som led i hans pligtarbejde.

5) Kravet var, at tagrykningen skulle have 45 graders hældning. Det blev løst ved at vælge Thorvald Bindesbølls fiskepakhuse i Skagen som inspirationskilde.

6-7) Træskelettet giver medlemmerne den første fornemmelse af, hvilket pragtfuld klubhus, der venter dem. Til højre Jette Børgesens havnebutik "Sjækkelen".

til 1983 - 84

8) Klubhuset set fra slæbestedet.

9) Den sydlige havneø er endnu ikke færdig, men fotografen Elgo Juul har alligevel vovet sig derover for at tage et billede af klubhuset fra denne vinkel.

10) Klar til indvielse den 4. februar 1984. Samme dag åbner Charles Ørntoft sejlklubbens Restaurant

Krabben. Der er reception fra kl. 14-16. Tirsdag den 14. februar kl. 19,30 holdes den første klubaf-ten i det nye klubhus. Program: Knud Klitfort viser sin film fra sommerferien 1983 "Vänern og Dalslands Kanal".

Derefter hyggeligt samvær. Til venstre er foruden "Sjækkelen" nu også Elite Sejl kommet til.

OL-guldvinderen fra 1988:

Nu er mine drenge begyndt i VSK

Christian Grønberg vandt olympisk guld i Flying Dutchman i Pusan, Korea. Han startede som jolle-sejler ved Sandvejen, og nu slutes ringen, for i sommer begyndte hans to sønner at sejle i klubbens optimistjoller.

Er det næste generation, der er på vej? Christian Grønberg slår afværgende ud med armene og maner lynhurtigt den rubrik i jorden: "Nej, nej. Det eneste ønske jeg har i den forbindelse er, at de må blive lige så glade for at sejle, som jeg har været, hvis de altså vælger sejlsporten. Der er jo også så mange andre muligheder."

I 1988 vandt Christian Grønberg olympisk guld sammen med makkeren Jørgen Bojsen Møller i Flying Dutchman som kulmination på en sejlerkarriere, der startede i Rådhusøen i Albertslund, og i 1975 fortsatte i Vallensbæk Sejlklub for enden af Sandvejen. Efter en pause fra sejlsport på en halv snes år købte Christian og hans kone Liselotte i 2002 en gammel "Ballad", som naturligvis har plads i Vallensbæk, selv om familien er bosiddende i Allerød.

"Jeg har deltaget lidt i optimistaktiviteter med min datter Trine, men hun er ikke blevet bidt af sejlsport, måske fordi hun lige som min kone let bliver søsyg. I sommer startede jeg så på opti-aktiviteterne igen nu med Lasse på 11 år og Jacob på 8 år, og naturligvis håber jeg da, at det vil fortsætte, men det ved man jo aldrig i den alder."

Christian Grønberg beretter: "Min egen og min tvillingebror Henriks interesse for sejlsporten stammer fra de år, da vi sejlede med vores forældre på Sundet. I 1968 købte de en gammel sejlkat, der lå i Svanemøllen, og det fascinerede os så meget, at vi fik lyst til at sejle Optimist. Da vi boede i Albertslund, startede vi i den lokale sejlklub først på Rådhusøen og siden på den nye Tueholmsøen ved motorvejen under meget primitive forhold.

Vi gastede Piratjollerne

Som 12-årig købte jeg en brugt OK-jolle, og nu blev Tueholmsøen for lille, så i 1975 meldte jeg mig ind i Vallensbæk Sejlklub. Den gang lå klubben for enden af Sandvejen, og foruden mindre joller var der en hel del Piratjoller, som vi kunne gaste på. Jeg sejlede bl.a. sammen med John Werner Petersen. Andre navne fra den tid var Finn Winther Hansen og Bjørn Ebbesen.

Foruden Henrik og mig kom også Peter Ludvigsen med ned til VSK. Her mødte vi nye kammerater som Jesper Klitfort, Lars Blønd, Jørn Ambs og Lars Jacobsen, og en dag dukkede der en lille fyr op, som var nogle år ældre, men så ikke sådan ud. Han kørte bil, hvilket imponerede os en del, men havde kun kort lidt cykelløb. Han fandt dog hurtigt ud af at sejle, og blev rigtig dygtig til det. Han hedder Keld Jensen og blev senere jolleleder og importør af Laserjoller.

Optimist-afdelingen var velorganiseret med Erling Mikkelsen i spidsen, mens jolle-sejlerne mere var overladt til sig selv. En af Piratjolle-sejlerne Jørgen Johansen gav nogle fif til os unge, men ellers foregik det helt enkelt ved, at vi sejlede så tit det overhovedet kunne lade sig gøre. Vi tog for eksempel ud 3 joller, og så lå vi og sejlede fart. Den der lå sidst begyndte så at eksperimentere med trimmet, og når han kom foran, var der en ny treer, der trimmede.

Modtagelse på rådhuset efter OL 1988. Chr. Grønberg mellem sin mor og Per Ry Jacobsen.

Chr. Grønberg og Jørgen Bojsen Møller øverst på sejrsskamlen ved for-OL 1987.

Chr. Grønborg i trapez og Jørgen Bojsen Møller ved rorpinden på deres Flying Dutchman.

Sejlede i al slags vejr

I dag er det simpelt hen den måde, alle topsejlere trimmer på, hvad enten det gælder små joller eller Americas Cup både. Det vidste vi bare ikke den gang.

Vi hjalp hinanden og tog ud til stævner for at lære mere. Der fandt vi hurtigt ud af, at andre kunne sejle endnu hurtigere, og så noterede vi os deres trim. I mange år var det den tidligere formand fra Albertslund, Toni Knudsen, som organiserede jolletræningen, og den var en væsentlig del af både min og de øvrige Laserjolle-sejleres udvikling – bl.a. fordi banerne blev lagt ud i al slags vejr, også hårdt vejr.

Da havnen blev bygget, og der kom mange større kølbåde, sejlede jeg jævnligt som gæst på disse både og var flere gange med Sjælland Rundt. Jeg husker specielt turen i 1984, da jeg sejlede med Otto Thinds Norlin 37 og vi havde orkan, mens vi krydsede Køge Bugt.”

Efter OL i 1984, hvor dansk sejlsport ikke vandt medaljer, besluttede Christian Grønborg at satse på Finnjollen i håb om at kunne skaffe en medalje ved det følgende OL. Undervejs fik han kontakt med Jørgen Bojsen Møller, der havde brug for en gæst som afløser for sin bror Jacob i Flying Dutchman.

”Frem til OL brugte vi 7 dage om ugen ofte 10-12 timer ad gangen, og foregik træningen ikke på vandet, så var der fysisk træning og udvikling af nyt grej til båd og sejl. På vandet foregik træningen efter samme devise som i VSK. Vi havde base i Hellerup, men i den hektiske tid op til OL sejlede vi fra Helsingør og Hornbæk, hvor vi før VM og OL fik besøg af vore nærmeste konkurrenter en australier, en nordmand og en schweizer. Dem lå vi og testede fart mod dag efter dag.

I 1988 vandt vi verdensmesterskabet temmelig suverænt, og så blev det pludselig klart, at vi havde en stor medaljechance ved OL, hvor det altid er nemmere at vinde noget, fordi hvert land kun må stille med én båd, mens der til VM er alle de bedste er med, uanset hvor mange hvert land kan stille med.

Vi havde været i Pusan i Sydkorea året før til de for-olympiske sejlads, og derfra havde vi et temmelig godt kendskab til forholdene nedskrevet i vore bøger. I den første sejlads vidste vi for eksempel, at vi skulle ud på højre side af banen med den vindretning, der rådede den dag, og vi vandt temmelig sikkert.

Næste dag blev vi nummer 2, og så gik det pludselig op for mig, hvad vi havde gang i. Hidtil havde jeg

kunnet skyde det fra mig, at det kunne ende med en olympisk guldmedalje, men nu var det så tæt på, at jeg for første gang fik sommerfugle i maven. Efter en serie med gode placeringer var vi så tæt på, som vi kunne komme uden at have vundet. Så fik en af vores nærmeste konkurrenter en godtgørelse for ærende af dommerne, og dermed kunne de i princippet stadig fravriste os guld. Heldigvis blev kendelsen senere omstødt, da den hvilede på et fejlagtigt grundlag, og så var sagen klar efter 6 sejlads. Guldet var vores, vi behøvede ikke at sejle 7. og sidste sejlads.”

Til trods for, at Christian Grønborg i nogle år, der faldt sammen med hans uddannelse til ingeniør på DTU, brugte stort set al sin tid på sejlsport, lykkedes det ham alligevel at færdiggøre uddannelsen til akademiingeniør og efter OL at fortsætte til civilingeniør samt ikke mindst finde sin kæreste og senere kone Liselotte. Han vendte tilbage til Finnjollen, men en knæskade tvang ham til at indstille jollekarrieren. Derefter sejlede han i nogle år som gæst på en H-båd, men holdt så en pause på 10 år mens familien etablerede sig i Allerød.

2002 købte de en gammel ”Ballad”, og i sommeren 2007 vendte Christian tilbage til sit udgangspunkt: Optimistafdelingen i VSK nu med sine to drenge.

Da orkanen ramte

Adskillige både fra Vallensbæk deltog i den dramatiske sejlads Sjælland Rundt i 1984, der blev ramt af FULD STORM med vindstød af orkanstyrke – op til 35 meter pr. sekund. VSKeren Lasse Horskær fortalte i klubbladet om sine oplevelser i "Natravnen", en Boheme 10 meter.

Den hvide kant kom nærmere med ufattelig hast. Advaret som vi var af vejrmeldingen begreb vi, hvad der var i færd med at ske, og kun en lynhurtig reaktion fra besætningens side var skyld i, at vi slap med skrækken. Storsejlet, dobbeltrebet som det allerede var, kom ned i sidste sekund, inden stormen var over os.

Det blæste vel omkring 18-20 m/sek, da fronten nåede os, og inden for de næste få sekunder var vindstyrken oppe på de utrolige 35 m/sek., som meteorologerne havde lovet. Vi havde aldrig før oplevet sådan en vindstyrke, og selv det at beskrive virkningen kan falde vanskeligt.

Temperaturen faldt momentalt og regndråberne piskede som projektiler. Det var vanskeligt at trække vejret, hvis man ikke skjulte ansigtet for vinden. To enlige spilerførende både foran os blev overrasket af fronten, og det var frygteligt at være vidne til deres ulykke. Den enes spiler eksploderede øjeblikkeligt, hvilket sikkert reddede masten, mens den anden blev kastet vildt omkring med masten slået helt ned i bølgerne og en serie sindsyge bomninger til følge, inden dens spiler også revnede.

Som at flyve i lufthuller

For vort eget vedkommende var der kontrol over sagerne, fordi vi kun førte vores 11 kvadratmeter stormfok og netop havde rundet yderste bøjle og lagt kursen op mod Møns Klint. Bølgerne var vokset med stormen, og vi fløj af sted på halvvind med loggen i bund.

Da den første benovelse havde lagt sig, begyndte vi at nyde sejladserne og gøre helt nye iagttagelser, som vi ikke havde troet mulige. For eksempel slog den vind, som kom nenedud af stormfokken bestandigt vand op fra læ side af skibet og forstøvede det i en stor "dampsky", der fulgte os under sejladserne. Bølgerne var så store og konfuse, at det i forbindelse med vor høje fast ikke føltes som sejladser, men snarere som at sidde i et fly, der fløj i uroligt vejr med lufthuller.

Vi var næsten alene i Hjelm Bugt, da stormen var på sit højeste, så vi holdt skibsråd for at blive enige om, hvad vi skulle gøre. Dels var vi fire mand trætte og kolde fra den foregående ubehagelige nat, og dels var vi udmærket klar over, at vi ikke ville få halvvind men foran for tværs, når vi rundede klinten for at give os i kast med Faxe og Køge Bugt.

Enden på det hele blev, at vi ville prøve at ankre tæt under Møns Klint for at vente på bedre tider. Nu var det så heldigt, at jeg blot en måned tidligere havde

skiftet mit 7,5 kg Danforth anker ud med et på 15 kg med 10 m kæde og 30 m tov. Vi kunne have kysset det anker, da vi nåede klinten, for magen til forvirring var sjældent set.

Omkring 30 både lå fortojet til bundgarnspælene i læ under klinten, og de lå efter vores mening langt fra ideelt. Klokken var blevet 16, og vi lå ca. 150 meter fra land i vindstille og med lange bløde donninger, mens de store bøgetræer over vore hoveder sukkede og brummede under stormens pres.

På dette tidspunkt førte vi vores løb og stor var vores ærgrelse, da vi en timestid senere så vores værste konkurrent sejle forbi ude i bølgerne kun for stormfok. Vi tog det nu roligt, for samtlige både, som havde været ude i Fakse Bugt, var kommet tilbage som vingeskudte ænder, så vi ønskede ham "god fornøjelse".

En båd blev kastet op på stranden

I løbet af kort tid fik vi skiftet tøj og tændt for primussen, så vi kunne få os noget varmt mad. Livet

Sjælland Rundt

Lasse Horskærs Boheme 10 meter blev delvist selvbygget i plywood 1980. Den er 10,30 meter lang og 2,55 meter bred. Den stikker 1,50 meter. Storsejlet er på 23 kvadratmeter, max-fok på 17, genua 26 og stormfok 6/11 kvadratmeter. En triradialspiler var på 54 kvadratmeter.

Nu fik vi selskab af en "Banner 30", som gik lidt længere ind under land, før dens besætning kastede et diminutivt anker forbundet til et tyndt blåt reb. Det varede ikke længe, før den begyndte at svaje over mod os, og derfor besluttede vi at hale os udad og kaste ankeret et nyt sted.

Ved at tage hurtigt hjem på tovet fik vi båden i fart og 25 meter længere ude skete det. Vi gik på en kampesten med et drøn. Samtidig gik Banneren også på en sten længere inde, og der var kun ét at gøre, vi startede motoren og bakkede med hjertet i halsen over mod Banneren, som ingen motor havde. De blev så glade for at se os, at et besætningsmedlem faldt på hovedet i vandet, da han ville hive en line over til os.

Nå, vi fik reddet os 100 meter længere ud, slap Banneren og ankrede igen i respektfuld afstand fra ham, mens vi forsikrede hinanden om, at man godt måtte starte motoren, når det gjaldt om at redde en anden båd.

Cockpittet fyldes med vand

Lasse Horskær fortsætter sin beretning om sejladserne op til Stevns, over Køge Bugt og op gennem Øresund. Han slutter:

Helt tæt under land ved Helsingør jernbaneterræn nærmede vi os Kronborg, stadig for rebet storsejl og stormfok. Kursen var bidevind, og der var mægtige kastevinde fra de forskellige bygninger omkring færgehavnen. En færge tudede efter os, men vi bestemte os til, at det måtte være en hilsen og holdt vores kurs... Nu var vi ved at runde Kronborg, omsider, og det var her, vi skulle møde turens værste udfordringer. Pludselig var vi ude i uhørt kraftig strøm, mellem 4 og 5 knob, som gjorde styringen helt forkert, samtidig ramte vinden os som et hammerslag.

Store, stejle, smudsige bølger med tilløb fra det åbne Kattegat blev drevet ned i tragten ved Kronborg af den hårde nordlige storm. Vi blev totalt overrasket med for meget sejl oppe, og mens båden lå overkranget, fyldes cockpittet helt med vand af de store søer. Dette var ved at være for meget for båden, og vandet begyndte at trænge ned i kahytten gennem ventilationsriste i kistebænkene...

Alt gik hurtigt nu, en bølge til, og vi ville begynde at synke. Her var kun et at gøre, nemlig pine fartøjet helt tæt til vinden og håbe på, at cockpittet ville

tømme sig selv, når krængningsvinklen blev mindre... Langsomt tømtes cockpittet for vand, indtil det var omkring ankelhøjde. Den værste fare var overstået...

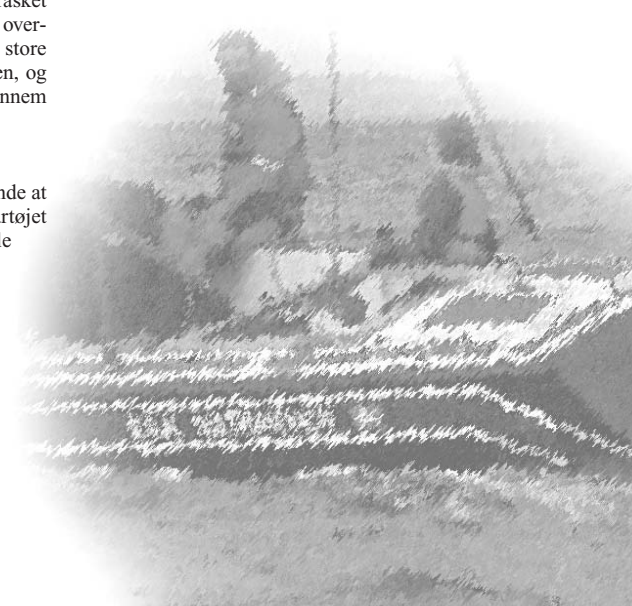
Da vi kom ud for havnemolen blev vi omgående grebet af strømmen og ført sidelæns væk fra mållinien i en voldsom afdrift. Nu havde vi godt nok set et par både med mere "fornuftig" sejlføring end os prøve gå i mål. Disse både, kun med fok, agerede "Flyvende Hollændere" ved at krydse frem og tilbage i strømmen uden at komme nogen vegne. Et par stykker krydsede sågar helt over til Sverige, før de vendte, og én, åbenbart trætt af legen, kom aldrig i mål, men gik ind til Helsingborg.

Nu kom vores overdrevne sejlføring os til gode, idet vi havde kræfter nok til at trække os mod vind, strøm og bølger for kl. 18,03 søndag aften at høre den skønne lyd fra hornet inde på dommerstatet. Vi gik i mål på bagbords halse helt ude ved den østlige begrænsning, og da vi vendte fyldtes båden atter med vand og styringen blev død. Vi kom i læ bag stenmolen og belavede os på at gå ind gennem det smalle havnehul i Helsingør Nordhavn på kryds i 25 m/sek vind. Oppe på molerne var der et mylder af folk "som romerne, der ventede på at se de kristne blive sønderrevet i arenaen", men idet vi strøg ind mellem molehovederne gjorde de noget, som gav os en klump i halsen, og som vi aldrig vil glemme – de klappede af os...

Fratrukket var 12 timer og 30 minutter for anker blev den ideelle sejltid 42 timer og 33 minutter. Vores officielle sejltid var 55 timer og 9 minutter nok til en andenplads. Vi fire mand var sluppet hel-skindet fra "århundredets Sjælland Rundt" og båden havde ikke fået en skramme. Alle var enige om at stille op næste år "for vejret kunne i hvert fald ikke blive værre".

blev atter værd at leve, og snart gik snakken lystigt over en kop kaffe med whisky. Mætte og veltilpasse sad vi i cockpittet og så den ene båd efter den anden komme ind, snart var der optaget ved bundgarnspælene, så de nyankomne begyndte at ankre.

Dette forsøgte en "Afroditte 101" også et par hundrede meter fra os, men ankeret holdt ikke. Den blev med ubønhørlig kraft kastet ind mod stranden af de store dønninger. Her stod den og hamrede mod stenene en halv times tid, indtil den halvt kæntræt drev op på stranden, og dens besætning gik i land.

Formand 1988-92

Store forandringer – høj aktivitet

Helge Petersen startede sin formandsperiode i en turbulent tid, men oplevede også store højdepunkter som indvielse af Juniorhuset, samarbejde med Team Danmark og starten på de store DOSR-stævner.

Perioden var præget af store forandringer, men også af en meget engageret medlemsskare. De faste arrangementer, som pinsetur, aftenmatch, pensionistsejls og klubmesterskaber fortsatte med stor succes. De nye tiltag var byggeri af juniorhus, samarbejde med Team Danmark og ikke mindst gennemførelse af Spring Cup.

Dog var der også overraskende og negative ting, der prægede klubben i den første del af perioden. En gruppe medlemmer, som i øvrigt ikke var særlig aktive, havde fået lyst til at danne en ny klub. Begrundelserne var mange. F.eks. at VSK brugte for mange penge på ungdommen, at bygning af juniorhuset tog for stort areal, der kunne bruges til vinterpladser, og at VSK havde for stor indflydelse på havnens drift.

I bestyrelsen var der dog enighed om, at der ikke skulle slækkes på de forbedrede muligheder for ungdom og jollesejlere, og der var i såvel bestyrelse som blandt medlemmer et stort ønske om, at juniorhuset blev bygget. Mange forhandlinger med udbryderne endte resultatløse, og Vallensbæk Båd Klub, VBK, blev stiftet. Efter den første tids forskrækkelse viste det sig dog, at frafaldet af de ca. 50 medlemmer, der gik til bådklubben, styrkede sammenholdet i VSK, og at den loyale medlemsgruppe blev langt mere homogen.

Nye muligheder

Juniorhuset, der blev bygget af Vallensbæk Kommune efter et stort forarbejde af Per Ry Jacobsen og Peter Ambs, skabte helt nye muligheder på det sportslige plan. Nu havde vi rammerne for at tiltrække flere ungdomsmedlemmer og elitesejlere, ligesom mulighederne for at arrangere store internationale stævner blev væsentligt forbedret. Og kommunens store velvilje stoppede ikke med Juniorhuset.

Jollepladsen vest for Juniorhuset var belagt med stabilgrus, der flere steder var hullet som vulkankratre. En henvendelse til borgmester Poul Hansen blev som sædvanligt positivt behandlet, og han gav tilsagn om, at Vallensbæk Kommune leverede belægningssten og grus mod, at jollesejlerne selv planerede arealet og udlagde belægningen. Anført af Flemming Lassen gik omkring 30 jollesejlere i gang, og udførte i løbet af 4-5 weekender det enorme arbejde. Da det var færdigt, stod VSK med de fysiske muligheder for at skabe en af Danmarks bedste ungdomsafdelinger.

Peter Ambs, der på dette tidspunkt var medlem af Dansk Sejlunions bestyrelse, havde skabt kontakt til Team Danmark i håbet om, at det ville benytte Vallensbæk som et af sine regionalcentre. Kontakten resulterede i, at der hurtigt blev etableret forhandlinger om at føre ønskerne ud i livet. Regionalcentret skabte helt nyt liv på havnen i vintermånederne, idet der stort set hver weekend var mellem 25 og 40 sejlere, der trænede såvel teori som praktisk sejls. Aktiviteterne medførte også en pæn medlemsfrem-

gang af gode rutinerede sejlere. Vallensbæk-sejlere udgjorde i en periode en tredjedel af det danske sejerlandshold.

Spring Regatta

Som en naturlig forlængelse af de positive tiltag i og omkring Juniorhuset blev der etableret samarbejde med Kongelig Dansk Yachtklub og Brøndby Sejlklub om afholdelse af Danish Olympic Spring Regatta. Stævnet, der var en del af EUROLYMP-seriens olympiske ranglistestævner, fik fra begyndelsen en svær tid, da den tidsmæssige placering var uheldig.

Det første stævne blev afholdt i maj måned i både Brøndby og Vallensbæk, og der deltog ca. 150 sejlere. Da stævnet flyttede til juni blev deltagerantallet fordoblet til 306 deltagere, det største antal deltagere i stævnets historie. Logistisk gav dette en masse udfordringer, fordi jollepladsen var for lille. Strandparken måtte involveres med arealanvendelse til såvel camping, parkeringsarealer og jollepladser. Arrangementets størrelse forudsatte en stor indsats af klubbens medlemmer, og det var sjældent, at arrangørerne gik forgæves, når der var behov for hjælp.

I 1990 etablerede klubben et nyt tiltag, der skulle dække et behov for arrangementer for de medlemmer, der ikke var udpræget sportslige. Krydsr-udvalget blev etableret, og med Ole Kampmann som ankermand blev der lavet arrangementer, som den gruppe af medlemmer bakkede godt op om.

Perioden omkring 1990 var generelt præget af medlemmer, der var medlemmer ud fra devisen "at yde for at kunne få". Det var for Vallensbæk Sejlklub en på mange måder fremgangsrig, men også krævende periode, hvor man flere gange måtte spørge sig selv. Er det til klubben og medlemmernes bedste, at vi påbegynder nye tiltag? Det er mit indtryk at det meste lykkedes, ikke mindst på grund af en engageret bestyrelse og en positiv medlemskreds, der, når der kom kritik, altid var konstruktiv og fremsynet.

Helge Petersen tager imod pensionisterne til årets store oplevelse - for pensionisterne og for de deltagende besætninger fra VSK.

Borgmester Poul Hansen og et ungt medlem af Vallensbæk Sejlklub tager første spadestik til det nye Juniorhus. Klubbens juniorer yder en meget flot indsats, da de sammen med ungdomsafdelingens ledere belægger jollepladsen og arealer rundt om juniorhuset med sf-sten. Der gik 62 par handsker til den opgave. Nederst til venstre fejres åbningen af elitecenteret med bøffer på grill.

Formand 1992-96

På langturssejlad

Kammeratskabet på Krydsrudvalgets ture er det, der står stærkest i min erindring – og så fik vi et bedre forhold mellem klubberne.

Af OLE KAMPMANN

Jeg er blevet opfordret til at skrive om højdepunkter i løbet af de fire år, jeg var formand, og det skulle vise sig ikke at være så let endda.

For hvad skal man vælge ud af en mængde dejlige oplevelser, og hvad skal vælges fra? Skal det være noget fra den sejlsportslige side, som VM for soling, DM for Folkebåde eller lignende. Skal det være noget om turseljads, som det jeg selv beskæftigede mig mest med. En anden mulighed er også samarbejdet med Vallensbæk Kommune, Dansk Sejlunion og Team Danmark om etablering af hoved- og regionalcenter i Vallensbæk i perioden 1993/94. Ting har det med at blive uaktuelle med tiden, mens andre lever videre i bedste velgående. Team Danmark eksisterer desværre ikke mere i Vallensbæk.

Skal jeg trække en oplevelse ud, som var specielt god, må det være etablering af klubbens krydsrudvalg. Det startede allerede i min periode som næstformand, og det udviklede sig med hjælp fra gode kræfter i bestyrelsen og medlemskredsen til noget meget aktivt i en klub, som havde plads til både elite- og turseljads.

Socialt samvær

Krydsrudvalget arbejder på mange forskellige fronter. Korte ture i Køge Bugt, ture til den svenske kyst, 24-timerssejlad og længere ture til Tyskland. Generelt i forbindelse med højtiderne. Alle kombineret med dejligt socialt samvær.

En ganske speciel tur var naturligvis turen til Stralsund/Hiddensee, hvor jeg samtidig holdt min 50 års fødselsdag. 22 både afsejlede fra Vallensbæk om aftenen kl. 21 og ankom midt på næste dag til Stralsund. Det var både med sejlere, der var trætte efter nattens sejlad, men alligevel klar til sammenkost på molen. Til stor forundring for de indfødte. Og for os et flot syn med en masse dannebrogsslag, der fyldte godt i "landskabet" i Stralsund Havn.

Kammeratskabet på disse ture var generelt sammen med den gode atmosfære med til at motivere flere til at sejle lidt længere end måske ellers. Det var i alle tilfælde en af de målsætninger, som krydsrudvalget havde sat sig fra starten.

Derudover, mener jeg, at forbedring af samarbejdet mellem klubberne i havnen i denne periode udviklede sig til noget positivt, både til fordel for VSK og for hele havnen.

*Ole Kampmann
satsede på det sociale
samvær i sin tid som
formand.*

Flemming Lassen og Peter

Det startede

Vallensbæk Sejlklub har i mange år hørt til blandt de klubber i Danmark, der kunne og ville arrangere de store kapsejladssævner - både nationale og internationale. Hvordan er den tradition opstået?

Hvert år henvender adskillige klasseorganisationer sig til Vallensbæk Sejlklub for at høre, om klubben vil arrangere deres danske mesterskaber. Eller vi får en opfordring fra Dansk Sejlunion til at påtage os værtskabet af et europamesterskab eller verdensmesterskab.

Klubben har ry for at være god til at arrangere den slags store stævner med mange både og deltagere, og i dagens Danmark er der ikke så mange af den slags klubber tilbage. Men hvorfor lige Vallensbæk Sejlklub? Målt med så mange andre klubber er vi jo en ung klub, og reelt har klubben først rigtigt gjort sig gældende efter havnen blev færdig i begyndelsen af 80'erne.

"Jeg tror, det startede med DOSR-stævnerne," siger Flemming Lassen, der i en lang årrække var kapsejladschef. DOSR står for Danish Olympic Spring Regatta, der omfattede de olympiske bådklasser og blev afholdt hvert andet år øst for Storebælt og hvert andet år vest for. De sidste år blev stævnerne efter beslutning i Dansk Sejlunion og KDY alene holdt i Vallensbæk.

Kapsejlad i Køge Bugt?

Oprindelig var det KDY, der stod for arrangementet, men på et tidspunkt havde man behov for samarbejdspartnere, og som med så meget andet var det Peter Ambs, der var primus motor i at skaffe stævnerne til Vallensbæk. Han sad på det tidspunkt i Dansk Sejlunions hovedbestyrelse, og han fik straks tilslutning i klubben, hvor en række medlemmer gik aktivt ind i det.

Det var ikke nogen let opgave for Peter at overbevise KDY-lederne om, at vi kunne håndtere så store stævner. En enkelt spurgte direkte: "Kan man overhovedet sejle kapsejlad syd for København?", men han og alle andre kom hurtigt på andre tanker.

Det første DOSR-stævne arrangerede vi i 1989 i samarbejde med KDY, Hellerup, Brøndby og Ishøj, og derefter stod Vallensbæk Sejlklub og KDY for stævnerne øst for Storebælt de næste fem gange indtil KDY i 1999 trak arrangementet tilbage til Øresund, hvor det ophørte efter et par år. Opgaven blev vel for voldsom, eller hvad ved jeg. Vi havde gerne fortsat samarbejdet.

Der var omkring 20 deltagere i den gruppe, som besluttede sig for at gennemføre DOSR i Vallensbæk, da Peter Ambs kom med ideen. Blandt dem var den daværende formand Helge Petersen og klubbens på det tidspunkt højest uddannede baneleder Willy Hansen. Også folk som Jeppe Dahl, Anders Fogh og Jørgen Nybroe foruden jeg selv var med. Dertil kom ca 100 hjælpere på vandet og på land.

De olympiske klasser var Laser, Europa-jolle, 470er for kvinder og mænd, Finn-jolle, Soling, Star og Tornado samt brætsjeler. Der blev sejlet på 5 baner, og på grund af den specielle heatinddeling i eksperimentåret 1993, der skulle forhindre, at der var alt for mange både på startlinjen, nåede vi på de 4 stævnedage op på ikke færre end 285 starter. Der var op til 350 deltagende både fra ikke færre end 44 nationer.

Ambs: med DOSR-stævnerne

Mærkebåden er på plads til at følge 29ernes rundning af topmærket.

Det krævede en fuldstændt logistik, og var en voldsom belastning, men vi klarede det.

Aviserne bragte daglige beretninger fra sejladserne, og adskillige tv-hold fulgte begivenhederne på vandet og landjorden. I princippet var det jo et lille OL vi afholdt. Specielt året før De olympiske Lege var der mange deltagere, som skulle teste formen mod verdenseliten.

Det startede i det små

Efterhånden fik vi en god erfaring i at håndtere så store stævner, hvor hver mand havde sin specielle opgave og træning i at udføre jobbet. Derfor begyndte vi at blive kontaktet af diverse klasseorganisationer, som ville have os til at arrangere deres danske og internationale mesterskaber. Sådan har det ikke altid været. De første mange år arrangerede klubben kun interne kapsejladser for medlemmerne, men i 1980 blev Peter Ambs valgt til kapsejladschef, og han foreslog, at VSK skulle have en sejlskole med i

den årlige Køge Bugt mesterskabsserie. Det blev til kapsejladserne "Bank Cup", der sejlede første gang i 1981.

Det første danmarksmesterskab, VSK arrangerede var for L23, som vi i forvejen havde et ret stort antal af liggende i havnen. I 1995 blev vi kontaktet af KDY, som ønskede hjælp til at arrangere et verdensmesterskab for 14 footere. Vi tilbød i stedet at overtage mesterskabet, og sådan blev det. I 1999 stod vi for arrangementet af VM for den olympiske klasse Tornado, hvor Helene og Stig Raagaard Hansen fra VSK var særdeles aktive og bl.a. kvalificerede sig til deltagelse i De olympiske Lege i Sydney. Da stævnet blev holdt i året før et OL var den internationale interesse meget stor. Den daværende præsident for den internationale sejlunion var gæst i Vallengbæk og Paul Elvstrøm var stævnets protektor og gæst på havnen.

I 2002 stoppede Flemming Lassen som kapsejlad-

chef efter en lang årrække på posten, hvorefter han blev leder af kapsejladseaktiviteterne i Køge Bugt Kredsen, der står for aftenkapsejladserne om tirsdagen i sæsonen. "Det er John Nygaard fra vores klub, der står for disse sejladser, og udviklingen har virkelig været fantastisk. Resultaterne foreligger takket været John på dommerbåden blot 4-5 minutter efter sidste båd er kommet i mål.

Nye folk som Arne Larsen, Jakob Nybroe og Michael Bernfeldt har taget over og bl.a. arrangeret EM for Laserjoller og 49er/29er, og senest har Vallengbæk Sejlklub fået tildelt verdensmesterskaber for Finn-joller i 2009, så kontinuiteten består, og dermed også evnen til at magte så store stævner," siger Flemming Lassen, der stadig er aktiv som national baneleder. Også på det punkt er en ny generation på vej, idet Søren Badstue har opnået samme status og stiler mod at blive godkendt som international baneleder.

VSK-Billeder: Kapsejladser og

Den nye Vallensbæk Havn bød på perfekte rammer for store kapsejladstævner, og helt fra starten er mulighederne blevet udnyttet. Det første danske mesterskab blev arrangeret for L23, en bådtype der var mange af i VSK på det tidspunkt, og siden er det gået slag i slag med nationale og internationale mesterskaber.

1) 2005 stod VSK for europamesterskabet for den

olympiske båd 49er og dens lillesøster 29er. Mere end 100 både var til start, og 60-70 medlemmer sørgede for et perfekt arrangement.

2) VSKs dommerbåd af mærket Viksund, der også bruges til undervisning i motorbådssejlad, blev hentet hos producenten i Oslo 1996 og sejlet til Vallensbæk af Flemming Lassen, Flemming

Jeppesen og John E. Jensen. De nåede lige akkurat frem til standerhejsningen og den planlagte navngivning 13. april kl. 14,00.

3) Et flot felt af H-både på vandet ud for havnen.

4) En glad Ole Risager pakker storsejlet ned. I 1993 vandt han det danske mesterskab i L23 sammen med Jan Christensen og Steen Christensen.

stævner

5) Deltagerlandenes flag er sat til et internationalt stævne i Vallensbæk.

6) Så er der pølser ved bundmærket. Den sejrende pølesvogn var et festligt – og velkomment – islæt ved flere stævner.

7) Et felt af Europa-joller rundet topmærket.

8) Liv og glade jollesejlere ved jolleslæbestedet. Bemærk de små træer foran Juniorhuset – billedet er fra 1994.

9) Uden mad og drikke duer sejlerne ikke. Her er det Bente Jensen, der står for serveringen. Der går en del mad til, når et par hundrede sultne sejlere skal bispises.

10) Allerede tidligt gik Vallensbæk og Ishøj sammen om at arrangere aftenkapsejladser, og i dag sejler alle strandparkens klubber sammen. Det er VSK, der står for det praktiske arrangement.

11) Efter sejladserne venter den festlige præmieoverrækkelse. I dette tilfælde efter EM for 49er og 29er i 2005.

3 VSK-både sejlede Danmark Rundt

Pigebåden "Libresse" med Helle Kampmann som skipper sejlede to gange Danmark Rundt Inshore og har fortsat den femtehurtigste tid for distancen.

I perioden 1987-2000 arrangerede Kongelig Dansk Yachtklub og Jyllands-Posten den 600 sømil lange distancejladts Danmark Rundt Inshore. Fra 1995 blev sejladsen udvidet med DK Rundt Offshore - 700 sømil øst om Christiansø og vest om Jylland.

"Der er to forhold, der skal ændres, før vi begiver os ud på endnu en Danmark Rundt: Der skal være færre perioder med vindstille, og når vinden blæser, skal det ikke nødvendigvis være imod."

Anders Fogh var ikke i tvivl om, hvad der skulle til, før han ville gøre distancejladts Danmark Rundt Offshore om med "Vixen" af Vallensbæk, en Sweden 38. Ikke desto mindre gentog han sejladsen to år senere med samme båd og næsten samme besætning.

Det var KDY og Jyllands-Posten, der arrangerede den 600 sømil lange inshore-sejladts fra 1987 til 2000. Fra 1997 blev det desuden muligt at sejle Danmark Rundt Offshore øst om Christiansø og vest om Jylland gennem Kielerkanalen. I alt 700 sømil. I 1997 sejlede "Vixen" Danmark Rundt Offshore fra 17. til 25. maj og tilbagelagde strækningen på 7

døgn 12 timer og 11 minutter. Da mållinjen ved Drogden passerer, noterer Anders Fogh, at "vi har sejlet 1042 sømil og været sejlførere i 180 timer og 25 minutter. Hasse bringer en flaske champagne op og serverer den for den samlede besætning. Motoren startes, sejlene pakkes og kursen sættes mod Vallensbæk Havn, hvor vi anløber ved midnat."

To år efter gentog "Vixen" den lange tur og blev noteret for 6 døgn og 16 timer.

Anders skriver: "Da vi kom i havn havde vi den næstbedste og tredjebedste tid blandt de opnåede sejltider Danmark Rundt Offshore." Senere satte W-60eren NOKIA en rekord på 3 døgn og 8 timer, som det nok bliver vanskeligt at slå. Til gengæld er "Vixen" eneste båd, der har sejlet Danmark Rundt Offshore to gange.

To andre VSK-både har sejlet Danmark Rundt Inshore. Det er pigebåden, som den blev kaldt dengang, først med navnet "Libresse" og senere "Rexona" samt "Vindhunden" med Alice Giltoft som skipper.

Pigebåden "Libresse"

"Libresse" kom til Vallensbæk Sejlklub i foråret 1993. Med skipper Helle Simonsen (der senere giftede sig til navnet Kampmann) i spidsen er det den dag i dag det mest ambitiøse pigesejler projekt, der

har været i Danmark. Mange af besætningens medlemmer har siden været skipper eller besætning på andre succesfulde projekter.

To gange forsøgte "Libresse" at slå rekorden Danmark Rundt. Første gang måtte besætningen desværre opgive efter et alvorligt haveri, men anden gang i 1994 sejlede den 43 fod lange one-off båd distancen på 3 døgn, 20 timer og 43 minutter. Det er fortsat den femtebedste tid nogen sinde af en enkelt-skrogsbåd og den bedste tid nogen sinde af en ren kvindebesætning.

1995 skiftede skipper Helle Kampmann hovedsponsor, og båden får navnet "Rexona".

Samme år forsøger pigerne endnu en gang, med ny skipper, at sætte rekord, men rammes af det værste en sejler kan komme ud for: Vindstille i lange perioder.

Sejltiden bliver dog så flot som 4 døgn og 2 timer.

Gennem årene præsterede pigerne flotte resultater i en mandsdomineret verden, og i mange tilfælde var "Libresse"/"Rexona" blandt de første både i mål ved Sjælland Rundt og Fyn Rundt sejladserne. I slutningen af 1996 valgte Helle at slutte projektet, sælge båden og hellige sig familien.

Besætningen på "Vixen" af Vallensbæk bestod af Flemming, Anders, Jørgen, Jes, Bo og skipper Hasse Sjöberg.

13,9 knob på læns

"Vindhunden" af Vallensbæk vækker opsigt overalt, hvor den kommer frem. Det er en canadisk Nonsuch 30 uden vant og stag eller bom. Masten står helt fremme i båden og er udstyret med en såkaldt surferig, der alene bruges til at flade eller hule sejlet.

"Danmark Rundt er ikke blot Danmarks længste sejlsads, men bestemt også den barskeste," fastslog skipper Alice Giltoft efter turen i 1994. Hendes mand kunne ikke være med, så ud over at fungere som skipper, arbejdede hun også som kok og serverede lækre ting som vildtgryde, stroganoff, frikadeller og pandekager til den mandlige besætnings store tilfredshed.

Starten gik 13. august 1994 kl. 12,31 fra Drogden med en kuling på 15-20 m/s til Christiansø, hvilket skruede ambitionsniveauet op. "Vindhunden" loggede 13,9 knob for læns, og senere gentog hun bedrif-

ten på en ny kuling mellem Als og Hirsholmene. Men eller blev sejlsadsen præget af lange perioder med vindstille, så da sejlsadsen var over, kunne man konstatere, at det havde taget 5 døgn, 3 timer, 12 minutter og 8 sekunder.

"Vi havde ingen intentioner om at slå den bestående rekord," siger Alice. "Først og fremmest ville vi gennemføre, og dernæst ville vi se, hvor hurtigt vi kunne gøre det." Alices fire mandlige besætningsmedlemmer var Henning Christiansen, Henning Andersen og Bent Ipsen alle VSK-sejlere.

Alice Giltoft med sine håndgangne mænd:
Henning Christiansen, Henning Andersen og
Bent Ipsen.

De deltog ved Olympiske Lege

År	Bådtype	Navn	Placering
2004	49er	Michael Hestbæk, Dennis Dengso Andersen	13
	Laser-jolle	Anders Nyholm	22
2000	49er	Michael Hestbæk, Jonathan Persson	9
	Laser-jolle	Peder Rønholt	14
	Tornado	Stig Raagaard Hansen, Helene Raagaard Hansen	13
1996	Starbåd	Michael Hestbæk, Martin Hejlsberg	9
1988	Flying Dutchman	Jørgen Bøjsen-Møller, Christian Grønborg	1

Kilde: Dansk Sejlunion

Formand 1996-2000

Til tops i sejlsporten

Peter Ambs er blevet æresmedlem i VSK som en påskønnelse af det uvurderlige arbejde, han har lagt i klub og havn siden 1978.

Først tredje gang, han blev spurgt, sagde Peter Ambs ja til at blive formand. Det blev en periode med mange aktiviteter og et begyndende generationsskifte.

Det var tredje gang, at formænd eller bestyrelser havde opfordret mig til at blive formand. Første gang var i 1982, men dengang følte jeg, at der var andre opgaver, hvor jeg kunne gøre mere gavn. Jeg foreslog derfor Per Ry Jacobsen som formandskandidat, og selv fortsatte jeg som næstformand med ansvar for kapsejlsdområdet og for det kommende klubhusbyggeri.

Anden gang var i 1992. Også her sagde jeg pænt nej tak mod at blive næstformand under Ole Kampmann. Jeg havde lige afsluttet en periode på seks år i bestyrelsen for Dansk Sejlunion og trængte ikke ligefrem til en ny stor udfordring. Som næstformand mente jeg også mere uforpligtende at kunne bruge mine kontakter til Dansk Sejlunion og til Team Danmark til at argumentere for, at det nye elitecenter for sejlsport skulle flytte til Vallensbæk.

Styrkeprøve på havnen

I november 1996 glædede jeg mig derimod til at tage min tørn som formand, men glæden blev dog hurtigt sat på prøve. Havnebestyrelsen var kommet på kant med repræsentantskabet, som dengang var havnens øverste myndighed. Som følge af denne konflikt trak hele havnebestyrelsen sig i protest.

Heldigvis lykkedes det hurtigt ved hjælp af medlemmer fra repræsentantskabet at få udpeget en ny. Det traditionelt gode samarbejde mellem bestyrelserne for henholdsvis klub og havn kunne herefter genoptages og udbygges. Ved samme lejlighed fik vi ændret havnens vedtægter således, at arbejdet i havnebestyrelsen blev mere synligt for havnens indskydere bl.a. med et årligt orienteringsmøde, hvor der blev redegjort for budgetter, regnskaber og for havnebestyrelsens handlingsplaner. Tiden var endnu ikke moden til at indføre en generalforsamling for havnen.

Samarbejdet mellem klubberne i Køge Bugt blev udbygget yderligere bl.a. ved, at de ugentlige kapsejladser om tirsdagen blev fælles for alle klubber fra Hvidovre til Køge.

Krydsrudvalget fortsatte med sit høje aktivitetsniveau til glæde for mange aktive tursejlere, men desværre blev der for hvert år færre deltagere i turen til Stralsund, og den sidste tur blev sejlet i 2000. Til gengæld blev pinseturen til Køge fra år til år en større succes takket være de mange sjove lege som Per Nielsen kunne finde på.

Aktive jollesejlere

Junior og jollesejlerne var meget aktive i klubben og på Team Danmark Centret. Optimistsejlerne pakke- de hvert år til påske deres joller på trailere og kørte helt ned til Italien for at deltage i den store internationale påskestævne på Gardasøen.

Mange af klubbens sejlere var med i toppen af dansk sejlsport. Blandt jollesejlerne havde vi flere vindere af DM i forskellige klaser. Derudover opnåede mange VSK'er topplaceringer ved NM, EM og VM. Højdepunktet var OL i Sydney, hvor tre af de syv mandskaber som repræsenterede Danmark i sejlsport var fra Vallensbæk Sejlklub.

I 1998 holdt vi et stort anlagt jubilæum i anledning af klubbens 40 års fødselsdag. Vi havde inviteret alle

Helene og Stig Ragaard Hansen kvalificerede sig til OL i Sydney ved VM-stævnet for Tornado i Vallengsbæk 1999. (Foto: Per Heegaard)

borgere fra hele kommunen, havde engageret det landskendte band "På slaget 12" til at holde koncert fra en ponton i centerhavnen, og vi havde planlagt et hav af aktiviteter på hele havnen. Desværre druknede det hele i regn fra morgen til aften. Men festen i teltet om aftenen var alligevel hyggeligt.

Samme år afholdt vi for sidste gang den årlige regatta for alle olympiske bådklasser, "Danish Olympic Spring Regatta", med deltagelse af ca. 300 sejlere fra hele verden. Den var arrangeret i et samarbejde mellem VSK og KDY, men KDY opsagde samarbejdet i efteråret 1998 for at flytte stævnet til Rungsted.

Behov for generationsskifte

Allerede i 1999 havde vi dog et nyt stort stævne på programmet: VM for den olympiske bådklasse Tornado. Det blev en kæmpe succes, både for klubben og for VSK-sejlerne Helene og Stig Hansen, som ved dette stævne kvalificerede sig til deltagelse ved OL i Sydney.

Udover de store internationale arrangementer arbejdede bestyrelsen blandt andet på at etablere en klubrestaurant på 1.salen i klubhuset, men forgæves, da

der ikke kunne findes personer til at passe den. Klubhuset kunne dog stadig bruges til fester, både til standerhejsningen, til afriggerfesten eller efter "Masten af turen", hvor der samledes op til 140 medlemmer til fælleshygge, for ikke at glemme den store "Eventyrfest" nytårsaften ved årtusindeskiftet 1999/2000 med ca. 100 festklædte deltagere.

År til år stod det nu mere klart for mig, at det var et problem for klubben og sejlsporten i hele landet, at flere og flere medlemmer nærmede sig pensionsalderen eller var allerede pensionister. Noget måtte gøres for at tiltrække og synliggøre yngre sejlere i klubben. I de sidste år som formand havde jeg derfor sat mig det mål, at forberede et generationsskifte i klubben. Det lykkedes ikke helt, men fundamentet blev lagt.

Har du hørt ..?

S/Y Vixen af Vallengsbæk er på vej Danmark Rundt Offshore med 6 mands besætning. Anders Fogh beretter: "Da Bornholm er inden for synsvidde, og vi netop havde skiftet vagt, så Jørgen, Orla og Flemming havde overtaget båden, og vi andre var tøret ind, kommer Orla i tanke om, at hans mor bor på Bornholm.

Derfor råber han med høj, klar røst: "HEJ MOR".

Et splitsekund derefter står bådens skipper Hasse på dækket med søvn i øjnene og spørger med rædsel i stemmen: "HVEM ER FALDET OVER BORD?"

Stor er hans lettelse, da han ser, at alle er ombord, og da sagens rette sammenhæng går op for ham, kan han gå til køjs igen og med et smil på læben.

Michael Hestbæk og Jonathan Persson blev nr. 9 ved De olympiske Lege i 2000 i 49er. (Foto: Lars Krabbe)

Michael Hestbæk:

Tiden som junior i VSK glemmer jeg aldrig

Han er professionel sejler, og et af klubbens mest vindende medlemmer med 14 EM og VM medaljer i tasken. Når man spørger, hvorfor han er nået så langt inden for lige netop sejlsport, fremhæver han altid sin tid i klubben som junior. Hvorfor? – Det svarer han på her.

Når Michael Hestbæk bliver spurgt, hvad der bane-
de vejen for hans karriere, falder svaret altid prom-
te: "Tiden som junior i Vallensbæk Sejlklub."

"Det miljø, vi havde i klubben dengang, blev afgø-
rende for mit liv. Jeg har jo nok haft et konkurren-
cen fra fødslen, men hvad skulle jeg have stillet op
med det, hvis ikke alle de andre i klubben havde
været der. Selvfølgelig sejlede vi kapsejls mod
hinanden, men det, der virkelig fangede mig og
siden har gjort, at jeg altid har fastholdt mit med-

lemskab af VSK, uanset hvor i verden jeg havde job,
det var kammeratskabet og sammenholdet.

Vi festede sammen, holdt videoaftener, grill-fester
og én gang om året den store Ungdomsfest, som i
starten foregik i Egholmskolens festsal og senere i
vores klubhus. Om vinteren var der fysisk træning 2-
3 gange om ugen i Vallensbæk Idrætscenter, regel-
kurser og kapsejls taktik og trim. Der var vinter-
træning på vandet i weekenderne, og i sæsonen sej-
lede nogle af os næsten dagligt. Fordi vi syntes det
var sjovt, og fordi vi havde det rart sammen.

Så når nogen spørger mig i dag, hvordan man skaber
en ungdomsafdeling med elitesejlere, svarer jeg
altid: Start med at skabe det rigtige miljø for de
unge. Det er vigtigere end noget andet. Når det rig-
tige miljø findes, tiltrækkes der også mange unge
sejlere, og ud af bredden skal der nok komme nogle,
der har evnerne til at blive elitesejlere.

Nu har vi fået Match 28 både i VSK, og mit bedste

forslag er at sende de helt unge sejlere, de 14-15
årige, ud at sejle i dem. Jeg kunne sejle min fars båd,
da jeg var i den alder, og jeg garanterer for, at de
unge blive opslugt af det. De skal jo være 4-5 mand
i hver båd, så det skal de nok få nogle festlige timer
ud af. Fortsætter de udelukkende i enkeltmandsjoller
er risikoen for, at de mister lysten på et tidspunkt,
meget stor."

Hvornår startede du selv?

"Da jeg var 12 år, købte min far en ældgammel,
udrangeret optimistjolle i træ.
Den sejlede min bror og jeg i på søerne i
Nordmarken, da det blev opfattet som et beskyttet
farvand. En gang var vi 3 børn og 2 voksne samt
vores hund i jollen samtidig, så der var ikke mange
centimeters fribord, men vi havde det festligt.

Om efteråret i 1981 blev jeg meldt ind i VSK, hvor
min far var medlem og havde sin Shipmann 28 lig-
gende. Det skete 14 dage før klubmesterskaberne

14 dage efter at være blevet meldt ind i VSK deltog 12-årige Michael i optimisternes klub-mesterskab og fik en flot tredjeplads. Her overrækkes præmien af ungdomsleder Peter Ambts.

Brødrene Michael og Martin i Michaels første Europajolle med nr. 756. Michael blev professionel sejler, Martin er skuespiller.

skulle sejles, og vores instruktør Jørn Ambts (Peters søn, der var 5 år ældre end mig og var en rigtigt ildsjæl i opti-afdelingen) sagde til mig, at jeg godt nok havde evner, men at jeg hellere måtte vente med at deltage til næste år.

På en eller anden måde fik jeg alligevel lov at deltage. Der var 30 optimistjoller, og vi blev delt i 3 grupper. Jeg anede intet om kapsejlad og måtte spørge de andre om, hvilken vej vi skulle sejle rundt, og når jeg rundede et mærke, råbte jeg: "Hvad gør jeg nu?" Da sejladserne sluttede, havde jeg ikke desto mindre vundet min gruppe, og om søndagen fik jeg en samlet tredjeplads i klubmesterskabet, som Niels Chr. Elleys søn vandt. Jørn Ambts roste mig og sagde, at jeg nok kunne drive det til noget.

Men det havde lange udsigter. Vi havde ikke råd til at købe en konkurrencedygtig jolle, og der gik faktisk halvandet år, før jeg deltog i et stævne i en anden klub. Det var i Nilfisk Cup i Køge, hvor jeg blev nr. 13 ud af 150 joller."

Da han voksede ud af optimistjollen, købte Michael for sin børneopsparing en brugt Europajolle (D 756) for 8.000 kr., og det år blev han nr. 20 ved Junior-DM. Som 17-årig var han vokset ud af Europajollen og købte en Laserjolle for 12.000 kr. Nyprisen på det tidspunkt var 18.000 kr.

"VSK havde flere rigtigt gode Laserjolle-sejlere

med Keld Jensen og Lars Blønd i spidsen. De lå oppe i den absolutte elite og vandt adskillige mesterskaber og deltog i EM og VM, og det gav naturligvis maksimale træningsmuligheder. Det andet år i Laserjollen vandt jeg som 18-årig Junior-EM."

Siden er karrieren gået slag i slag med danske mesterskaber, europamesterskaber og verdensmesterskaber samt tre gange deltagelse ved De Olympiske Lege.

"Jeg fik efterhånden lyst til at deltage i OL, og da Laserjollen ikke var på det olympiske program dengang, måtte jeg finde en anden bådtype. Det blev Starbåden, selv om jeg først syntes den var grim og gammeldags, men det er faktisk en fantastisk spændende båd at styre. Da den blev taget af OL, valgte jeg den i forhold til de fleste andre bådtyper ekstremerne 49er i stedet for at gå tilbage til Laserjollen, der i mellemtiden var blevet olympisk."

Nu er du blevet 38 år og er professionel sejler. Kan man levede af det?

"Det spørger min far mig også om somme tider, og det er da rigtigt, at det er et usikkert job uden fast løn og med skiftende arbejdsgivere. De seneste 2 år har jeg dog haft job hos det tyske Americas Cup-team, men lige nu har jeg ingen indtægter.

For sæsonen 2009 har jeg indtil videre fået job på en

Farr 40 og en ny klasse designet af Russell Coutts som hedder RC44. Derudover skal jeg sejle en del match race sammen med en håndfuld erfarne gutter fra Skovshoved Matchrace Center.

Til at starte med kan det at sejle matchrace virke lidt forvirrende, og så er der oven i købet to både! Men bruger man lidt tid på det og lærer at forstå hele set-op'et, er det virkelig en sjov og intens måde at sejle på. Faktisk tror jeg, det ville være sundt for sejlermiljøet i VSK at tænke lidt mere i de baner."

Men hvad når du bliver 50?

"Det er netop det, jeg er begyndt at tænke på. Jeg har en lille søn på et par år nu, og selv om mange af mine jobs er velbetalte og rigeligt til, at jeg kan leve den tilværelse, jeg ønsker, så må jeg erkende, at der er ingen pensionsopsparing. Derfor skal jeg inden for den næste halve snes år finde en løsning på det problem, for eksempel et job som sejldesigner og -sælger eller i klub, der har lyst til at bruge mine evner. Men indtil videre vil jeg forfølge mine muligheder som professionel sejler og se, hvor langt det rækker. Det kan være en til tider stressende tilværelse, men også en tilværelse, hvor man får så meget igen, som jeg synes jeg har svært ved at finde andre steder og ved et "normalt job"

Det startede med krise

Økonomiske problemer tårnede sig op de første år, men blev løst, og mange spændende opgaver kom til. Min kæphest er dog stadig lige aktuel.

Blot et par måneder efter min tiltræden modtog vi en skriftlig opsigelse fra klubbens restauratør. Han kunne ikke få økonomien til at hænge sammen, og Restaurant Krabbens fremtid var i allerhøjeste grad truet.

Endnu inden dette problem var løst, opstod der et nyt. Team Danmark og Dansk Sejlunion stoppede uden varsel det 12-årige samarbejde om Elitecentret i Vallensbæk Havn. Vi blev ganske vist bagefter indkaldt til et møde, men da var centeret rent fysisk lukket, og beskeden var, at man ikke havde til hensigt at respektere kontraktens 2-årige opsigelsesvarsel.

Forpagtningsafgift og elitecenter repræsenterede på det tidspunkt mere end 60 procent af klubbens samlede indtægter, så der var god grund til for os i bestyrelsen at gå alle omkostninger igennem for at finde besparelser.

Balladen med Team Danmark fik en passende økonomisk løsning, som vi kunne være tilfredse med, og sammen med den nye forpagter fik vi lagt en ny strategi for Restaurant Krabben. Med stort set alle stemmer på generalforsamlingen vedtog vi at investere 1,5 million kroner i en ombygning, og da restauratøren selv skød yderligere et millionbeløb ind i projektet, kunne vi i foråret 2003 slå dørene op til en helt ny, moderne restaurant.

Der ventede endnu en overraskelse. Da vi fjernede de medlemmer, som havde stået i resistance i urimelig lang tid, faldt medlemstallet til under 600. Noget måtte gøres. Sejlaskolen er pr. tradition en af de indslusningskanaler, vi har til nye medlemmer, men både den og sejlaskolen trængte til ny energi.

4 nye skolebåde

Klubben kunne selv investere i to nye både, men vi skulle helst op på 4, så der rigtigt kunne komme gang i uddannelsen af potentielle nye medlemmer. Derved opstod ideen om at skabe en Erhvervsklub, så vi kunne skaffe alternative indtægter uden at skulle bede medlemmerne om højere kontingent. Erhvervsklubben fungerede i 3 år og skaffede penge til køb af yderligere to både plus indretning af et nyt klublokale i Juniorhuset, så Vallensbæk Sejlklub kunne blive Ungdomsvenlig Klub.

Via Erhvervsklubben fik vi i kontakt med en række firmaer med interesse for sejlsport, og derefter lå det lige for lave etablere et permanent Sejladscenter.

Det åbnede i foråret 2006 med 3 stk. Match 28 både indkøbt og finansieret via sponsoraftaler, og de anvendes i dag til klubarrangementer og firmasejladser herunder Firma-DM i sejlsport. Sponsoraftalerne og firmasejladserne er de økonomiske forudsætninger for, at vi kan drive sejladscenteret uden udgift for klubben, og visionen er, at det med tiden vil blive et aktivitetscenter i klubbens liv.

Gennem mange år har VSK været en førende arrangør af store kapsejladstævner, og i de senere år er et nyt hold af yngre ledere rykket frem i forreste linje klar til at tage over. Europamesterskabet 2005 for 49er og 29er var et sportsligt højdepunkt i min for-

2005 blev Vallensbæk Sejlklub udnævnt til "Ungdomsvenlig Klub" af Dansk Sejlunion. Her modtager Erik Skipper Larsen (th) unionens diplom.

mandstid, der også nåede at se de første officielle danske mesterskaber i Match 28 – dels for klubmedlemmer og dels for firmabesætninger.

Havnens største klub må naturligvis beskæftige sig med forholdene i Vallensbæk Havn. I alle årene har vore medlemmer haft problemer med at skelne mellem, hvad der vedrører klubben, og hvad der hører ind under havnen. Derfor argumenterede vi i en periode for, at havnens indskydere og brugere burde have samme adgang til direkte indflydelse, som de har i deres klubber, og efter nogle år var tiden moden. Vallensbæk Havn fik en generalforsamling som øverste myndighed til afløsning for repræsentantskabet.

Lige så hurtigt vandt et andet forslag genklang. Hvis vi i fremtiden skal få også yngre mennesker til at engagere sig i klub og havn, må vi kunne tilbyde dem rimelige arbejdsopgaver. Den tid er forbi, da frivillige brugte stort set al deres fritid på foreningsarbejde. Efter en stormfuld periode af havnens ledelse blev der ansat en daglig leder af havnens administration, og i klubben fik vi et kvalificeret sekretariat til afløsning af bestyrelsen.

Vi lever i 2008

Efter 5 år som formand kunne jeg i 2006 konstatere, at meget af min tid var brugt på ting, jeg aldrig havde drømt om på forhånd, mens der var andre opgaver, jeg gerne havde beskæftiget mig med, som ikke blev løst.

For eksempel synes jeg, vores ungdomsafdeling er for lille, og det vi tilbyder er alt for begrænset. Hvorfor kan man ikke sejle jolle, gå til roning, spille kajakpolo, kitesurfe, stå på sejlbræt og være søspejder i en fælles ungdomsafdeling på Vallensbæk Havn, der har alle tænkbare aktiviteter

med tilknytning til vandet på programmet? I dag kræver det medlemskab i en uendelig mængde foreninger, og at man betaler kontingent i dem alle. Foreningsdanmark har endnu ikke opdaget, at vi lever i 2008, og at vi må tilpasse os "kundernes" ønsker, hvis vi vil have dem som medlemmer. Ikke omvendt.

Hele klubbens program trænger til nytænkning, så vore medlemmer også i fremtiden føler, de har brug for os. I princippet er der ingen forskel på det, en sejlklub rummer i dag, og det klubberne tilbød deres medlemmer for 100 år siden. Kampen om børnefamiliernes tid er hård, og det traditionelle klubliv er ikke længere så tillokkende, nu da der findes så mange alternativer.

Og så til slut min sidste store kæphest: Det er da overadministration, så det batter, når godt 1000 aktive på Vallensbæk Havn administreres af 5 formænd, 5 næstformænd, 5 kasserere, 5 sekretærer og mere end 30 bestyrelsesmedlemmer. Sådan ville vi aldrig organisere os, hvis vi startede i dag.

Men det må andre tage sig af.

De vandt medaljer til VSK

Jan Grubak, Vallensbæk Kommune, i midten navngiver de nye skolebåde. Til venstre sejlenskolens Alan Larsen, til højre sejlspansoren Mads Christensen, North Sails.

Erhvervsklubben afløstes i 2006 af Sejladscenteret, som råder over 4 stk. Match 28 både til klub- og firmaarrangementer. 3 af bådene ejes af centeret og er sponsoreret af Nordea Bank, Vallensbæk Kommune og Restaurant Krabben.

År	Bådtype	Mesterskab	Navn
2007	Finn-jolle	DM	Thomas Laursen
2003	OK-jolle	DM	Steen Christensen
	Laser-jolle	DM	Anders Nyholm
2002	Laser-jolle	DM	Anders Nyholm
	OK-jolle	DM	Steen Christensen
	470-jolle	K-DM	Christian Højland
2001	Laser-jolle	NM	Einar Persson
	Laser-jolle	JDM	Anders Nyholm
	Ynglinge	JDM	Christian Højland
			Casper Jensen
			Martin Rasmussen
49er	EM		Michael Hestbæk
			Rasmus Terp Hansen
Laser-jolle	DM		Einar Person
470-jolle	KDM		Sofus Pedersen, Lynæs
			Martin Rasmussen
2000	49er	EM	Michael Hestbæk
			Jonatan Persson
Laser-jolle	DM		Peder Rønholt
470-jolle	DM		Jørgen Bojsen-Møller
			Bjarke Johnsen
1999	Laser-jolle	DM	Peder Rønholt
	470-jolle	DM	Allan Rosenkilde
			Bjarke Johnsen
1998	Laser-jolle	DM	Allan Jørgensen
1997	Laser-jolle	DM	Peder Rønholt
1996	OK-jolle	DM	Steen Christensen
1993	L23	DM	Ole Risager
			Jan Christensen
			Steen Christensen
1992	Laser-jolle	DM	Michael Hestbæk
1992	L23	DM	Peter Hemp-Bentzen
			Michael Hestbæk
			Martin Hejlsberg
1991	Laser-jolle	DM	Michael Hestbæk
1990	Laser-jolle	DM	Michael Hestbæk
1989	Trapez	DM	Stig Jensen
			Anders Kæmpe, Køge
1988	F Dutchman	OL	Jørgen Bojsen-Møller
			Christian Grønborg
1987	X79	KDM	Søren Haldager
			Theis Palm, KDY
			Flemming Tang
			Erik Lund

OL = Olympisk mesterskab, EM = Europamesterskab, NM = Nordisk Mesterskab, DM = Danmarksmesterskab, JDM = Juniordanmarksmesterskab, KDM = Klassemesterskab

Kilde: Dansk Sejlunion

VSK-Billeder: Et blomstrende

Fra den første dag i 1984, da det nye klubhus stod klart, har det været rammen om et rigt og blomstrende klubliv, men i det hele taget har det sociale samvær i klubben været højt prioriteret i alle årene.

1) Ivan Hindsberg overrækker præmier til glade vindere i det traditionsrige banko-spil, som i mange år åbnede vintersæsonens klubaftener.

2) At slå "Katten af tønden" til Fastelavn er også et hit for små såvel som store medlemmer. Hvert år demonstreres stor kreativitet i børnenes dragter.

3) Hver onsdag vinteren igennem mødes "Gråsælerne" til stor gavn og glæde for klub og havn – samt naturligvis dem selv. Her er det klubmasten, der tages unde kærlig behandling.

4) Selv om man er blevet lidt ældre, kan man da godt lege med. Her der det Rita Ambs og Knud Klitfort, der - behørigt beskyttede – er klar til at affyre kanonen på en Pinsetur.

5) Røgen fra grillen blæser ind over de forventningsfulde deltagere i Pinseturens store festmåltid.

6) Et nyt initiativ: Kapsejladsudvalget inviterer til sejlermiddag i klubhuset. Udvalgets medlemmer laver maden og serverer – som her.

7) Ingen vinter uden vinsmagning. Her er Frede Rasmussen til venstre klar med endnu en udfordring til medlemmerne.

8) Hawaii-piger i bastsørter og bare bryster er intet særsyn, når der er medlemsfest i klubhuset.

9) Der er dækket op til fest, og man fornemmer den forventningsfulde stemning på deltageres ansigter.

10) Her er det en flok juniorer, som netop har modtaget deres præmier, der udtrykker deres glæde.

11) Præmieoverrækkelse på jollepladsen. Et stævne er ved at være slut, men endnu er der tid til at nyde samvær.

12) Klubbaren i lokalet på 1. sal i klubhuset har altid været et naturligt samlingspunkt med masser af godt

humør. I mange år var det Leif Nielsen til venstre, der stod for baren.

På sejlerskole gennem et halvt århundrede ...

I begyndelsen lagde medlemmerne selv både til, så nye sejlere kunne få sig de nødvendige kundskaber. I dag er VSKs sejlerskole områdets største og bedst udrustede med 5 sejlbåde og en stor motorbåd.

Den var længe ønsket, sejlerskolen, da den begyndte at tage form i 1978, præcis 20 år efter Vallensbæk Sejlklub fik sin første havn for enden af Sandvejen.

Inden da havde undervisning dog ikke været fraværende, helt fra klubbens start var der tilbud til medlemmerne om uddannelse i sømandskab. Allerede den første vinter 1958–59 havde ingeniør K.A. Nielsen stillet lokale til rådighed til tovværkskursus og til kursus i kapsejlsregler, men en sejlerskole med praktisk sejlads på vandet var der dog ikke tale om i klubbens første år.

Siden der nu skulle gå så lang tid, før sejlerskolen blev en del af livet på havnen, skulle man næsten tro, at de første sejlere i Vallensbæk var supersejlere – og tanken strejfer måske nogen, at motivet bag sejlerskolen var frygten for nye sejlere ved broerne. Men det ville være helt forfejlet at drage den konklusion! Motivationen var ren og skær interesse, og grundstenen til den sejlerskole, der stadig overvældes af succes, er udelukkende socialt engagement og en lyst til at indføre andre i sømandskabets kundskaber.

32 elever på første hold

Sejlerskolen blev drøftet meget, inden den første opfordring til at "Gå på sejlerskole til vinter" kunne læses i medlemsbladet. Interessen var der bestemt! 32 elever startede på skolebænken hos sejlerskolens første instruktør, Jørgen Hansen, som gjorde det muligt at erhverve sig et duelighedsbevis. Jørgen Hansen var på mange måder initiativtager og talte ikke alene varmt for sejlerskolen, men også for de unges forhold i klubben, og argumenterede varmt for, at de fik en rigtig kapsejlsbåd at træne i.

Endnu havde sejlerskolen ikke selv både. Klubben fik ellers et fordelagtigt tilbud om at købe en L 23 for 41.000 kr. som kunne bruges til øvebåd, men medlemmerne takkede nej, tilsyneladende uenige om hvilke bådtype undervisningen skulle foregå i. Men en båd er nu meget praktisk, når der skal undervises i sejlads, og klubbens kasserer, Christian Winther, skaffede en båd til låns. Året efter appellerede man til klubbens medlemmer om at stille båd til rådighed for undervisning. Man må sige, at sejlerskolen så dagens lys med stor opfindsomhed, pionerånd og vilje!

Herfra gik det slag i slag. Der blev nedsat et skoleudvalg som tog en række initiativer til forskellige undervisningstilbud, og allerede i efteråret 1980 kunne man tage yachtskipper III-kursus.

Spækhuggeren "Krabben" blev købt til sejlerskolen i 1988, og har siden gjort tjeneste som øvebåd. Siden har VSK udvidet flåden af skolebåde med 4 stk. International 806ere.

I 1980 købte Kommunen en motorbåd til ungdomsskolen og VSK indgik aftale om, at sejlerskolen kunne bruge båden mod at tage hånd om vedligeholdelsen. Den klinkbyggede træbåd "Per" var i sagens natur til størst glæde for motorbådsafdelingen, hvor den blev brugt til undervisning. Men "Per" gjorde glæde og gavn for mange, og var med somommerbåd ved kapsejlsdser, på fisketure og til aflæggelse af den praktiske prøve til duelighedsbevis.

Undervisning i private både

Målsætningen for sejlerskolen var fra starten, at "et VSK-medlem, der har gået på vor sejlerskole, kan sejle, så søsikkerheden øges, for de der færdes på vandet i deres fritid." Der skete en del i bestemmelserne omkring sejlads i starten af 1980'erne, hvilket kom til at betyde, at sejlerskoleforløbet i Vallensbæk blev formaliseret i et 2-årigt forløb i 1984. Men trods et meget struktureret undervisningstilbud foregik undervisningen i på vandet stadig i privatejede sejlbåde.

Prisen for deltagelse i sejlerskole var 400 kr. pr. sæson. Da båden var privatejede havde sejlerskolen overskud hvert år. Overskuddet blev sparet op igenem årene, og i 1987 købte sejlerskolen den første skolebåd. Det blev en IF'er, "Tøsen" fra Vordingborg. Peter Ams fortæller: "Jeg husker, at Rita og jeg skulle sejle båden fra Vordingborg hjem til Vallensbæk i foråret 1987.

Jens Ole [Hestbæk] havde kørt os til Vordingborg, og var kørt tilbage med bådens vinterstativ. Båden var søsat i Vordingborg af den tidligere ejer, der ikke havde brugt særligt meget rengøringsmiddel på båden før søsætningen! Vi sejlede båden gennem Bøgestrømmen til Rødvig, hvor vi måtte købe klude, spand, bådshampoo og polermiddel, hvorefter vi gik i gang med at shine båden en smule op. Det skulle jo også være lidt hyggeligt for os under sejlturen. Næste dag sejlede vi til Vallensbæk, hvor den "nye" båd blev beundret."

Der var bestemt brug for en skolebåd og "Tøsen" var på vandet 4 aftener om ugen, men med 13 elever på venteliste og ni instruktører klar til at undervise kunne man godt arbejde for at udvide sejlerskolens flåde. Det gjorde man, og allerede året efter (1988) blev havnen en båd rigere. Sejlerskolechef Per Weichel købte en spækhugger, Krabben, et godt køb, der stadig er en aktiv del af sejlerskolens flåde. Det samme kan man sige om den instruktør, der samme år meldte sig på banen, nemlig Lennart Larsen, der har været aktiv i sejlerskolen lige siden og i dag er skolechef.

Som i enhver god familie øges medlemstallet og udstyret i takt med trivsel og velstand også i sejlerskolen. I årene efter "Krabben" var kommet til trivedes sejlerskolen med stor søgning fra elever og en jævn opbakning fra klubbens medlemmer, der løste behovet for instruktører. I 1996 var tiden moden til en ny motorbåd, og "Per" blev, efter omhyggelig søgen og dygtige forhandlinger, afløst af "Spring".

806eren den nye skolebåd

Efterhånden havde sejlerskolen gjort mange elever til gode sejlere, og med udsigten til et stigende antal tomme bådpladser på havnen ønskede man naturligvis at fastholde de nye sejlere i Vallensbæk. Sejlerskolechef i 1997, Knud Ziegler, lagde planer for, hvordan sejlerskolen med to både mere kunne

medvirke til, at Vallensbæk sejlklub blev den bedste

i Køge bugt. Zieglers tanker modnedes i løbet af et par år, og Alan Larsen fik som ny sejlerskolechef generalforsamlingens opbakning i 2001 til at sælge én af skolebådene og købe to nye. "Tøsen" blev sat til salg, mens man diskuterede frem og tilbage hvilke både sejlerskolen skulle sætte penge i. Valget faldt på to 806'ere, North 1 og North 2, som kom til Vallensbæk 2002.

Fra en tid med ingen skolebåde til nu at have 3 skule man måske tro at sejlerskolen var veludrustet, men ventelisten vedblev at være lang. I 2003 og 2004 forærede Vallensbæk Sejlklubs Erhvervsklub sejlerskolen endnu to 806'ere, således at man i dag råder over fire 806'ere samt den gode gamle spækhugger "Krabben" og motorbåden "Spring". Sejlerskolen er vokset fra tovværkskurser i lånt lokale til undervisning til duelighedsprøve i sejlbad og motorbåd, kapsejladskursus og spilerkursus.

Som supplement til en veludrustet flåde er sejlerskolen også kendetegnet ved at være båret frem af instruktører med socialt engagement, glæde ved at sejle og lyst til at lære fra sig. Det skinner igennem alle sejlerskolens arrangementer – før som nu. Allerede i de første beretninger om sejlerskolens aktiviteter er hygge et vigtigt omdrejningspunkt og kaffe er stadig en vigtig ingrediens på tovværkskurset.

Sejlerskolen har gennem tiden haft en lang række forskellige arrangementer, der for nogens vedkommende efterhånden er blevet en tilbagevendende begivenhed. Således er f.eks. "skoledagen" der markerer afslutningen på sæsonen blevet en tradition. Per Weichel, der var sejlerskoleleder i 1987, beskriver hvordan dagen forløb dengang: "Alle – elever som instruktører – mødtes ved skolebåden omkring middagstid til en dram på broen, hvorefter vi delte os i hold og gik ombord i Half and Half, Fenris, Procyon, og Tøsen. Sejlene blev sat, og vi sejlede i samlet flok mod Hundige Havn. Jeg tror nok også, der var en smule kapsejladsefeber i eleverne, eller var det instruktørerne der havde feber. For sejlturen blev sejlet på hård kryds og der blev vendt livligt på rummere og skrallere. Vi nåede på rekordtid frem til Fregatten, hvor et lækkert ta'selv-bord stod parat.

Efter timeres hygge, samt godt forædt, gik vi til far-tøjerne, forhalede, satte sejlene og hjemturen med

Der var fest og stemning, da den nye skolebåd "Krabben" blev navngivet i forbindelse med standerhejsningen i 1988.

vinden plat ind kunne nydes i fulde drag – hjem til kaffen, som vi indtog på Krabben. En del havde vistnok aftalt at komme tidligt hjem, men tiden gik og det blev sent".

Ønskes: Flere instruktører

"Skoledagen" er i dag prøvedagen og forløber lidt anderledes nu, hvor drammen er udskiftet med censorer, der skal imponeres med mand-over-bord-øvelser og overbevises om, at duelighedsbeviset er berettet. Men feberen er der endnu – hos både instruktører og elever, der nu skal bevise at de mange timer på vandet har båret frugt. Prøvedagen er den alvorlige side af sagen, mens Sct. Hans-fest, natsejlad, 24-timers sejlad osv. er nogle af de sjove aktiviteter sejlerskolen tager initiativ til.

Der har i sejlerskolens historie ofte manglet instruktører, men selvom jobbet er både ulønnet og tidskrævende er det alligevel altid lykkedes at finde dygtige sejlere med lyst til at dele deres viden. Anden i sejlerskolen er stadig et stærkt socialt engagement krydset med en lyst til at lære andre at sejle. Det er klart, at mange elever ganske givet kommer med det aktive mål for øje at lære at sejle, og i utilsigtet tilkøb kommer siden en række fantastiske aftner på havnen. Når sæsonen lakker mod ende kan både instruktører og elever som regel se tilbage på sommeraftener på Køge Bugt, hvor der er blevet trimmet, lagt til og bjærget til den store gulmedalje, mens sidegevinsten har stået på sildemadder, grin og hygge på klubhusets terrasse.

Her til sidst et lille nødråb fra sejlerskolen, der er ved at drukne i succes. Måske er rygtet om Sejlerskolens gode klima spredt i vide kredse. I hvert fald er Vallensbæk sejlerskole populær og har, som altid, en lang venteliste. Sejlerskolen kunne rigtig godt bruge flere instruktører, der har lyst til at øse af sejlerviden og vil være med til at drive den gode ånd videre. Hvis det er noget for dig eller nogen du kender vil sejlenskolechef Lennart Larsen 21 62 86 87 meget gerne høre fra dig!

Formand 2006-07 Til rådighed et år

**Var det virkelig Chr. den 4., der byggede Børsen – helt alene?
Der er mange, der tager del i det daglige slæb.**

Erik Skipper Larsen var trådt tilbage som formand, og hans potentielle efterfølger, Steen Roar Hildebrecht, var endnu ikke parat til at tage over. Klubben var derfor uden formandsemne ved generalforsamlingen 2006, så jeg lovede Erik at stille mig til rådighed som formand i ét år.

Jeg følte derfor, at der ikke var anledning til de store omvæltninger i klubbens drift. Men lidt nyt skulle der til alligevel.

Det første jeg indførte var, at invitere alle nye medlemmer til et informationsmøde om klubben. På moderne fortalte bestyrelsesmedlemmer om klubbens aktiviteter, og derefter gik vi en tur på havnen for at se på klubbens faciliteter.

Det næste var en invitation til en sejlermiddag til alle medlemmer, for at få gang i klubbens mere sociale aktiviteter. Sejlermiddagen blev en stor succes med 86 glade og tilfredse deltagere. Jeg kunne fornemme, at der blandt medlemmerne var et ønske om at gentage sådanne arrangementer. Derfor skal der også i marts 2008 holdes en tilsvarende sejlermiddag.

For at medlemmerne bedre kunne følge med i klubbens mange aktiviteter, indførte jeg, at der hver måned på klubbens hjemmeside, i udhængsskabet og i klubhuset var en opdateret liste med den kommende måneds aktiviteter. Naturligvis var der derudover alle de kendte aktiviteter, som er beskrevet et andet sted her i bladet. Herunder havde vi i 2007 to danske mesterskaber, det ene for Finn-joller, det andet for 505 joller.

Ved generalforsamlingen i november 2007 overtog Steen formandshvervet, og jeg kunne "kåres" til næstformand. Jeg var som formand glad for altid at kunne støtte mig til en positiv indstillet og aktiv bestyrelse. I skolen har vi alle lært, at Christian den 4. byggede Børsen. Men var det ham alene, der gjorde det? Der skulle helt sikkert mange hænder til at gennemføre byggeriet. Sådan er det også i klubben. Formanden står i rampelyset, men der er mange andre, der tager det daglige slæb. Det skal vi alle sammen være taknemlige for.

En sejlerstart for livet...

Ungdomsafdelingen har altid været sprælfuld af liv, fest og glade børn og unge, som det fremgår af disse billeder. I artiklen redegør vor nuværende ungdomsleder for klubbens målsætning med ungdomsarbejdet.

Vallensbæk Sejlklub tilbyder børn og unge fra 7 år og op efter at lære at sejle. Fra 7 til 14 år sejler man Optimistjolle, og fra 14 år kan man vælge mellem klubbens 29'er joller eller Ynglinge-joller, eller man kan sejle i sin egen jolle sammen med os.

Du kender sikkert allerede nogen, som sejler hos os, hvis du går på Egholmskolen eller Brøndby Strandskole. Spørg dem om, hvad det er for noget, og hvis du og dine forældre vil høre mere, er I velkomne til at komme ned til os.

VSKs ungdomsafdeling har i mange år været den første introduktion af sejlklubbens og Vallensbæks unge til livet som sejler. Klubbens ungdomsafdeling drives af aktive sejlerforældre, og mange af os har en fortid som Optimistjollesejlere (jeg selv sejlede Opti i Køge Bugt for 30 år siden). Og nu er det vores egne børn, vi lærer at nyde og respektere livet på havet.

VSK – en del af Vallensbæk kommune

VSK er hver sommer vært for en uges sejlervej for kommunens unge, hvor de skolesøgende børn kan hygge sig med sejl og sjov. I august 2007 var vi vært for Vallensbæk kommunes sejlervuge, og her havde vi 36 børn på besøg, og vi sluttede af med et grillarrangement, hvor vi præsenterede klubben.

Disse aktiviteter kan ikke gennemføres uden hjælp fra frivillige, og herfra skal lyde en stor tak til dem som ofrede en uges ferie på dette. Dette arrangement er en solid tradition, og vi er glade for det gode samarbejde med kommunen. F.eks. låner vi hver vinter en af kommunens svømmehaller til svømmeprøver og kæntringsøvelser.

Som ungdomsleder er jeg stolt af se 10-15 optimister på vandet, og høre snakken gå i teorilokalet efter en eftermiddag med mærkerundinger, dødbold, badeture til "den hemmelige strand", øvelser på startlinjen og langfarter til Nordbojen. Vores optimistafdeling har ansvaret for at sluse unge sejlere ind og give dem selvtillid og gode oplevelser, og i år har vi haft ca. 30 drenge og piger på besøg. En del af dem er blevet hængene, og det har på et år udviklet sig til ca. 14 faste sejlere.

Vores større ungdomssejlere har de seneste par år sejlet i klubbens 2 joller af mærket "29'er". Det er en meget spændende jolle, som kan nå 30 knob, og den stiller store krav til sejlernes tekniske kunnen og samarbejdssevner. Det er en 2-mandsjolle, og klubbens satsning på denne jolletype som et alternativ til Yngling har været en stor succes. Vi har endda en pigebesætning, som morer sig med at sejle fra de store kølbåde, når det rigtigt går stærkt.

Nyhed: Ungdomssejlerskole

Klubbens 2 små kølbåde af mærket Yngling er den perfekte indgangsvinkel til "rigtig" kølbådssejlsads. Det er en 3-mands båd, som er rigget som en voksenbåd, og her lærer sejlerne teknikker, som de direkte kan overføre til store sejlbåde. Det er også en bådtype, som egner sig til kapsejlsads – hvad enten det er matchrace eller fletrace. Med en besætning på 3

Juniorhuset blev hurtigt centrum for en stor flok jollesejlere, der fik masser af konkurrencemuligheder i det nye regional- og senere elitecenter. Her er sejlerne samlet med deres ledere.

mand (heraf 1 instruktør) er denne bådtype meget fleksibel, og noget mere tør end en 29'er.

Som noget nyt tilbyder vi i år sejlsundervisning for de unge efter samme principper som i sejlervskolen. Ideen er, at unge i sidste ende kan føres op til duelighedsbeviset. Til dette vil vi bruge Ynglingene som skolebåde.

Du har sikkert set os på vandet i løbet af sommeren, når vi træner mandage og torsdag. Fra oktober sejler vi om søndagen, så vores dygtige unge sejlere ikke glemmer deres færdigheder – noget vi startede på sidste vinter. Det giver os muligheden for at bygge videre på deres tekniske evner, samt at få sejlsporten hævet op til at være deres primære sport.

Vi har også flere som sejler ved siden af fodbold, kampsport o.l. og generelt er vi jo åbne for alle, som har lyst til at sejle. Men skal man udvikle sig som sejler, kræver det at man sejler 2 dage om ugen, og hele året. Heldigvis har vi også en stærk forældre-

gruppe og stor teknisk hjælp fra klubbens øvrige ressourcer, og dette bagland gør det muligt at nå langt.

I konstant udvikling

I 2006 blev vi udnævnt til "ungdomsvenlig sejlklub" af Dansk Sejlunion, og det er en titel vi tager meget alvorligt. Herudover har vi startet et struktureret træningsforløb for vores sejlere, idet vi følger Dansk Sejlunions diplomuddannelse. Her får vores sejlere – i form af diplomer som sæler, søløver og delfiner – et konkret bevis på deres kunnen, og trænerne får et konkret sæt af færdigheder at træne efter. Denne diplomrække er i øvrigt den perfekte introduktion til Duelighedsbeviset, som sejlerne senere i deres sejlervliv kan tage i VSK's Sejlervskole eller i ungdomssejlerskolen.

Men ungdomsafdelingen kunne ikke køre uden konstant og teknisk støtte fra hele Vallensbæk Sejlklub, og vi er meget glade for, at de voksne sejlere synes, at det også er i deres egen interesse at have et levende miljø med glade unger og teenagere som hygger sig på vandet.

En flok C-optimister sejler kapsejlsads i Centerhavnen 1993.

Lene Harvig:

To guldmedaljer i Optimistjollen

Hun startede karrieren i en konkurrencefyldt optimistjolle, men fortsatte og vandt to gange guld ved de nordiske mesterskaber og blev modtaget af byens borgmester, der hun kom hjem – i en alder af 14 år.

Mange vil nok huske mig som den lille pige, der altid fulgte i halen på Ole Harvig, klubbens daværende materielmand. Og det er da også omkring VSK's jolleplads, at jeg har tilbragt størstedelen af min barndom. Først som "lille hjælper" for min far og senere som aktiv optimist- og europajollesejler.

Min senere så storslåede optimistjollekarriere startede dog ganske beskedent. Mine forældre købte til en (over-)pris af 3000 kr. min første optimistjolle, da jeg var 8 år; en gammel, grøn, meget solid og således også aldeles overvægtig optimistjolle, der blev døbt "66" og senere fik øgenavnet one-tonneren – en hentydning til de ekstra liter vand, den havde suget til sig med årene.

Som en lille ekstra finesse tilføjede min far et langt, tykt – og formentlig 5 kg tungt – reb i fronten af jol-

len som en ekstra kofanger, hvilket gjorde, at jeg kunne parkere jollen uden større finfølelse selv i 15 m/s uden så meget som den mindste skramme.

Trods det, at "66" altså var forholdsvis usejldygtig, var jeg ovenud begejstret for den, og det er da også med den, jeg har nogle af de bedste minder fra min første tid som optimistjollesejler. Bl.a. mit første klubmestermesterskab som C-sejler, hvor det blæste en halv pelikan, og jeg kæntrede banen rundt i mit gule oliesæt og med jollen fuld af vand størstedelen af tiden. Jeg lignede en druknet mus, da jeg endelig kom i havn, men ikke desto mindre var jeg allerede her overbevist om, at det her var lige noget for mig.

Klubjollen "Topper"

Måske netop på grund af min åbenlyse entusiasme trods de lidt hårde odds, fik en engageret forældre ved navn Lars Larsen med ganske gode overtalelses-evner øjnene op for mit "potentiale" og fik således arrangeret, at jeg fik lov til at sejle i klubbens på det tidspunkt nyeste optimistjolle "Topper". Han mente nok, at jeg med de nu mere rimelige vilkår hurtigt kunne overbevise mine forældre om, at jeg fortjente en bedre jolle end "66".

En udmærket iagttagelse, idet jeg i den noget mere konkurrencedygtige "Topper" fik ganske "god vind i sejlene". Og efter en række meget pæne resultater ved diverse stævner, så mine forældre ingen anden udvej end at købe mig en helt ny optimistjolle – 6682 – som skulle vise sig at være en fortræffelig investering, idet jeg i den hentede adskillige pokaler og medaljer hjem de følgende år.

2 x guld ved NM

Højdepunktet var uden tvivl, da jeg i 1993 vandt 2 guldmedaljer ved de Nordiske Mesterskaber i Norge. Jeg husker stadig, hvordan jeg i første sejlads – til min egen store overraskelse – pludselig befandt mig som første båd ved topmærket, omtrent en halv banelængde foran den næste båd. Da vi kom i havn efter første dags sejlads, havde jeg således indtaget føringen, og var nu pludselig i alles søgelys – en ellers noget uvant situation for mig. Hjemme fra VSK fik vi ligeledes adskillige faxer med lykønsninger.

Da jeg nogle dage efter indtog skamlen som nr. 1, var det derfor en helt fantastisk om end noget uvirkelig oplevelse. Som prikken over i'et blev jeg hjemme i VSK ganske uventet (af mig i hvert fald) modtaget af en stor velkomstkommité med Vallensbæks borgmester Kurt Hockerup i spidsen.

Trods de mange flotte resultater, som jeg opnåede i løbet af mine år som jollesejler, er de bedste minder dog stadig forbundet med kammeratskabet sejlerne imellem ved træning, stævner og ikke mindst den årlige sommerlejr for optimister i Stege.

Lene Harvig i optimistjolle nr. 66, der blev kaldt one-tonneren på grund af vægten. Senere fik hun en konkurrence-dygtig jolle.

Det skete i Vallensbæk 1958-2008

Vallensbæk Sejlklub og Vallensbæk Kommune er tætte samarbejdspartnere. Hvad er der egentlig sket i kommunen i de 50 år, sejlklubben har været aktiv. Det fortæller vi her.

Da Vallensbæk takket være den berømte kattelem overlevede den seneste kommunesammenlægning, var det ikke første gang, den kommunale selvstændighed var i fare.

1970 forsvandt ikke færre end 1000 kommuner uden for Københavns amt ved den såkaldte kommunereform, og to år senere blev planerne om sammenlægning aktuelle for hovedstadsområdet. I det øvrige land var kravet for selvstændighed mindst 5.000 indbyggere, men i Københavns amt skulle enhederne være endnu større.

Herstedernes kommune, i dag Albertslund, krævede at få Vallensbæk Nordmark, og de andre dele lagde Brøndby og Torslunde-Ishøj billet ind på. Faktisk havde folkevaldet allerede et nyt navn klar til en sammenlægning af Vallensbæk og Ishøj nemlig "Valhøj". Men lige som 34 år senere ville Vallensbæks borgere ikke opgive deres selvstændighed.

Med borgmester Poul Hansen i spidsen afviste man alle frierier, og kommunens førstemand siden 1962 formulerede det således: "Vi finder, at Vallensbæk kommune, som den er i dag, er en godt fungerende kommune, der yder sine indbyggere en god service. En overførsel af Vallensbæk Nordmark til Herstedernes kommune vil slå den enhed, der er skabt, i stykker totalt."

Den 8. marts 1972 var der indkaldt til borgermøde i Pilehaveskolens sportshal, og her vedtog man en udtalelse, der krævede en afstemning i kommunen om spørgsmålet. Afstemningen blev fastsat til den 3. april 1973, og på de tre afstemningssteder blev resultaterne: Vallensbæk skole 48 for deling, 872 imod. Egholmskolen 71 for deling, 1190 imod. Pilehaveskolen 160 for deling, 1541 imod.

Resultat var så klart, at Vallensbæk kommune som den eneste i hele landet sejrede over kommunalreformkommissionen, og fredag den 4. maj 1973 kunne Poul Hansen meddele, at forslaget om at dele Vallensbæk kommune var frafaldet.

1959

Der indføres dagpenge og diæter for sognerådets medlemmer, dog ikke for ordinære møder.

1961

For at afhjælpe vanskelighederne med at fjerne de store affaldsmængder, der er et resultat af de mange nye bebyggelser, indføres tvungen dagrenovation og i samarbejde med Brøndbyernes kommune erhverves et areal i Vallensbæk Mose til etablering af en losseplads.

1962

Ved valget får de borgerlige flertal. Socialdemokraten Hans Sørensen afgår som formand og afløses af den konservative Poul Hansen.

1965

Det vedtages at bygge to nye skoler Pilehaveskolen i nord og Vejlegårdsskolen i syd. Samtidig frigives 1.100.000 kr. til opførelse af Egholmskolen.

1966

1. april bliver sognerådsformand Poul Hansen borgmester i Vallensbæk kommune, og samtidig overrækkes han en borgmesterkæde indkøbt for midler indsamlet blandt kommunens borgere og foreninger.

1968

Vallensbæk Statsskole opføres som et 3-sporet Gymnasium med 3-sporet HF-linje, men allerede 20 år senere nedlægges det, da Københavns Amts foretrækker at opretholde gymnasiet i Albertslund.

1969

Avedøre Kloakværk indvies 14. oktober, og dermed indledes betydelige kloakeringsarbejder i de 6 kommuner, der samarbejder for værket. I Vallensbæk bliver renseanlægget i Vallensbæk Mose tilsluttet og får nu som opgave at være pumpestation for videreførelsen til det store Avedøre Kloakværk.

1972

S-toget ruller ind på Vallensbæk S-station for første gang, og borgmester Poul Hansen modtager Dronning Margrethe.

1976

Poul Hansen tager initiativ til sammen med repræsentanter for Ishøj og Greve kommuner at få Hovedstadsrådet til at sætte ekstra skub på planerne om at inddæmme et areal langs Køge Bugt. Baggrunden er de alvorlige oversvømmelser, der gennem årene er skyllet ind over de lavtliggende områder syd for Gl. Køge landevej i Vallensbæk. Så sent som 3. januar 1976 steg vandet til kote 152, og en katastrofe lå lige forude. 5. januar faldt vandet heldigvis til kote 110, og 6. januar til kote 107, så man undgik endnu større ødelæggelser. Inddæmningen har til hensigt at forhindre nye oversvømmelser og at skabe en stor rekreativ strandpark.

1978

4. januar fremlægges i kommunalbestyrelsen "Forslag til lokalplan nr. 22, Køge Bugt Strandpark, Havn nr. 2", der senere kendes som Vallensbæk Havn. Årets efter forlænges Vallensbæk Torvevej syd for Gl. Køge Landevej ned til Strandparken – den del kommer til at Vallensbæk Havnevej.

1979

Til et beløb af 31.296.142 kr. indvies 19. august 1979 Vallensbæk Idrætscenter. I de følgende år anlægger kommunen Ridecenter ved Korsagergård og golfbane på arealer i "Den grønne kile", et vandskicenter på Vallensbæk sø og overtager tennisklubbens hal i 1991.

1985

Det vedtages at bygge en ny sognegård vest for Vallensbæk Kirke og 4. september 1988 kan sognegården indvies.

1987

Et andet markant byggeri i Vallensbæk besluttet i 1986, og den 14. marts 1987 kan kommunens borgere ved selvsyn se, hvad de havde fået for de penge, der er investeret i det nye Rådhus.

1994

Efter 32 år som kommunens førstemand trækker Poul Hansen sig tilbage og overlader borgmesterkæden til Kurt Hockerup. Den nye borgmester er ingen novice i det kommunalpolitiske, idet han har været medlem af kommunalbestyrelsen siden 1. april 1966 og viceborgmester 1982-93. Ved Kurt Hockerups

60-års fødselsdag i 2004 kommer det frem, at han ikke har svigtet et eneste byrådsmøde i samtlige 38 år.

2005

Køge Bugt Strandpark fejrer sit 25 års jubilæum med en storstilet fest, hvis højdepunkt er Dronning Margrethe og Prins Henriks karet-tur gennem strandparken. På strækningen fra Ishøj til Vallensbæk Havn ledsages de af borgmester Kurt Hockerup.

SÅ MANGE ER VI

Antallet af indbyggere i Vallensbæk Kommune har udviklet sig enormt i de 50 år, der er gået. Men mon alligevel ikke de fleste er overrasket over, hvor få vi egentlig var, da sejlkлубben startede.

1955: 1.184
1960: 1.704
1968: 4.963
1973: 8.441
1978: 11.085
1983: 12.222
1988: 11.957
1993: 12.035
1998: 11.965
2003: 12.226
2008: 12.339

Kilde: Jens S. Petersen, Vallensbækbogen og Vallensbæk Kommune

1. Også i 1973 var der kampvalg om Vallensbæks selvstændighed. Borgerne vandt, som de gjorde det 34 år senere.

2. S-toget kommer til Vallensbæk, hvor borgmester Poul Hansen modtager Dronning Margrethe. Indtil videre slutter S-toget her.

3. 1973 fødes borger nr. 5.000, og hun modtages med passende opmærksomhed af kommunens førstemand. Den nybagte fars bekymrede attitude skyldes efter sigende, at hun ikke var helt tør.

4. 1966 bliver sognerådet til kommunalbestyrelse, og Poul Hansen udnævnes til borgmester og får foræret en borgmesterkæde. På billede af den nye kommunalbestyrelse ses to VSKere i anden række: Senere borgmester Kurt Hockerup og senere klubkasserer Bent Madsen.

5. Vallensbæk får et nyt trafikalt centrum med S-banen og den tilhørende store parkeringsplads, hvorfra kommunens borgere pendler til arbejdet i Københavns centrum.

6. 2005 er Dronning Margrethe og Prins Henrik tilbage i Vallensbæk. I anledning af Strandparkens 25 års jubilæum kører de i åben karet gennem Strandparken og besøger bl.a. Vallensbæk Havn.

Glimt fra 50 fantastiske år

Kære medlem er den første overskrift på det nye medlemsblad for Vallensbæk Sejlklub i 1978. "Omkring denne tid ville du normalt modtage et brev fra formanden for Vallensbæk Sejlklub Poul Erik Mortensen. I stedet for brevet får du denne gang dette lille blad, der indeholder de samme oplysninger samt flere andre nyheder. Dette første klubblad må betragtes som et eksperiment. Produktionstiden har været kort. Bær over med os, hvis der er skønhedsfejl. **Redaktionen**

Den første nyhed

Motoren stjålet fra klubbåden. Først i august bliver motoren på redningsbåden stjålet. Det sker på et tidspunkt umiddelbart før klubben skal starte med et nyt hold optimistjolle-sejlere og midt i point-sejladserne om klubmesterskabet.

Ved en lynrednings-aktion fra kommunens side bliver situationen alligevel reddet. Borgmesterkontoret foranlediger, at der hurtigt bliver anskaffet en ny, og klubben behøver derfor ikke vente på at få forsikringssummen udbetalt.

1979

I marts ankommer 48 meter flydebro fra Svenska Flytblok monteret med Y-bomme.

Disse broer skal bruges i nødhavnen ved Sandvej i sæsonen 1979/80. Alle pladser er udsolgt lige som alle svaj-pladser i bassinet er besat.

Poul Erik Mortensen skriver i medlemsbladet: Vi må især være opmærksomme på, at beliggenheden i Strandparken har medført, at langt flere mennesker end før finder vej til vor nødhavn ved Sandvej. Det er naturligvis hyggeligt at få besøg, men vi ville godt have undværet besøget af dem, der stjal klubbåden, og dem der lavede hærværk på andre både. Jeg vil derfor foreslå, at vi næste år etablerer en vagtordning.

1980

Køge Bugt Strandpark indvies med en stor fest i weekenden 7.-8. juni, og man venter et tocifret antal besøgende i havnene. Til fællesspisningen i Vallensbæk Havn har der meldt sig flere end 240 deltagere, så arrangørerne må udvide teltet med yderligere 100 kvadratmeter for at få plads til alle.

1981

Nu har "dykker-Preben" igen været i aktion, denne gang langt ude i Køge Bugt, konstaterer medlemsbladet. I et bundgarn sad et fartøj med 3 mand ubehjælpeligt fast efter at have været på fisketur. De sad der i adskillige timer, og beholdningen af hvide og grønne raketter var brugt op, da hjælpen nåede frem.

Foruden "dykker-Preben" med efternavnet Sørensen deltog Per Ry Jacobsen og havnefoged Elgo Juul i redningsaktionen, som blev foranlediget af, at man observerede lysraketter ude i bugten.

1982

9. januar blev "store isdag", idet 150 medlemmer trak i arbejdstøjet og savede is og lagde slanger ud i 20 graders kulde. Isvinteren havde været hård ved broerne, men allerede om søndagen fungerede det midlertidige afisningsanlæg tilfredsstillende trods et par skønhedsfejl.

Isvinteren 1980-81 var hård ved den nye havn. Isen skruede pælene op, så flere af broerne lignede den kinesiske mur. Men efter at der blev installeret et afisningsanlæg, som holdt pælene isfrie ved hjælp af luftboller, klarede broerne selv de hårdeste is-angreb.

Natten til den 29. september er der indbrud i 24 både i havnen. Formand Johnny Ploug Hansen fastslår, at årsagen til dette er, at nogle endnu ikke har forstået meningen med nattevagten. "Du der endnu ikke har haft din vagt i år skulle se at få dig påført vagtlisten, således det ikke kun er nogle enkelte, der passer på havnen og din båd. Vi ved præcis, hvem der har haft vagt og hvem der ikke har."

1983

Den storslåede jubilæumsfest i anledning af 25 året for klubbens start ender med et trist underskud på 25.000 kr. Festlighederne på havnen 4.-5. juni drukner delvist i regn, hvilket får medlemmerne til at svigte den store festmiddag, idet kun halvdelen af det budgetterede antal dukker op.

Jens Ole Hestbæk fortæller om et dramatisk klubmesterskab: Søndag blæste det 8-12 sek/m fra W, men det afholdt kun enkelte fra at deltage. På spillerbenet så det spændende ud, da X-79 væltede med spileren, men han kom da op igen. Efter frokost gik starten til anden sejlads sammen med en heftig tordenbyge på ca 25 sek/m. Man kunne hverken høre eller se og alle havde nok at gøre med at klare sig selv. Lige før starten brækkede "Sue Tuls" roret, hvorefter "Maxine" udgik og hjalp haveristen i havn. Kaj blev desværre først søndagen efter belønnet med en bjerggepræmie. John Werner Petersen med H-båden "Sisu" blev klubmester.

Mens interessen generelt har samlet sig om det store klubhusbyggeri, har Vallengsbæk Sejlklubs fiskere i al ubemærkethed startet og fuldført etableringen af de små fiskerhuse med økonomisk tilskud fra VSK.

1984

Det lykkes at finde en gymnastiksal til VSKs piger/damer. I Tumlingesalen på Pilehaveskolen vil Lizzi "hjælpe os med at fjerne "juledellerne" og få opbygget "bøfferne" til sommerens sejltogter". Medlemsbladet beretter ikke noget om gymnastik for VSKs drenge/mænd.

4. februar er der indvielse af det nye klubhus. Notabiliteter som borgmester Poul Hansen, amtsborgmester Per Kaalund, formand for Dansk Sejlunion Ole Jacobsen, Per Bruhn fra motorbådsunionen og vores egen formand Per Ry Jacobsen ses i mylderet af gratulanter og medlemmer.

1985

Havnens afisningsanlæg startes 7. januar, da isen bliver målt til 10-12 cm's tykkelse. Det skete ikke uden problemer, idet kuldegraderne i den første uge hurtigt nåede ned på minus 10-20 grader celcius, hvilket medførte praktiske og tekniske vanskeligheder for det helt nyt anlæg. Det største problem var ispropper i fødeslangerne på land på grund af kondensvand, men anlægget fungerede trods alt så godt, at der ikke skete uheld på broerne.

1986

Fem af vore unge sejlere bliver hædret af Vallengsbæk Kommune for deres flotte resultater i 1985. Det er Jens Cronvall, Thomas Aaboe, Lars Blønd, Lars Jacobsen og Keld Jensen.

27. marts udbryder der brand i en frituregryde i Restaurant Krabbens køkken, der udbreder totalt. Branden begrænses til stueetagen takket være hurtigt

Mens alle fokuserede på det nye klubhus i 1983, fik fiskerne mod tilskud fra VSK bygget deres eget "Fiskerhuset". Her præsenteres dagens fangst.

indgriben fra brandvæsenet og husets brandhæmmende materialer. På 1. sal skete ingen skader bortset fra lidt røglugt.

1987

Et usædvanligt frækt tyveri finder sted på havnen den 20. april. Efter runderinger på havnen natten igennem skriver vagten i rapportbogen: "Intet at notere." Hvorefter et medlem nøgternt noterer: "Bortset fra at 46 skotlamper på havneøen Muslingen blev stjålet i nat." El-kablerne til Muslingen blev skåret over, så alt lys på broer og stier blev afbrudt og hele området lå i mørke.

18. maj sker der et dramatisk uheld på havnen, da havnens mobile kran vælter under kørsel med en 3 tons tung båd. Heldigvis sker der ingen personskade, men såvel kran som båd beskadiges stærkt. Efter 100 meters kørsel knækker et stykke tovværk, så båden kommer i svingninger, hvorved kranen får overbalance. Kranens fører Elgo Juul når at advare de omkringstående og har selv åndsnærværelse nok til at blive siddende i kranens førerhus. Foruden den båd, der blev transporteret af kranen, blev også en anden båd beskadiget.

Som et af de første steder i Danmark går det eftertragtede blå flag til tops over Køge Bugt Strandpark og Vallengsbæk Havn. Medlemsbladet konstaterer, at "det er nok lidt af en ære, for i følge reglerne uddeles disse flag kun i meget begrænset omfang - nemlig til 25 strande og 10 havne, hvoraf Vallengsbæk altså er den ene."

1988

Michael Hestbæk bliver kåret som Årets Sports M/K af Folkebladet i Glostrup. Der var 10 øvrige kandidater til titlen, der hjembragte 12.000 kr. Sammen med sin far Jens Ole Hestbæk sætter Michael nu kurs mod Australien for at vinde VM for junior-Laser, der starter 19. januar i Sydney. Chr. Grønborg fra VSK og Jørgen Boisen Møller fra Hellerup bliver hædret med Årets Sejlsportspræstation for andenpladsen ved EM i Flying Dutchmann.

Restaurant Krabben får ny restauratør pr. 1. oktober, idet Claus Jensen afløser Charles Ørntoft. Claus er 43 år og har mange års brancheerfaring. Han har drevet grillbar, cafeteria, bodega, diskotek og restaurant over en årrække. De seneste 6 år har han været inspektør på den kendte københavnerrestaurant Copenhagen Corner ved Rådhuspladsen.

1989

Det kniber med at få alle til at tage deres havnevagt, for nu indføres der indkaldelse til nattevagter med farve på, så ingen kan være i tvivl i tilfælde af, at der er tale om rykkere. Første indkaldelse udsendes på hvidt papir. Anden indkaldelse udsendes på gult papir, medens tredje indkaldelse udsendes på rødt papir. Hermed kan ingen være i tvivl om, at de har fået "det røde kort".

I den årlige Bank Cup arrangeret af VSK som et led i Køge Bugt ugen deltager Americas Cup Danmark med sine to 12 metere Big Budget og Holger Danske. Brøndby vinder som bedste klub Andelsbankens klokke.

1990

18. marts indvier Vallengsbæk Sejlklub det nye Juniorhus. Borgmester Poul Hansen påpeger i sin tale det ansvar, kommunen føler over for ungdommen og specielt når det drejer sig om anlæg og bygninger til fritidsformål. VSK-formand Helge Petersen taler om det store arbejde og den entusiasme, klubbens medlemmer og ikke mindst jollesejlerne selv har lagt i arbejdet.

17. august underskrives aftalen om det nye regionscenter, og samtidig udpeges Lars Blønd som centerets første træner. Til at koordinere aktiviteterne ned sættes et samarbejdsudvalg med repræsentanter fra Team Danmark, Dansk Sejlunion og Vallengsbæk Sejlklub.

De to klubber på havnen enes om et nyt vagtsystem, hvor de deler vagtperioderne i forhold til medlemmer med bådplads.

1991

At nattevagtsordningen har sin berettigelse viser følgende pluk fra rapportbogen: Runde kl. 21,40: Observeret mystisk person med rygsæk, der vandrede omkring og forsvandt til fods... Kl.02,45 så vi 2 mand komme gående ind ad porten, fortsætte over på bro B, hoppe ned i en båd og begynde at gennemrode den. Vi valgte at kontakte politiet, der var fremme inden 1 minut, og da vi havde ledt i 5 minutter, fandt vi dem ved K-broen i en båd, hvor fortøjningerne var løsnet. Mens politiet hentede den ene, prøvede den anden at stikke af, men han blev fanget ved hjælp af hundepatruljen. Begge blev anholdt.

Runde 06,00: ...Vagten sluttede roligt ved normaltid.

1992

Havnen ansætter den nye havnefoged Jan Marcussen efter Elgo Juul. Jan er 40 år og har været kranfører i et større firma.

Ved danmarksmesterskabet for L23 ud for Rudkøbing gør VSK-bådene rent bord. Peter Hemp-Bendtsen med Michael Hestbæk og B. Mortensen bliver danske mestre, mens Ole Risager med Jan Christensen og Steen Christensen tager sølv.

Skolebåden Krabben med besætningen Else, Hans og Ivan samt instruktør Jørn Bundgaard opdager under træningssejlads noget flydende i vandet.

18. maj 1987 sker et dramatisk uheld på havnen, da kranen vælter under transport af en båd. Ingen personer kommer til skade, men både kran og en båd, som kom i klemme under kranen, bliver stærkt beskadiget.

De beslutter at se nærmere på det og opdager til deres overraskelse, at det er en kærtret surfer, som klamrer sig til sit bræt. Det blæser 9 m/s fra en sydlig retning, og surfere vil gerne have noget hjælp. Med Else ved roret udføres en elegant 8-tals manøvre, så skolebåden ligger i vindøjlet ved siden af surfere, der får en tovende over. Han bliver liggende på brættet under bugseringen mod land.

1993

På en ekstraordinær generalforsamling præsenterer klubben den nye aftale med Team Danmark. Erik Christensen mener ikke, at bestyrelsen har haft mandat til de første forhandlinger. Der udvikler sig en længere diskussion, der slutter med, at Erik Christensen fremsætter et ændringsforslag. Dirigenten bestemmer, at der først skal stemmes om det mest vidtrækkende forslag, og det er bestyrelsens. 68 stemmer for forslaget og 6 stemme imod.

11. november indvier Vallensbæk Sejlklub det nye Elitecenter på havnen med Ole Kampmanns tale: Vi er stolte over at blive udpeget til at huse den danske elitesport øst for Storebælt. Selv synes vi, det er flot, at en så ung klub på så kort tid kan markere sig og gøre sig fortjent hertil.

1994

Kommunen overdrager motorbåden "Per" vederlagsfrit til VSK mod at klubben fremover selv forestår vedligeholdelsen. Et medlem påtager sig den store opgave at istandsætte og lakere båden, hvorefter den skal på værft, så den kan blive taget i brug som skolebåd.

14 Footer på Business Class

Til verdensmesterskabet for 14 Footere i Vallensbæk ankom bådene i containere med fire både i hver. Det svarede til et hold, og containerne blev transporteret fra havn til havn som et andet cirkus. Men da man lukkede en af de amerikanske containere op i Vallensbæk, var der kun tre både i den, og stor var opstandelsen, for hvordan skulle amerikanerne nu kunne stille et hold med kun 3 både.

"Forklaringen var dog enkel," fortæller stævnelederen Flemming Larsen. "Den ene af de amerikanske besætninger ville ikke undvære deres båd i de uger, det tog at sejle containeren til Europa, så de sørgede selv for transporten, idet de simpelt hen sendte den med fragttly over Atlanterhavet. Båden ankom i god tid til at amerikanerne kunne stille op fuldtalligt."

1995

"Det blev en pige" lyder meldingen over Lyngby Radio. Under krydsrudvalgets hjemtur fra Barth modtages det glade budskab. Dog må "Hejren" være fødselshjælper for "Hanna", der havde radioproblemer og ikke selv kunne høre det glade budskab fra mormoren. Skribenten noterer: "Alt mens lynene flængede himmelen, regnen væltede ned og vindmåleren viste 22 m/s indløb gratulationerne fra Vallensbæk-bådene. Også Lyngby Radio ønskede til lykke, medens Jeppe (morfaren) bekymret inspicerede "Hanna"s flaskebeholdning. Den lille pige vejer 3500 gram og har en vandlinje på 53 cm.

1996

Efterlysning: Hvis der er medlemmer, der møder et skibsur og et barometer på Jeres færd rundt på

havnen, må I gerne sende dem hjem til deres plads i klubhuset. Begge dele er stukket af hjemmefra onsdag eller torsdag den 9.-10 juni.

1997

Ved Kommunens reception for særlige præstationer i det forløbne år deltager ikke færre end 10 medlemmer af Vallensbæk Sejlklub: Rasmus Terp, Ole Risager, Stig Jensen, Michael Hestbæk, Mads Møller Hansen, Rie Christiansen, Steen Christensen, Stig Hansen og Martin Hejlsberg.

Tilråb til pigebåden "Libresse"

Helle Simonsen og hendes pigebesætning i "Libresse" måtte naturligvis høre en del fra deres mandlige konkurrenter, især når de sejlede forbi dem. Ved en kapsejls søndag formiddag var de dog kommet på den gale halse og generede nogle af de andre både, hvilket jo aldrig går stille af sig. Så lød det højt og tydeligt hen over vandet: "Sig mig piger, sejler I også med bind for øjnene". Den bemærkning kostede ophavsmanden en omgang øl i klubhuset bagefter.

1998

Ved Retten i Brøndbyerne afsiges en principiel dom i en sag om havnens ansvar for skader i forbindelse med optagning/isætning af både. To både fik skader i forbindelse med optagning, men havnens forsikringsselskab ønskede ikke at dække, idet man holdt sig til, at det fremgår af havnens reglement, at optagning/isætning sker for havnebrugernes egen risiko. Efter 3 års forløb vinder brugerne sagen og dommen fastslår, at havnen udøver en erhvervmæssig virk-

Ni ud af de 10 VSKere, der hyldes af Vallensbæk Kommune i januar 1997.

Billedet nederst: "Madam Blå" er gået på næsen, efter at være blevet taget op i kølbådenes slæbested. Efter nogle år blev slæbestedet opgivet til fordel for optagning ved monteringskajen.

2000

John E. Jensen og Frede Rasmussen svarer igen på kritik fra KDY efter Tuborg Spring Cup i Vallensbæk: "KDYs formand Klavs Olsen skriver, at man på forhånd havde sat sig som mål at lave et stævne, der ville fjerne de skygger, der var over forrige års stævne i Vallensbæk. Han har ret i, at der hvilede nogle skygger over det stævne, men da KDY selv havde stævneledelsen skulle det heller ikke være så svært (at fjerne disse skygger), hvis der i øvrigt var styr på tingene." Senere hedder det i svaret: "Hvis KDY vil kaste skyggerne fra Vallensbæk af sig må man først og fremmest springe over sin egen skygge og erkende, at det ikke er nok at være stor... der skal først og fremmest være dygtige folk på alle planer, som kan deres håndværk, og som kender sejlerens behov."

2001

Antallet af klubblade reduceres fra 5 til 3, og i stedet udsendes 7 årlige nyhedsbreve om klubbens aktiviteter. Klubbladene er simpelt hen for uaktuelle og efterhånden alt for dyre at sende med postvæsenet. Nyhedsbrevene lægges samtidig ind på klubbens hjemmeside, og der udsendes en mail, når der er nyheder på www.vallensbaek-sejlkub.dk. Moderne tider nærmer sig.

Den nye Erhvervsklub er klar til start og bydes velkommen af borgmester Kurt Hockerup, som har stillet sig til rådighed som Erhvervsklubbens protektor. Daglig leder bliver den tidligere VSK-sejler Helge Jensen, der skal sælge medlemskaberne, så klubben kan bidrage med økonomisk støtte til udvikling af VSKs aktiviteter. Foreløbig skal klubben virke i 2 år, hedder det i en erklæring.

Der er forhandlet en ny aftale på plads med Team Danmark oplyser den afgående formand Peter Ambts på generalforsamlingen. Dermed bliver centerets økonomi adskilt fuldstændig fra klubben, og fremtidig får vi direkte kompensation for de ydelser, vi yder. Derved bør mange års diskussion på generalforsamlinger om elitecenterets betydning for klubben økonomi kunne ophøre. I budgettet for det kommende år regnes med en nettoindtægt på 85.000 kr., der er betaling for de ydelser, vore frivillige og ulønnede medlemmer udfører.

2002

Lige efter nytår meddeler havnen, at der er noget riv rav ruskende galt med sejlkubbens vandforbrug. I 2001 er forbruget fordoblet i forhold til tidligere, og da der er tale om et merforbrug på 1000 kubikmeter, må der findes en anden forklaring. Klubhusets ansvarlige Henning Karlén fandt hurtigt forklaringen. Selv om alt forbrug i huset blev stoppet, snurrede vandmåleren lystigt. Vandet fossede simpelt hen ud. Rørbruddet blev lokaliseret til det støbte fundament under klubhuset, og reparationsarbejde gik i gang. At udbedre skaden og etablere ny rørforbindelse koster 23.000 kr., og merforbruget beløbet sig til ekstra 27.000 kr. en samlet regning på 50.000 kr. Fremover aflæses vandforbruget hver måned.

somhed og derfor omfattet af erstatningsansvarsløven.

8. august fejrer Vallensbæk Sejlkub sit 40 års jubilæum med en storstilet jubi-fest. Trods regn og regn og regn er der godt besøg ved receptionen i klubhuset, hvor man kan lytte til musikken fra scenen i havnebassinet. Festen i teltet senere er dog jubilæets absolutte højdepunkt med rigtigt mange deltagere, og formanden udtrykker sin glæde på denne måde: "Det er sådanne arrangementer, der svejser klubbens medlemmer sammen."

1999

100 supporters gør et kæmpearbejde i forbindelse med Vallensbæk Sejlkubs afvikling af verdensmesterskaber for Tornado ud for Vallensbæk Havn. Der skabes en helt utrolig god VM-stemning som Tornado-sejlerne, sponsorerne, pressen, juryen og tilskuerne nyder i fulde drag bl.a. i klubhusets bar, på Bakken, på Rådhuset og rundt om i havnemiljøet.

Vallensbæk Havn viser sig ved denne lejlighed at være det optimale sted til den slags arrangementer. Ved OL i Sydney udgør Vallensbæk-sejlere halvdelen af det danske hold i sejlsport. Michael Hestbæk og Jonathan Persson sejler 49er. Helene og Stig Raagaard Hansen sejler Tornado. Peder Rønholdt sejler Laser.

Ros til Vallensbæk Havn

Anders Myralf fra Dansk Sejlunion og Svenn Folkmann fra Team Danmark skriver i en artikel i medlemsbladet bl.a.: "Vallensbæk Havn har nu været Team Danmark Elitecenter for sejlsport i 5 år... Hvis ikke Vallensbæk Havn var kendt i forvejen, er den i hvert fald blevet. Elitecenteret er i dag et anerkendt og velfungerende træningscenter for Danmarks bedste sejlere og opses af mange af Europas – ja verdens bedste OL-sejlere... Lad os fortsætte med at udbygge det positive samarbejde til glæde for alle os, der færdes i Vallensbæk Havn og dens skønne omgivelser."

Efter 8 år som redaktør af klubbladet fratræder Frede Rasmussen, der her ses ved Jordomsejleren "The Card"s rat.

gere eller en helt anden bådtype? Allerede på generalforsamlingen argumenterede Svend Meinertsen for International 806, men uden det store held. Han gav dog ikke op, og i løbet af vinteren gjorde "806-lobbyen" anført af Svend og Arne Larsen en ihærdig indsats for at overbevise om, at 806eren var den rigtige bådtype. Og derved blev det.

2. maj stiftes Vallensbæk Sejlklubs Erhvervsklub. Klubben har som formål at fremme interessen for sejlsport i almindelighed og for Vallensbæk Sejlklub i særdeleshed ved at tilføre klubben ekstraordinære økonomiske midler. Deltagerne er Holberg Fenger Gruppen, NCC Danmark, Københavns Bygningsentreprise, EDB Gruppen, Kodak Polychrome Graphics, Nordea Bank og Vallensbæk Kommune.

Restaurant Krabbens nye forpagter Lennart Hjorth Rasmussen og hans hustru Jeanett overtager driften af klubbens restaurant. "Jeg tror, at Krabben har et skjult potentiale, som jeg vil prøve at udnytte bedre," siger Lennart.

På generalforsamlingen vedtages det at bruge 1.500.000 kr. på ombygning af Restaurant Krabben med henblik på at sikre denne væsentlige indtægtskilde for klubben i årene fremover.

2003

Ved standerhejsningen 26. april navngiver Hanne Flach Jensen fra Erhvervsklubben den nye International 806er, som er Erhvervsklubbens gave til VSK. Den får navnet "North 3".

På generalforsamlingen får Vallensbæk Sejlklub sit første æresmedlem, idet Peter Ambts æres med denne fornemme titel som en anerkendelse af hans mangeårige virke for klubben og havnen.

2004

Havnens repræsentantskab vedtager på sit møde 24. marts nye vedtægter, der imødekommer de forslag, VSK har fremsat. En generalforsamling bliver havnens øverste myndighed, og her skal formand, næstformand og kasserer vælges af indskydere og klubber, lige som beretning, regnskab og budget skal godkendes.

Erhvervsklubben køber endnu en International 806er og forærer den til sejlklubben. Den officielle overdragelse sker dog først ved standerhejsningen næste år, men Sejlerskolen har allerede taget båden i brug og råder nu over i alt 4 stk. 806ere, hvor de to er gaver fra Erhvervsklubben.

2005

Det velkendte klubblad udsendes for sidste gang. Fremover afløses det af Nyhedsbreve og elektronisk

I forbindelse med bådudstillingen i Bella Center overrækker Kronprins Frederik de to VSK-sejlere Michael Hestbæk og Rasmus Terp beviset for kåringen som Årets Sejler for deres præstationer i den olympiske bådklasse 49ér. Michael benytter lejligheden til at forklare, at han vil leve som fuldtids professionel de næste to år.

Sejlerskolen beslutter sig for at skifte bådtype. Der er enighed om, at man ikke længere vil satse på IF-krydsren, men skulle de nye både være Spæk-hug-

CG MARINE

www.cg-marine.dk

Din lokale aut. marine forhandler tilbyder salg, service og reparation af bådmotorer.

- Stort lager af reservedele og tilbehør
- Installation af nye økonomiske bådmotorer
- Altid et godt råd til gør-det-selv bådfolket
- Stort udvalg af påhængsmotorer og propeller
- Mobil service

Kontakt os for et uforpligtende tilbud...

MERCURY
MerCruiser

QUICKSILVER

Baldershøj 36 D · 2635 Ishøj · Tlf. 70 20 33 51 · Fax 70 20 33 52

Velkommen i VSKs oplevelsescenter i Vallensbæk Havn

**Teambuilding + Kundepleje + Firma-sejladser + Konferencer
+ Personalefester + Matchrace + Arrangementer med børn**

Vi modtager grupper fra 10 til 60 personer og skræddersyr alt efter vore kunders ønsker og behov. Hvis I tager børnene med, lærer vi dem også at sejle Optimistjolle

Sejladserfaring er ingen betingelse

- Vore instruktører sørger for, at sikkerheden er i top

**Vallensbæk Sejlklubs Sejladscenter
Vallensbæk Havnevej
DK-2665 Vallensbæk Strand
Tlf.: 4373 23 33**

AMALIEPARKEN KANTHUSE

**Ring for
fremvisning!**

Kom på forkant
med det nye
boligområde i
Vallensbæk Strand

2V på 60 m² 1.550.000 kr.
3V på 93 m² 2.350.000 kr.

Kanthus (K2) i salg

68 ejerboliger

2-3 værelser

55-96 kvm

Indflytning:
sommer 2009

Grønt kvarter med
landskabshave

Nær børneinstitutioner
og skole

1,5 km til Strandparken
og havnen

5 min. til golfbanen,
s-stationen, indkøb mv.

16 km til Rådhuspladsen

kontakt:

Nybolig Lillelund

Nybolig Nybyg Lillelund
Hovedgaden 2-4, 3460 Birkerød
Tlf. 45 16 27 40

Nybolig Mariann Trolledahl

Nybolig Mariann Trolledahl
Vallensbæk Stationstov 11 - 15, 2665 Vallensbæk Strand
Tlf. 43 54 21 22

information på klubbens hjemmeside www.vallensbaek-sejlkлуб.dk. Medlemmerne opfordres til at sende deres mailadresser, hvorefter de vil modtage meddelelse, når der er nyheder på hjemmesiden. Samtidig udsendes hvert år i februar en stor, flot årbog i 4-farve med alt om klubbens aktiviteter og praktiske oplysninger.

Havnens ordinære generalforsamling afbrydes og udsættes, da det fremsendte regnskab og budget ikke stemmer overens med de udsendte kommentarer. På en ny generalforsamling 28. april opnår havnebestyrelsen ikke at få godkendt sin beretning, idet 48 stemmeberettigede stemmer imod, men 39 stemmer for godkendelse. Derefter tager den samlede bestyrelse konsekvensen af dette mistillidsvotum og træder tilbage. Ny formand for en måned bliver Peter Ambts, hvorefter dirigenten udskyder resten af generalforsamlingen til et senere tidspunkt.

På en ekstraordinær generalforsamling 13. juni vælges Steen Hansen til ny formand med Jens Cronval som næstformand og Ulrik Klausen kasserer. Samtidig fremlægger de en handlingsplan for Vallensbæk Havn, som godkendes.

2006

Første udgave af Vallensbæk Sejlkлубs nye årbog i 4-farve udkommer og opnår rosende omtalte fra alle kanter.

1. marts åbner Vallensbæk Sejlkлубs Sejladscenter Aps med Alan Larsen som daglig leder.

Ved standerhejsningen udnævner Dansk Sejlunion Vallensbæk Sejlkлуб til ungdomsvenlig klub. Det synlige bevis er et diplom og et flag, som gives til klubber, der opfylder en række betingelser og bevisligt gør en ekstraordinær indsats for ungdommen.

Har du hørt at..?

Da Vallensbæk Kano og Kajak Club i fjor vedtog at bygge nyt klubhus, spurgte man Flemming Høymann Olsen, om han havde lyst til at tegne bygningen. Men Flemming havde ikke lige overskud til det og sagde pænt tak for henvendelsen og nej. Men da han ledte sine gamle tegninger fra begyndelsen af 1980'erne igennem for at finde den store skitse til en havnefront til denne artikel, fandt han pludselig en tegning med et konkret forslag til et klubhus til VKKC. Den tegning havde han glemt alt om, indtil den pludselig dukkede op, mere end 25 år efter den blev til. At det virkelig er et forslag til VKKC's klubhus ses af, at klubbens stander vejer fra flagstangen på bygningen.

Om 2007 læs mere senere i denne årbog.

Ungdomsleder Willy Hansen sammen med VSKs hold ved hold-DM for optimister i 1991: Michael Nielsen, Andre Falk Sørensen og Mads Møller.

CG MARINE

Volvo Penta Serviceværksted

www.cg-marine.dk

Din lokale aut. marine forhandler tilbyder salg, service og reparation af bådmotorer.

- Stort lager af reservedele og tilbehør
- Installation af nye økonomiske bådmotorer
- Altid et godt råd til gør-det-selv bådfolket
- Opkobling direkte til Volvo Pentas store hovedlager
- Mobil service

Kontakt os for et uforpligtende tilbud...

Baldershøj 36 D · 2635 Ishøj · Tlf. 70 20 33 51 · Fax 70 20 33 52

**VOLVO
PENTA**

Peter Linnet

Det er nødvendigt at

sejle

28. februar fortæller VSKeren Peter Linnet ved en klubaften i klubhuset om sin anden tur med sejlbåden Rosalina. Denne gang mellem atollerne i Marshall Island i Stillehavet, hvor han oplever en Bounty-verden meget anderledes end vores. Her er en forsmag på Peter Linnets foredrag.

16-20 m/s, 3-5 m høje dønninger, en sejlbåd på 35 ton ved navn Rosalina, der ved hjælp af 175 kvadratmeter sejl surfer ned ad bølgerne med op til 13 knops (20 km) fart i den bælgssorte nat på vej til en ny atol i Marshall Islands midt i Stillehavet - det er bare en af mange pragtfulde sejloplevelser, som jeg havde på en længere sejltur i efteråret 2007.

Rosalina (www.Rosalina.dk) er en 60 fods sejlbåd (20 m), der er på vej jorden rundt. Togtet blev indledt i efteråret 2005, og Rosalina befinder sig nu i Stillehavet i et område nord for Australien. Jeg var med på turen over Atlanterhavet i 2005 og havde nu fået mulighed for at sejle med endnu en gang, denne gang i knap 3 måneder.

Rosalina ejes af et konsortium på 9 personer, og disse ejere er på skift skipper på båden under jordomsejlingen. Besætningen er med på kortere eller længere stræk og står af og på, hvor der nu er mulighed for flyforbindelse. På min tur denne gang var vi skipper med frue, søn på 20 år og 2 småpiger på 4 og 7 år samt 4 besætningsmedlemmer incl undertegnede. Sejlerfaring er godt, men er ikke et krav for at være ombord, idet talenter i retning af madlavning, opvask og rengøring også er efterspurgt.

På min første tur var målet at sejle båden godt og sikkert over Atlanterhavet til Caribien, mens målet denne gang i stedet for en længere distancesejlads mere var et ønske om at få sejladsoplevelser på turen fra en atol til den næste. Jeg kom ombord på Rosalina i Majuro, hovedatollen i Marshall Islands, og stod af igen i Pohnpei i Micronesia efter at have tilbagelagt godt 1800 sømil (3300 km).

Og jeg fik mange fantastiske sejloplevelser sammen med skønne oplevelser i land blandt meget gæstfrie og imødekommande mennesker.

Jeg holder meget af at sejle i små og store både i al slags vejr, men at stå ved roret i et skib som Rosalina, hvor man skuer ud over dækket og mærker damens mange kræfter, mens hun - som regel - tordner af sted ud over oceanerne, er noget helt særligt. Stress er ikke aktuelt.

Stillehavet oplevede vi med meget varierende sejlvejr, vekslende fra helt vindstille til meget frisk vind på godt 20 m/s og havet fra at være som et stuegulv til bølger "så store som huse". Tyfoner er ikke noget problem i dette område, og stormvejr var vi heldigvis også forskånet for.

Stillehavet er mange forskellige ting. Det er bare så kæmpestort - vi sejler og sejler og møder ingen

Peter Linnet på Rosalina Island: Tænk hvis jeg vandt 1 million!

andre skibe – farven på vandet skifter fra smuk dyblå og turkis over gråt til sort – der er bløde bølgetoppe, og der er store dønninger med masser af skum på toppen. Vandtemperaturen er på mellem 27 og 29 gr. – vi har badet en enkelt gang på åbent hav med 5.000 meter ned til bunden, hvilket er en helt speciel oplevelse. Bølgerne kommer i en uendelighed, og sceneriet skifter hele tiden. Har man den nødvendige ro i kroppen, kan man uden problemer sidde i timevis og bare kigge ud på vandet og lade tankerne flyve. Stress er ikke et aktuelt problem!

Når man samtidig tænker på, at havet ikke bare er vand i store mængder, men er fyldt med alskens liv og fisk, delfiner og hvaler, så kan man ikke undgå at blive glad for at bo på denne klode med dens muligheder for de mest fantastiske naturoplevelser, også på oceanerne. At være med til at beskytte havet mod

forurening, overfiskning og andre ulykker, føles som en helt naturlig ting.

På oceanet sejler man både om dagen og om natten. Dagsejladserne er hyggelige på den måde, at det meste af besætningen er på dæk, måltiderne indtages sammen oppe på dæk, der hviles, læses og snakkes, børnene leger, og rorsmanden er en integreret del af kollektivet. Man kan kigge på, hvad der nu lige er at kigge på – bølgerne, en enkelt fregatfugl eller flyvefisk, delfiner eller hvaler ved sjældnere lejligheder og så skyernes flugt hen over himlen.

Lykkefølelse ikke langt væk

Natsejladserne er meget anderledes. Rorsmanden er sammen med makkeren på vagtholdet som regel alene på dæk, der er bortset fra lydene fra skib og hav stilhed, og de to kan efter behov tale eller tie sammen. Der bliver måske serveret en kop te og en

bolle, og hvis man er indrettet som jeg, er lykkefølelsen ikke langt væk. Følelserne kommer, både når natten er stjerneklar med stjernesud og lysende måne, og når natten er bælgsort, og det eneste man kan se, er det svage lys fra kompas og instrumenter og så de hvide skumtoppe på bølgerne.

Oplevelserne i land stod på alle måder mål med oplevelserne undervejs på havet. Vi besøgte 12 forskellige øer og atoller på min del af turen, utroligt smukke, men også vidt forskellige.

En atol er resterne af en vulkanø, der er omkranset af koralrev. Det gør, at atoller ligner en cirkel af land med en lavvandet lagune i midten. Hjemme fra havde jeg forestillet mig en lagune som et lidt forstørret badeland med krystall klart vand inde i. Det krystallklare vand holdt, men jeg oplevede laguner på størrelse med Fyn, så selv de største badelande kan godt gå hjem og lægge sig.

Indsejlingerne til lagunerne gennem som regel en lille åbning i revet er et helt kapitel for sig. Det er et ufravigeligt krav, at ind- og udsejling skal foregå i dagslys, så sejladserne på oceanet skal planlægges i forhold hertil.

Revåbningerne er ikke afmærket, og søkort og gps'en er unøjagtige og kun til begrænset hjælp. Ekkolod, der måler dybden i vandet, er heller ikke til nogen hjælp, for dybden skifter fra måske 500 meter til en halv meter i løbet af ingen tid, så eneste sikre metode er at se på farveskiftet i vandet, der indikerer om her er dybt nok, eller om vi er på vej op på revet. Metoden på Rosalina er med skipper i mastetoppen for at få bedre udsyn og så med klare ordrer til rorgænger om den aktuelle kurs. Og revåbningerne, der er naturskabte, har det med ikke at være lagt i rette linjer, men derimod at ligge i udpræget zigzag. Vi kom igennem uden uheld hver gang, men ikke uden at pulsen kom op hos både skipper og rorgænger, mens resten af besætningen så til i spænding.

Kokosnødder farligere end hajer

Revpassagerne giver som beskrevet mulighed for spændende sejls og indeholder samtidig muligheder for snorkling og dykning i et eventyrlandskab, hvor skønheden er nærmest ubeskrivelig.

Vi snorklede og dykkede langs revkanterne i krystall klart vand, hvor solens stråler når ned til 20-25 meters dybde, og hvor kanten bare fortsætter og fortsætter ned i dybet. Farverne på korallerne er ligeså fantastiske som i de flotteste reklamer med fisk i alle mulige størrelser, faconer og farver. Hajer er et dagligt syn, ikke dræberhajer (heldigvis), men dog hajer op til et par meter – dog ikke mellem øjnene! De første gange gav det – indrømmet – et ordentligt gys, men vi lugter og ser åbenbart ikke ud som mad, for de virkede helt uinteresserede i besætningsmedlemmerne fra Rosalina. - De lokale fortalte os til beroligelse, at risikoen for at blive ædt af en haj var væsentlig mindre end risikoen for at blive dræbt ved at få en kokosnød i hovedet i land.

Den moderne civilisation på godt og ondt er dårlig nok nået herud endnu. Havne findes ikke, så vi ankrer op ud for kysten, og bruger dinghyen til transport frem og tilbage til land. Land består af enkeltstående øer, som indgår i revet rundt om atollen, helt flade og meget lave – derfor ekstremt sårbare overfor tsunamier og global opvarmning med forventet vandstigning. Vi har ankret ud for små bysamfund, hvor der bor ganske få mennesker, lidt større samfund med nogle hundrede beboere og så ved helt ubeboede øer.

Var det måske noget? Et hus under palmerne i "Bounty-land".

Det er ren "Bounty"

Den korte beskrivelse af sceneriet omkring øerne er "Bounty", jævnfør reklamerne for den kendte chokoladebar med indhold af kokos: hvide strande med lysegrønt vand og høje slanke kokospalmer overalt, børn der leger i vandkanten og udiggerkanoer og enkelte små joller, der bruges til fiskeri.

Lokalbefolkningen er meget venlige og imødekommende, og vi blev budt velkommen alle steder. Mange taler udmærket engelsk, men de havde svært ved at forstå, hvorfor nogen kan finde på at sejle den halve jord rundt for at komme at besøge lige netop deres atol. De fleste steder har de efterhånden fået elektrisk lys via solpaneler, men ellers er det meget sparsomt med, hvad vi betegner som moderne bekvemmeligheder. Folk bor i hytter og nogle få i egentlige huse, og byggematerialerne varierer fra kokospalmeblade til diverse krydsfiner-, zink- og

betonplader. Alt liv foregår i et meget adstadigt tempo, hvor man tager skyldigt hensyn til temperatur og luftfugtighed her tæt ved ækvator. En hængeskøjle mellem 2 kokospalmer med direkte udsigt til havet er en vigtig del af livet her.

Det er meget små samfund, hvor økonomien er baseret på produktion af kobra (tørret kød fra kokosnødder, der bruges til olieframstilling). Derfor samfund, der er meget sårbare økonomisk og i forhold til de udfordringer, som den moderne civilisation fører med sig. Der er meget begrænset samfærdsel med omverdenen – typisk et fragtskib en gang i kvartalet – så udviklingen går "heldigvis" langsomt, men man sidder tilbage med bange anelser om, hvordan disse samfund vil klare sig på lidt længere sigt.

På trods af – eller måske snarere i kraft af – manglen på moderne faciliteter virkede de mennesker, vi

Farverne på korallerne er fantastiske.

var i kontakt med, som meget tilfredse med tilværelsen og havde tilsyneladende ikke behov, som ikke kunne opfyldes i lokalsamfundet. Religion spiller en meget stor rolle, kirken var alle steder den største og mest veludstyrede bygning, og gudstjenesten om søndagen var meget velbesøgt. Vi gjorde det til en regel altid at deltage i gudstjenesten, hvilket blev meget påskønnet og gav os en glimrende mulighed for at komme i snak med folk.

På selv de mindste atoller var der skoler med masser af glade unger. Når der var mulighed for det, besøgte vi skoleklasserne og forklarede, hvem vi var, hvor vi kom fra ved hjælp af en globus, formålet med turen osv. Et sted havde vi været inde i 3 skoleklasser, temperaturen var tæt på 40 gr, og vi mente, at nu måtte det være nok, og var på vej tilbage til Roselina. Der kom imidlertid besked fra skolelederen, at de sidste 3 klasser også gerne ville have besøg. Så på den igen, men dejligt at opleve at vores besøg blev værdsat.

Overgangen fra et månedlangt ophold i dette paradys, kun iført badesHORTS og ved festlige lejligheder en t-shirt, til hjemkomst i den danske mørke og kolde vinter ved juletid med alle julens overflodigheder af mad og gaver, var voldsom.

Overalt blev vi modtaget af glade børn.

Portræt af den nye formand:

Jeg er et foreningsmenneske...

Efter et år som næstformand blev Steen Roar Hillebrecht valgt til formand på VSKs generalforsamling i november. Han var selv noget overrasket over at blive foreslået til posten. For han har kun været medlem af klubben i fire år.

Det var Steens søn Asmus, der var familiens første medlem af sejlkлубben. For det var hans ønske om at lære at sejle optimist, der satte en udvikling i gang, som Steen mindst af alle havde drømt om.

”Jeg havde været på bådudstilling med mine to drenge, hvor man havde opstillet et stort bassin, hvor man kunne prøve på at sejle optimist. Men ventetiden var så lang, at jeg måtte love Asmus, at vi tog til en sejlkлуб og fik en prøvetur dér. Han var vild med optimistsejladsen, og startede i optimistafdelingen med en lånt jolle. Og da jeg jo selv i sin tid startede i optimistjollen som 6-årig, fandt jeg det kun naturligt at give et nap med instruktionen. Så vi fik nogle meget velstrukturerede tirsdage og torsdage, hvilket var nødvendigt, hvis vi skulle nå at være til træning til tiden,” forklarer Steen Hillebrecht, og fortsætter:

”I den forbindelse fandt vi ud af, at familien trivedes med at være i havnen, og da jeg så en dag så et billigt tilbud på en IF-båd, gik det meget stærkt. I løbet af 14 dage var vi bådejere, og jeg havde fået en af mine store drømme opfyldt. Og selv om Asmus har valgt at stoppe i optimisten, er familien fælles om sejleriet. Senest er min hustru Mette startet i sejlerskolen, så hun kan blive endnu mere sikker på båden.”

Steen Hillebrecht selv blev begejstret for sejlad på sin første sejltur, hvor han som 5-årig var med som gæst på en pinsetur, og har haft det som sin største interesse siden.

”Min far, der var næstformand i Flensborg Yachtklub den gang, kom efter denne første sejltur til at nævne, at man kunne sejle optimist i klubben, hvorefter jeg ikke talte om andet indtil jeg igen kom på vandet på Flensborg Fjord i foråret 1972 - i min egen optimist.”

Siden har Steen været aktiv tur- og kapsejler samt været søspejder bortset fra nogle få år, da børnene var spæde. Sidste år blev IF-båden skiftet ud med en lidt mere familievenlig Polaris Drabant, og Steen fik hyre som gast på en af Match 28-bådene, der hyggedyster om onsdagen.

Foreningsmenneske

Som barn af det danske mindretal i Sydslesvig er Steen vokset op med et højt aktivitetsniveau på foreningsfronten. Allerede som 13-årig blev han aktiv som træner og bestyrelsesmedlem i den lokale ungdomsklub, få år senere sad han i flere udvalg i den regionale ungdomsorganisation og har også siden haft svært ved ikke at blive engageret i de foreninger og organisationer, han er tilknyttet.

”Jeg har det svært med kritik, der ikke er konstruktiv. Så jeg har nok en tendens til at stikke næsen frem på en måde, så det ender med arbejde til mig selv. Og da jeg nok også har et behov for at sætte mit præg på ting, passer det mig fint,” forklarer Steen Hillebrecht, der på den anden side har forståelse for dem, der ikke engagerer sig på samme måde.

Den aktive klub

”Jeg oplever Vallengsbæk Sejlklub som en meget speciel klub. Vi har mottoet: ”Den aktive klub”. For antallet af aktive medlemmer er enormt i forhold til det samlede antal medlemmer. Sådan en forening er det et privilegium at være formand for. Tænk bare på græsøerne, sejlerekoleinstruktørerne, kapsejladsarangørerne, der hører til Danmarks bedste, ungdomsafdelingen, festarrangørerne. Ja, jeg kunne blive ved og det er en fornøjelse. Men samtidig er størstedelen af medlemmerne mindre aktive,” fastslår Steen uden at opfatte det som noget unaturligt.

”Man skal huske på, at de fleste af os jo er engageret mange steder både i foreninger, på job og i andre sammenhænge. Det kan vi jo ikke altid se ude fra. Og det må være den enkeltes valg, hvordan den begrænsede tid, den enkelte har til rådighed, disponeres. At der så trods alt er så mange, der har et tårnhøjt aktivitetsniveau, fortæller noget om, hvor attraktiv vores klub er for mange medlemmer. Og heldigvis har vi indrettet os sådan, at man kan skifte aktivitetsniveau og gå ind i de tilbud, der passer en.”

Ikke en forretning

Steen Hillebrecht er stærkt optaget af, hvordan forholdet mellem en forening og dens medlemmer skal være. For der må ikke ”gå forretning” i foreningen.

”Som sejlkлуб – og dermed som forening – må vi ikke sende et signal om, at vi er en forretning. Vi skal være meget klare i målet, så ingen er i tvivl om, at drivkraften i klubben er frivilligt arbejde. Jeg har mange steder set en tendens til, at medlemmer agerer som om de er kunder i en forretning, der skal have noget for deres penge. Og mange gange tror jeg det skyldes foreningernes egne signaler. For vi prøver jo alle på at drive foreningerne så professionelt som muligt. Og det manglede bare. Men vi skal samtidig huske at gøre opmærksom på, at vi er et fællesskab, der ingen kommercielle interesser har, og som kun eksisterer fordi medlemmerne i fællesskab får tingene til at ske.”

Mange bolde i luften

Steen Hillebrecht lægger ikke skjul på, at han har overtaget formandskabet af en særdeles veldrevet forening, der er inde i en god udvikling. På den anden side viser klubbens historie med al tydelighed, at det ikke er en selvfølge.

”Jeg går til opgave med stor ydmyghed som efterfølger af mange fremragende formænd, der hver især har sat deres præg på klubben og skabt flotte resultater. For mig handler det derfor i høj grad om at fortsætte det arbejde med at få klubben til at blom-

Steen Hillebrecht dyrker mest tursejlads sammen med familien: - Det er en fantastisk måde at være sammen på, hvor man kan dyrke nærværet med sine børn på en helt særlig måde.

stre baseret på en sund økonomi og en god stemning blandt medlemmerne,” fastslår Steen Hillebrecht, der alene i år kan se frem til to store opgaver: Afviklingen af klubbens 50-års jubilæum og renoveringen af klubhuset. Sideløbende står VSK som arrangør for et fælles DM for en lang række klasser, der også er et halvt stort arrangement. For Steen Hillebrecht er der desuden to områder, som han gerne vil styrke.

”Takket være en aktiv ledelse i ungdomsafdelingen - godt støttet af engagerede forældre - er vores ungdomsarbejde så småt ved at komme på fode igen. Den udvikling skal fastholdes og udbygges i det kommende år! Det skal vi fra bestyrelsens side støtte så meget vi kan, blandt andet med etableringen af en ungdomssejlerskole, baseret på vores Ynglinge-både. Det andet område vi skal styrke er medlemskommunikationen. Det er mit mål at udgive et månedligt nyhedsbrev, hvor vi orienterer om aktiviteterne i klubben. Det skal suppleres af en ny hjemmeside, som vi arbejder på, der skal være nemmere at finde rundt i, mere opdateret og med flere nyheder,” forklarer Steen Hillebrecht, der ved, hvad han taler om, da han i sit civile liv er adjunkt i kommunikation og formidling på multimediedesigneruddannelsen 46h i Køge.

Det skete også 1958-2008 ...

Hvad skete der i den øvrige verden i de 50 år, Vallensbæk Sejlklub har været aktiv? Her er et lille udpluk:

1958

1. januar træder Rom-traktaten og dermed EF (EU) i kraft.
Brasilien vinder verdensmesterskabet i fodbold ved at slå værtsnationen Sverige 5-3 i finalen.
Den amerikansk-danske skuespiller Viggo Mortensen fødes 20. oktober.

1963

Beatles udgiver deres første album med titlen ”Please, please Me”

22. november myrdes USAs præsident John F. Kennedy i Dallas, Texas.
Komponisten Jacob Gade (Tango Jalousi) dør.

1968

Lægen Christian Bernard udfører 2. januar verdens første hjertetransplantation.
26. maj fødes Kronprins Frederik.
11. oktober får den første Olsen Banden-film premiere.

1973

Danmark træder ind i EU sammen med Storbritannien og Irland.
Pablo Picasso dør 8. april
1. september omkommer 35 mennesker ved en pyromenbrand på Hotel Hafnia i København.
USAs udenrigsminister Henry Kissinger får Nobels Fredspris.

1978

Den tidligere statsminister Jens Otto Krag død 22. juni
Argentina vinder verdensmesterskabet i fodbold.
6. august dør Pave Paul VI 80 år gammel, men blot 24 dage efter sin indsættelse dør hans efterfølger i embedet Pave Johannes Paul I.

1983

Den varmeste vinter i mands minde når 11,4 grader i København. Så varmt har det ikke været siden 1938.
Sveriges statsminister skaber røre med udtalelser om, at den danske Kattegat-ø Hesselø i virkeligheden tilhører Sverige og har gjort det siden freden i Roskilde 1658.
Shu-Bi-Dua udsender sit album nr. 10 med titlen: Shu-Bi-Dua 10”.

1988

Sommerspiret på Møns Klint styrter i havet den 13. januar.
25. april kører et Intercity-tog af sporet i Sorø i fuld fart og 8 mennesker omkommer.
Sangeren og guitaristen Roy Orbison dør 6. december.
21. december sprænges PAN AM Flight 103 i luften over Lockerbi i Skotland og alle ombordværende omkommer.

1993

Bill Clinton tages i ed som USA nye præsident efter George H.W. Bush.
Sportsjournalisten, radio- og tv-manden Gunnar NU-Hansen død 87 år.
14. januar må statsminister Poul Schlüter træde tilbage som følge af Termil-sagen. Poul Nyrup Rasmussen bliver ny statsminister.

1998

Monica Lewinsky underskriver en erklæring om, at hun ikke har haft en affære med præsident Clinton.
6. januar kapper ukendte gerningsmænd hovedet af Den lille Havfrue. Det er anden gang, det sker.
17. marts går Uffe Ellemann som leder af partiet Venstre, og 14. juli åbnes den nye Storebæltsbro.
Frankrig vinder verdensmesterskabet i fodbold.

2003

Rumfærgen Columbus brænder op i atmosfæren over Texas under forsøg på at vende tilbage til Jorden 1. februar. 7 astronauter dør.
Der udbryder fugleinfluenza i en række lande verden over.
20. marts går USA i krig med Irak og fjerner Saddam Hussein.
Dronning Margrethe godkender, at Kronprins Frederik indgår ægteskab med den australsk-britiske Mary Donaldson.

Årets gang

Det er klubbens ambition, at de forskellige udvalg i klubben hvert år skal leve op til klubbens målsætning om at være "den aktive klub".

De mange aktiviteter, som VSK hvert år tilbyder sine medlemmer i alle aldre, kan opdeles i tre store, lige vigtige grupper:

Uddannelse Sociale Events Kapsejlad

Grænserne er flydende. Således kan kapsejlads meget vel blive en del af uddannelsen, for eksempel når unge medlemmer skal lære at sejle. Men kapsejlads er ikke kun konkurrence, for mange er det i lige så høj grad socialt samvær med ligesindede, og i mange arrangementer med hovedsigtet på socialt samvær indgår der små konkurrencer.

Hvordan har VSK så i 2007 levet op til sin ambition?

Uddannelse

Her tænker man umiddelbart på sejlerneskolen. Ungdomsafdelingen har dog et lige så omfattende program for uddannelsen af klubbens juniorsejlere.

Lad os starte med **ungdomsafdelingen**. Andet steds her i bladet kan man læse mere udførligt om afdelingens aktiviteter og planer. Her skal det kun nævnes, at der igennem hele sæsonen blev afholdt træningssejladser for joller, herunder klubbens 29er. Optimisterne var på vandet to til tre gange om ugen.

Sejlerskolen måtte allerede i foråret melde alt udsolgt.

De mange tilbud fra sejlerskolen, så som tovværskursus og undervisning i navigation på forskellige niveauer i vinterhalvåret, og undervisning i praktisk sejlad i sejlbad, motorbad eller speedbad om sommeren, samt de mere specialiserede kurser i spilersejlad og kapsejlad tiltrækker hvert år mange nye sejlere, herunder en del som allerede har en båd i Vallensbæk Havn.

Social Events = socialt netværk.

Førhen sagde man klubaftener eller fællesture. Nu om stunder hedder det "sociale events", men indholdet er det samme. Det er ved disse arrangementer, at man kan fastholde og udvide sit sociale netværk på havnen. Både voksne og børn har mulighed for at møde venner, og for at skabe nye venskaber.

Det startede i år med tøndeslagning for børn og voksne med barnesind til Fastelavn. Mange festligt udklædte børn gik til sagen for at få fat i de herligheder, som tønden gemmer, og for at få æren af at være årets Kattekonge.

Der var planlagt tre klubaftener for vintermånederne januar til marts.

I januar fortalte Jette og Lennart Larsen levende og underholdende om deres tur Vallensbæk – Paris og retur. Vi så mange flotte billeder fra sejladserne på Europas kanaler. En tur-beretning som nok for den ene eller anden gav inspiration til ferieplanerne for næste eller efterfølgende sæson.

I februar var Bente og Peter Brendstrup klubbens gæster. De kunne fortælle om en ægte drømme-

Fastelavn

Tøndeslagning og masser af bolsjer til børnene.

Fastelavn

Børnene var festligt udklædt til årets fastelavnsfest.

Klubstanderen

Formanden overrækker klubbens stander for 2007 til Preben Thuesen

Klubaften

Til klubaftenen i februar tog langtursejlerne Bente og Peter Brendstrup os med på en sejltur til palme-strande i Sydamerika.

Klubaften

Jette og Lennart Larsen viser billeder fra deres tur til Paris på Europas kanaler.

Sejlermiddag

Stemningen var højt under sejlermiddagen.

Standerhejsning

Formanden Arne Larsen orienterer om sæsonens aktiviteter ved standerhejsningen.

Standerhejsning

Brandbil slukker medlemmernes tørst ved standerhejsningen.

Pinseturen

Som sædvanlig var der mange aktiviteter under pinseturen til Køge. Her et glimt fra cykling på ethjulet cykel.

Pinseturen

Det kræver fuld koncentration at binde en ægte sømandsknude.

DM for Finn joller

Thomas Laursen fra VSK vinder det danske mesterskab foran Jørgen Lindhardsen, Hvidovre, og Karel van Hellemond, Holland

Pensionistsejlsads

Sildeanretningerne er klar til servering til pensionisternes frokost i klubhuset.

rejse under sydens palmer. Med meget flotte billeder fortalte de om deres sejlsads til Sydamerika med besøg hos lokale indianerstammer. Det var en rejseberetning lige tilpas til at glemme den kolde vinter for en stund.

Klubaftenen i marts, hvor Lars Hansen fra Dansk Sejlunion ville fortælle om den landsdækkende sammenslutning af "Danske Bådejere", blev desværre ikke til noget, men så var der til gengæld helt anderledes tilslutning, da vores nyvalgte formand Arne Larsen i starten af året inviterede til sejlermiddag med underholdning. Kapsejlsadsudvalget havde kreeret en kulinarisk menu til mindst fem kokkehuer. Der var levende musik og høj stemning blandt de mange fremmødte, der blev holdt takketal, og Arne fik pålagt at gentage succesen til næste år.

En anden succeshistorie handler om klubbens Græsælere. De mødes hver onsdag vinteren igennem. Dagen starter med at udføre diverse vedligeholdelsesarbejder for klubben eller havnen. Kl. 12:00 samles man derefter til fælles frokost med medbragt madpakke og en enkelt øl eller vand. Græsælernes sammenkomster er præget af en til tider rå, men altid hjertelig tone og ægte kammeratskab. Der er plads til hygge og samtidig bliver der udført vigtige opgaver for klubben.

Brandbil slukkede tørsten

Med standerhejsningen den 21. april sluttede vintersæsonen, og sommeraktiviteterne kunne komme i gang. Under årets standerhejsning havde formanden en lille overraskelse i ærmet. Mens han talte om de mange gode tiltag i vinterhalvåret, og om alt det vi kunne se frem til i den kommende sæson, kunne man høre hylende sirener, og snart dukkede en brandbil op på havnen.

Opmærksomheden flyttede sig hurtigt fra formandens tale til brandbilen. Da den så oven i købet stoppede op lige foran standermasten var nysgerrigheden og spændingen på det højeste. Der gik dog et lettelssens suk igennem forsamlingen, da brandbilen åbnede den ene sideluge og et ølanlæg kom til syne. Der var fri bar for alle og stemningen var høj.

Til Pinsen gik turen til Køge. Mange, og især familier med børn, ser hvert år frem til denne tur. Ikke for sejlturens skyld. Sejlsadsen til Køge er hurtigt overstået, men samværet og legene i og omkring Køge Havn har altid været sjovt og underholdende. Sådan var det også i år. Deltagerne blev udsat for udfordringer som radio-kommunikation, cykling på ethjulet cykel, bueskydning og binding af knob. Det hele kulminerede som altid ved den store fælles grillaften og med finalen, hvor vinderen skulle findes ved bordfodbold-kampe.

Til Pensionistsejlsadsen den 16. juni havde arrangørerne sørget for godt vejr. De knap 100 gæster i pensionsalderen fik, sammen med deres ofte jævnaldrende skippere, en flot sejltur på Køge Bugt. Under og efter frokosten i klubhuset var stemningen høj. Der blev sunget og danset til sent om eftermiddagen. Det tog, som sædvanligt, sin tid, inden den sidste gæst havde fundet ned til den ventende bus for at blive transporteret sikkert hjem.

Årets gang i VSK

Kapsejlads

En gang om ugen under hele sejlsæsonen mødes de garvede kapsejlere fra klubberne i Strandparken til kapsejlads. Alt efter vejret samles der op til 80 både til dyst om placeringerne. VSK er arrangør for disse kapsejladser.

Første store stævne i år var et ranglistestævne for Europa-joller i maj. 72 joller var mødt op for at dyste om point og placeringer til den nationale rangliste for klassen. For år tilbage havde VSK nogle af Danmarks dygtigste sejlere i E-jolle klassen. Denne gang var VSK desværre ikke repræsenteret blandt sejlere.

Den 2. til 3. juni afholdtes DM for 505-joller med international deltagelse. Danmarks mestre blev Jørgen og Jacob Boisen Møller foran to tyske besætninger. Stævnet havde derudover deltagere fra Wayfarer-klassen og en enkelt Trapez-jolle.

DM for Finn-joller blev afholdt i dagene den 3. til 5. august med 27 deltagere fra ind- og udlandet. Danmarks mester blev Thomas Laursen fra VSK foran Jørgen Lindhardsen fra Hvidovre og Karel van Hellemond fra Holland. De danske Finn-sejlere føler efterhånden, at Vallsenbæk er deres hjemmehavn. Hver vinter afholder de, med assistance fra hjælpere fra VSK, deres vintertræning hos os.

Sejlsæsonen sluttede med standernedhalingen den 27. oktober. Det gode vejr havde lokket mange medlemmer ned til havnen. Formanden holdt sin tale, men denne gang var der ingen hyl fra sirener og ingen brandbil med ølanlæg. Til gengæld var klubben vært for en omgang forloren skildpadde og øl fra klubbaren. Begge dele plus det gode vejr og den herlige udsigt kunne nydes udendørs på klubhusets balkon.

Efterårets første klubaften bød på vinsmagning med vine fra Toscana i Italien. En velbesøgt klubaften, hvor stemningen og lydniveauet steg i takt med prøvesmagningen af de dejlige vine.

Generalforsamling

Ved årets generalforsamling i slutningen af november skulle medlemmerne blandt andet tage stilling til en omfattende og tiltrængt renovering af klubhusets facader. Det barske havmiljø har sat sine spor på træ-beklædningen og vinduerne. Generalforsamlingen bemyndigede bestyrelsen at optage et lån på op til 1,8 mio. kroner og at igangsætte renoveringsarbejdet.

Derudover blev der givet tilladelse til at optage naboklubben Sejlklubben Køge Bugt som partner i Sejladscentret.

Klubbens stander blev i år tildelt Preben Thuesen. Preben har fået standeren som anerkendelse for, at han igennem 25 år har stået for klubbens undervisning i navigation.

Ved valget til bestyrelsen blev følgende valgt ind i bestyrelsen eller valgt til nye poster:

Formand: Steen Roar Hillebrecht, Næstformand: Arne Larsen, Sekretær: Anja Olsen
Bestyrelsesmedlem: Annie Nybroe og Thomas Degel. Suppleanter: Anna Reusch og John Løvstrøm. Den komplette bestyrelse ses på side 73.

Pensionistsejlad

Forventningsfulde pensionister ankommer med bus til årets pensionistsejlad.

Standernedhaling

Sommerlige temperaturer ved årets standernedhaling lokkede mange medlemmer til havnen hvor klubben serverede forloren skildpadde og øl.

Græsælerne

Der lægges nyt brodæk ved standermasten.

Græsælerne

Der lægges nyt brodæk ved standermasten.

Sejlerskolens tilbud 2008

Kursus	Start	Bemærkninger	Medlemskab af VSK	Priser 2006
Tovværskursus	Primo februar	Forudsætning for 1. års hold og motorbåd	JA	100 kr.
Sejlads sejlbåd 1. års	Primo marts	For begyndere og lidt øvede	JA	1.500 kr.
Sejlads sejlbåd 2. års	Primo marts	For elever, der har sejlet 1. års hold - eller øvede/erfarne der vil tage duelighedsbrev	JA	1.500 kr.
		Prøvegebyr Søfartsstyrelsen		200 kr.
Sejlads motorbåd ét år	April/maj hvert år	Træningssejlads til duelighedsbevis	JA	1.500 kr.
		Prøvegebyr Søfartsstyrelsen		200 kr.
Speedbådskørekortet	Efter behov	Teori og praksis	JA NEJ	1.000 kr. 1.500 kr.
		Prøvegebyr Søfartsstyrelsen		200 kr.
Kapsejladskursus	Maj/juni	Kursusdage aftales med instruktør	JA	1.000 kr.
Navigation	Oktober	Kursusafgift Bøger, kort m.m.	800 kr.	1.500 kr.
		Prøvegebyr		200 kr.
Natsejlads/weekend	August hvis tilmeldinger	Skibsllys, natnavigation, JA fyrkending m.m.		150 kr.
Bådlåneklubben	Sejlsæson	Duelighedsbevis nødvendigt	JA	1.500 kr.
		Depositum		1.000 kr.

NB! Der tages forbehold for ændringer i prøvegebyrer.

Vallensbæk Kommune
støtter sejlsporten og
ønsker sejlklubben
tillykke med de 50 år

Hvem arbejder hvor i VSK?

Steen Roar Hillebrecht

Arne Larsen

Rita Ambs

Anja Olsen

Lennart Larsen

Thomas Degel

Rasmus Krossá-Clausen

Jakob Nybroe

Michael Bernfeldt

Claus Iversen

Annie Nybroe

Anne Reusch

John Løvstrøm

Bestyrelsen

Formand:	Steen Roar Hillebrecht	51 50 61 11
Næstformand:	Arne Larsen	40 14 18 06
Kasserer:	Rita Ambs	43 64 88 05
Sekretær:	Anja Olsen	51 58 79 14
Sejlerskole:	Lennart Larsen	21 62 86 87
Ungdomsafd.:	Thomas Degel	21 75 55 20
Jolleafdelingen:	Rasmus Krossá-Clausen	24 66 14 73
Kapsejlads:	Jakob Nybroe	24 28 93 82
Kapsejlads:	Michael Bernfeldt	21 22 38 82
Materiel :	Claus Iversen	40 72 81 67
Bestyrelsesmedlem:	Annie Nybroe	

Suppleanter:

Jubilæumsfest:	Anne Reusch	26 74 38 97
Motor/ tursejlersektionen:	John Løvstrøm	20 82 27 20

Valgt af VSK til Vallensbæk Havns bestyrelse
Thomas Degel, Finn Larsen, Lennart Larsen, Niels Andersen

Klubbens sekretariat

Daglig træffetid på telefon 43 54 70 07 mandag-torsdag mellem kl. 13-17. Her aftales eventuelt personligt møde med sekretariatets leder Niels Larsen

Tilsynsførende med klubhus

Niels Larsen 43 54 70 07

Tilsynsførende med Juniorhus

Claus Iversen 40 72 81 67

Sejlerskolens instruktører

Henrik Borch	Sejlbåd
Kim Jørgensen	Sejlbåd
Jesper Klitford	Sejlbåd og spilersejlads
Palle Mogensen	Sejlbåd og kapsejlads
Poul Bøje Petersen	Sejlbåd og kapsejlads
Hans Ole Petersen	Sejlbåd
Johnny Thyren	Sejlbåd
Lennart Larsen	Sejlbåd og speedbåd
Alexander Mauthner	Sejlbåd
Flemming S Rasmussen	Sejlbåd
René Wozniowski	Sejlbåd
Anja Olsen	Sejlbåd
Laurits Petersen	Sejlbåd
Søren Christiansen	Sejlbåd

Bjørck Jørgensen	Sejlbåd
Michael Munk	Sejlbåd
Torben Andersen	Sejlbåd (reserve)
Anders Fogh	Sejlbåd og kapsejlads(reserve)
Søren Mayntz	Sejlbåd(reserve)
Claus Voigt Andersen	Sejlbåd (reserve)
Michael Samsøe	Sejlbåd (reserve)
Preben Thuesen	Motorbåd speedbåd, navigation og censor
Kjeld Nielsen	Motorbåd
Henrik Ulbrink	Motorbåd
Torben Koczulab	
Ole Harvig	Speedbåd
Jørgen Nybroe	Speedbåd
Claus Iversen	Motorbåd

Ungdomsafdeling

Optimister:	Thomas Degel
Joller:	Rasmus Krossá-Clausen
Ynglinge:	Danni Winding
Materiel (optier):	Mehmet Arsenim
Nye sejlere (optier):	Erling Hellemann Jensen 43 62 40 17

Kapsejlads

Jakob Nybroe, Michael Bernfeldt, Arne Larsen, Claus Iversen

Sejladscenter

Formand:	Erik Skipper Larsen
Daglig leder:	Jørgen Tjellesen 43 73 23 33

WEB: Webmaster Rasmus Krossá-Clausen

Årbog: Erik Skipper Larsen, Bente Jensen, Peter Ambs, Steen Roar Hillebrecht og Frede Rasmussen

Pressekontakt: Steen Roar Hillebrecht

Materiel, følgebåde m.m.: Claus Iversen

Gråsælerne: Arne Larsen, Walther Dam Hansen

Pensionistsejlads: Henning Karlsen

Klubmåler: Gert Hyldgaard

Jubilæumsarrangement: Anne Reusch, Per (Amok) Nielsen, Niels Larsen, Steen Roar Hillebrecht

Medlemstyper Kontingent

1. Senior 820,00 kr.
2. Junior under 18 år 440,00 kr.
3. Ægtefælle 220,00 kr.
4. Under uddannelse, under 25 år 440,00 kr.
5. Pensionist over 65 år 440,00 kr.
6. Familie til junior 440,00 kr.
7. Støttemedlem 290,00 kr.

Kontingent

Kontingent for medlemstyper 1 – 7 fastsættes på den årlige generalforsamling. Administrationsgebyrer, herunder rykkergebyrer, fastsættes af bestyrelsen

Medlemsbindinger

Medlemmer af type 3 og type 6 skal have reference til medlemstype 1, 4 eller 5. Der kan kun optages en type pr. reference.

Stemmeret

Stemmeret ved generalforsamling har medlemmer af kategori 1, 3, 4, 5 og 6 forudsat minimum 3 måneders medlemskab og ingen kontingentrestance.

Havnekontrakt

Havnekontrakt forudsætter medlemstype 1, 2, 4 eller 5. Ved flere navne på havnekontrakten gælder dette for samtlige navne.

Klubblad

Klubbens årbog udsendes til samtlige medlemmer. Nyhedsbreve lægges ind på klubbens website www.vallensbaek-sejlkklub.dk, og medlemmer der oplyser klubben om deres e-mail adresse får besked, når et nyt nyhedsbrev er tilgængeligt. Desuden modtager disse medlemmer erindringsmeddelelser og anden aktuel information elektronisk. Alle nyhedsbreve og anden aktuel information ophænges på klubbens opslagstavler i klubhuset og i udhængsskabet ved klub-

husets indgang.

Kurser og aktiviteter

Deltagelse i klubbens aktiviteter og kurser forudsætter medlemskab som type 1, 2, 3, 4, 5 eller 6. Ved aktivitet/kursus forstås for eksempel: Skolebådssejlad, klubture, kurser fra Køge Bugt Kredsen eller fra Dansk Sejlunion, leje af klubhus, tilmelding til eller skipper ved kapsejlad, jolletræning, ynglingesejlad og lignende.

Klubhus / Juniorhus

Nøglekort til klubhus og juniorhusets klublokale (1.sal) udleveres på havnekonteret til samtlige medlemmer. Nøglekortet gælder desuden til juniorhusets bad og toilet.

Medlemsnummer

Et tildelt medlemsnummer bevares hele medlemskabets varighed uanset type-skift.

Æresmedlemmer

Æresmedlemmer er kontingentfrie med rettigheder som type 1.

Dansk Sejlunion

Medlemskabet til DS optælles for type 1 til 7.

Modtagere af Klubstanderen 1983-2007

Klubstanderen, der i sejladssæsonen vejrer fra klubbens standermast foran klubhuset, bliver hvert år på generalforsamlingen tildelt et medlem, der i årets løb har gjort en særlig indsats. Det er formandens suveræne ret at udpege den, der har gjort sig fortjent til at modtage standeren.

År	Navn	Motivering
1983	Peter Ambs	Stort arbejde med bygning af klubhuset
1984	Henning Pedersen	Opbygning af havnens edb-system
1985	Thorkild Madsen	Opbygning af klubbens edb-system
1986	Elgo Juul	"Håb om bedre samarbejde med klubben"
1987	Erling Mikkelsen	Optimistleder og salg af klubtrøjer mm
1988	Jørgen Godtfredsen	Beplantning på havnen
1989	Asdis Sigurdottir	Rekonstruktion af havnens økonomi
1990	Flemming Lassen	Juniorleder og belægning på jollepladsen
1991	Ole Harvig	Styring af klubbens materiel
1992	Jan Marcussen	Oprydning på havnen
1993	Thorkild Madsen	Klubblad
1994	Leif Nielsen	Ombygning af klubhuset
1995	Annie Nybroe	Alle steds værende i Juniorhuset
1996	Ivan Hindsberg	Festudvalg og bladredaktion
1997	Anders Fogh	Arbejde for jollesejlere
1998	Per Nielsen	40 års jubilæumsfest mm
1999	Kaj Andersen	Genskabning af samarbejdsforhold på havnen
2000	Knud Christiansen	Sejlerskole, tovværkskurser, grå sæler
2001	Casper Jensen og Søren Badstue	Eksempler på engagerede juniorsejlere og opbygning af klubbens hjemmeside
2002	Alan Larsen	Ny dynamik i Sejlerskolen
2003	Svend Meinertsen	Mangeårig indsats for klubben. God kammerat
2004	J&L Hjorth Rasmussen	Fornylse af Restaurant Krabben
2005	Claus Iversen	En ekstraordinær indsats for VSK
2006	Henning Karlsen	Som anerkendelse for Pensionistsejladsen
2007	Preben Thuesen	For 25 års undervisning i navigation

NORTH SAILS "EASY" GENNAKER MED SNUFFER™:

Sikrere, hurtigere og lettere...

Til venstre ses en gennaker i færd med at blive bjærget med en North Snuffer™.

Med en Gennaker var I med sikkerhed nået længere på årets sommertur. Hurtigere og lettere. North Sails Easy Gennaker er nemlig det perfekte tursejl, når I vil have lidt mere fart ned ad bakke. Med det specialudviklede Gradient panel-layout har Gennakeren en fantastisk glat og jævn facon, ligesom sejlet er utrolig stabilt og let at trimme. Derved egner Easy gennakeren sig fint til sejlads med autopilot, da det ikke skal trimmes hele tiden.

Når du sætter og bjærger Gennakeren med en North Snuffer™ kan båden let og sikkert håndteres af kun to personer. Læs mere på vores hjemmeside eller ring til os for at få et tilbud, der passer netop til dit behov.

Better by Design

TEMPO BÅDUDSTYR

BESTILLING VIA
POSTORDRE
29. BESTILLINGSNUMMER BÅDUDSTYR

BESTILLING VIA
INTERNET
WWW.TEMPOMBÅDUDSTYR.DK

Danmarks største udvalg i udstyr

Skandinaviens største udvalg
i bådudstyr - 1.300m² butik.
Vi har fyldt butikken med alt i
udstyr og et bredt sortiment af
de kendte mærker i sejlertøj,
støvler, sko samt redningsveste.
Vi har også en spændende
vandskifdeling med nyheder
fra bl.a. Neil Pryde, HO Sports
og O'Brien.

Danmarks bedste åbningstider hele året:

Mandag - fredag: 9.00-17.30 · Lørdag: 9.00-15.00 · Søndag: 10.00-15.00
Geminivej 2 · 2670 Greve · Tlf.: 43 95 01 90